

Izdevums
latviešu valodā

Tiesību akti

57. sējums

2014. gada 5. decembris

Saturs

I *Leģislatīvi akti*

DIREKTĪVAS

- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/104/ES (2014. gada 26. novembris) par atsevišķiem noteikumiem, kuri valstu tiesībās reglamentē zaudējumu atlīdzināšanas prasības par dalībvalstu un Eiropas Savienības konkurences tiesību pārkāpumiem ⁽¹⁾ 1

II *Neleģislatīvi akti*

REGULAS

- ★ Padomes Regula (ES) Nr. 1290/2014 (2014. gada 4. decembris), ar ko groza Regulu (ES) Nr. 833/2014 par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar Krievijas darbībām, kas destabilizē situāciju Ukrainā un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 960/2014, ar kuru groza Regulu (ES) Nr. 833/2014 20
- ★ Komisijas Deleģētā regula (ES) Nr. 1291/2014 (2014. gada 16. jūlijs) par standartam EN 13986 atbilstošu kokmateriāla plātņu un standartam EN 14915 atbilstošu masīvkoksnes paneļu apšuvumu ugunsdrošības klasifikācijas nosacījumiem bez testēšanas, ja tie izmantoti sienu un griestu segumiem ⁽¹⁾ 25
- ★ Komisijas Deleģētā regula (ES) Nr. 1292/2014 (2014. gada 17. jūlijs) par noteiktu nepārklātu koka grīdas segumu, kuri atbilst standartam EN 14342, klasifikācijas nosacījumiem bez testēšanas attiecībā uz to ugunsreakciju ⁽¹⁾ 27

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ.

LV

Tiesību akti, kuru virsraksti ir gaišajā drukā, attiecas uz kārtējiem jautājumiem lauksaimniecības jomā un parasti ir spēkā tikai ierobežotu laika posmu.

Visu citu tiesību aktu virsraksti ir tumšajā drukā, un pirms tiem ir zvaigznīte.

- ★ Komisijas Deleģētā regula (ES) Nr. 1293/2014 (2014. gada 17. jūlijs) par iekšējam apmetumam paredzēto metāla sietu un listu, uz ko attiecas harmonizētais standarts EN 13658-1, ārējam apmetumam paredzēto metāla sietu un listu, uz ko attiecas harmonizētais standarts EN 13658-2, un metāla listu un profilu, uz ko attiecas harmonizētais standarts EN 14353, klasifikācijas nosacījumiem bez testēšanas attiecībā uz to ugunsreakciju ⁽¹⁾ 29
- ★ Komisijas Īstenošanas regula (ES) Nr. 1294/2014 (2014. gada 4. decembris), ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1238/95 attiecībā uz Kopienas Augu šķirņu birojam maksājamās pieteikuma maksas un izskatīšanas maksas līmeni 30
- ★ Komisijas Īstenošanas regula (ES) Nr. 1295/2014 (2014. gada 4. decembris), ar kuru groza I pielikumu Regulai (EK) Nr. 669/2009, ar ko īsteno Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 882/2004 saistībā ar dzīvnieku barības un pārtikas, kas nav dzīvnieku izcelsmes barība un pārtika, pastiprinātu importa oficiālo kontroli ⁽¹⁾ 33
- Komisijas Īstenošanas regula (ES) Nr. 1296/2014 (2014. gada 4. decembris), ar kuru nosaka standarta importa vērtības atsevišķu veidu augļu un dārzeņu ieviešanas cenas noteikšanai 41

DIREKTĪVAS

- ★ Komisijas Īstenošanas direktīva 2014/105/ES (2014. gada 4. decembris), ar ko groza Direktīvu 2003/90/EK un Direktīvu 2003/91/EK, nosakot attiecīgi Padomes Direktīvas 2002/53/EK 7. panta un Padomes Direktīvas 2002/55/EK 7. panta īstenošanas pasākumus attiecībā uz obligāti pārbaudāmajām pazīmēm un obligātajiem konkrētu lauksaimniecības augu sugu šķirņu un dārzeņu sugu šķirņu pārbaudes nosacījumiem ⁽¹⁾ 44

LĒMUMI

2014/871/ES:

- ★ Padomes Lēmums (2014. gada 1. decembris) par nostāju, kas Eiropas Savienības vārdā jāieņem Konvencijas par rūpniecisko avāriju pārrobežu iedarbību Pušu astotajā konferencē attiecībā uz priekšlikumu grozīt minētās konvencijas I pielikumu 50
- ★ Padomes Lēmums 2014/872/KĀDP (2014. gada 4. decembris), ar ko groza Lēmumu 2014/512/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar Krievijas darbībām, kas destabilizē situāciju Ukrainā, un Lēmumu 2014/659/KĀDP, ar ko groza Lēmumu 2014/512/KĀDP 58

2014/873/ES:

- ★ Komisijas Īstenošanas lēmums (2014. gada 3. decembris), ar ko atceļ Lēmumu 2002/249/EK par dažiem aizsardzības pasākumiem attiecībā uz dažiem lietošanai pārtikā paredzētiem zvejniecības un akvakultūras produktiem, kas ievesti no Mjanmas (*izziņots ar dokumenta numuru C(2014) 9057*) ⁽¹⁾ 61

2014/874/ES:

- ★ Komisijas Īstenošanas lēmums (2014. gada 3. decembris), ar ko attiecībā uz piemērošanas termiņu groza Lēmumu 2008/866/EK par neatliekamajiem pasākumiem, ar ko pārtrauc lietošanai pārtikā paredzētu konkrētu gliemeņu importu no Peru (*izziņots ar dokumenta numuru C(2014) 9113*) ⁽¹⁾ 63

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ

2014/875/ES:

- ★ Komisijas Īstenošanas lēmums (2014. gada 4. decembris) par atsauču uz standartu EN 15649-2:2009+A2:2013 par peldlīdzekļiem lietošanai ūdenī un uz ūdens brīvajā laikā un uz standartu EN 957-6:2010+A1:2014 par stacionārajiem trenāžieriem publicēšanu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2001/95/EK ⁽¹⁾ 65

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ.

I

(Lēģislatīvi akti)

DIREKTĪVAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2014/104/ES

(2014. gada 26. novembris)

par atsevišķiem noteikumiem, kuri valstu tiesībās reglamentē zaudējumu atlīdzināšanas prasības par dalībvalstu un Eiropas Savienības konkurences tiesību pārkāpumiem

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 103. un 114. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc lēģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 101. un 102. pants ir publiskās kārtības normas, un tās būtu efektīvi jāpiemēro visā Savienībā, lai nodrošinātu, ka iekšējā tirgū netiek kropļota konkurence.
- (2) Komisija veic LESD 101. un 102. panta publiski tiesisko izpildi, izmantojot pilnvaras, kas paredzētas Padomes Regulā (EK) Nr. 1/2003 ⁽³⁾. 2009. gada 1. decembrī stājoties spēkā Lisabonas līgumam, Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 81. un 82. pants kļuva par LESD 101. un 102. pantu, un tie pēc būtības ir palikuši identiski. Publiski tiesisko izpildi veic arī valstu konkurences iestādes, kuras var pieņemt Regulas (EK) Nr. 1/2003 5. pantā uzskaitītos lēmumus. Saskaņā ar minēto regulu dalībvalstīm vajadzētu spēt izraudzīties administratīvās un tiesu iestādes, kas sabiedrības interesēs piemēro LESD 101. un 102. pantu un pilda dažādās funkcijas, kas ar minēto regulu piešķirtas konkurences iestādēm.
- (3) LESD 101. un 102. pants ir ar tiesu iedarbību personu attiecībās un attiecīgajām personām rada tiesības un pienākumus, kuru ievērošana valstu tiesām ir jāaizsargā. Tādējādi valstu tiesām ir tikpat būtiska loma konkurences noteikumu piemērošanā (privāttiesiskā izpilde). Izšķirot strīdus starp privātpersonām, tās aizstāv subjektīvās tiesības saskaņā ar Savienības tiesību aktiem, piemēram, piešķirot zaudējumu atlīdzinājumu pārkāpumu rezultātā cietušajām personām. Lai LESD 101. un 102. pantam nodrošinātu pilnvērtīgu iedarbību un jo īpaši nodrošinātu tajos noteikto aizliegumu praktisko iedarbību, ikviens – neatkarīgi no tā, vai runa ir par personu, tostarp

⁽¹⁾ OV C 67, 6.3.2014., 83. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2014. gada 17. aprīļa nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2014. gada 10. novembra lēmums.

⁽³⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 1/2003 (2002. gada 16. decembris) par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā (OV L 1, 4.1.2003., 1. lpp.).

patērētājiem un uzņēmumiem, vai par publisku iestādi, – var valstu tiesās prasīt atlīdzinājumu par kaitējumu, ko radījis minēto noteikumu pārkāpums. Savienības tiesību aktos paredzētās tiesības uz atlīdzinājumu ir vienlīdz spēkā gadījumos, kad LESD 101. un 102. pantu pārkāpj publiski uzņēmumi un uzņēmumi, kuriem dalībvalstis ir piešķirušas īpašas vai ekskluzīvas tiesības LESD 106. panta nozīmē.

- (4) Savienības tiesību aktos nostiprinātās tiesības uz atlīdzinājumu par kaitējumu, ko rada Savienības un valsts konkurences tiesību aktu pārkāpumi, prasa, lai ikvienai dalībvalstij būtu procesuālie noteikumi, kuri nodrošina šo tiesību efektīvu īstenošanu. Nepieciešamība pēc efektīviem procesuāliem tiesību aizsardzības līdzekļiem izriet arī no tiesībām uz efektīvu tiesisko aizsardzību, kā noteikts Līguma par Eiropas Savienību (LES) 19. panta 1. punkta otrajā daļā un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. panta pirmajā daļā. Dalībvalstīm būtu jānodrošina efektīva tiesiskā aizsardzība jomās, uz kurām attiecas Savienības tiesību akti.
- (5) Zaudējumu atlīdzināšanas prasības ir tikai viens no efektīvas privāttiesiskās izpildes sistēmas elementiem konkurences tiesību aktu pārkāpumu gadījumos, ko papildina citas tiesiskās aizsardzības iespējas, piemēram, strīda izšķiršana vienošanās ceļā un publiski tiesiski lēmumi par izpildi, kuri rosina puses sniegt atlīdzinājumu.
- (6) Lai garantētu efektīvu privāttiesisko izpildi civiltiesiskām prasībām un efektīvu publiski tiesisko īstenošanu no konkurences iestāžu puses, abiem šiem mehānismiem ir jābūt mijiedarbībā, tādējādi nodrošinot konkurences noteikumu maksimālu efektivitāti. Saskaņotā veidā ir jāregulē abu tiesību izpildes veidu koordinācija, piemēram, saistībā ar kārtību, kādā ir pieejami konkurences iestāžu rīcībā esošie dokumenti. Šāda koordinācija Savienības līmenī arī novērsīs piemērojamo noteikumu atšķirības, kuras varētu apdraudēt iekšējā tirgus pienācīgu darbību.
- (7) Saskaņā ar LESD 26. panta 2. punktu iekšējais tirgus aptver telpu bez iekšējām robežām, kurā ir nodrošināta preču, personu, pakalpojumu un kapitāla brīva aprīte. Dalībvalstu noteikumi, kuri reglamentē prasības par Savienības vai valstu konkurences tiesību pārkāpumu radītu zaudējumu atlīdzināšanu, ievērojami atšķiras. Šādas atšķirības rada nenoteiktību saistībā ar nosacījumiem, saskaņā ar kuriem cietušās personas var īstenot no LESD izrietošās tiesības uz atlīdzinājumu, un ietekmē šo tiesību materiālo efektivitāti. Tā kā cietušās personas zaudējumu atlīdzināšanas pieprasīšanai bieži izvēlas tās dalībvalsts tiesu, kur cietušās personas veic uzņēmējdarbību, atšķirības valstu noteikumos rada nevienlīdzīgus apstākļus saistībā ar prasībām par zaudējumu atlīdzināšanu un var ietekmēt konkurenci tirgos, kuros darbojas minētās cietušās personas, kā arī pārkāpumu izdarījušie uzņēmumi.
- (8) Uz uzņēmumiem, kuri veic uzņēmējdarbību un darbojas dažādās dalībvalstīs, attiecas atšķirīgi procesuālie noteikumi, kas būtiski ietekmē to, kādā mērā uzņēmumus var saukt pie atbildības par konkurences tiesību aktu pārkāpumiem. Šī nevienādā Savienības tiesību aktos nostiprināto tiesību uz atlīdzinājumu izpilde var ne vien radīt konkurences priekšrocības dažiem uzņēmumiem, kuri pārkāpuši LESD 101. vai 102. pantu, bet var arī mazināt stimulu izmantot tiesības veikt uzņēmējdarbību un nodrošināt preces un pakalpojumus dalībvalstīs, kurās tiesības uz atlīdzinājumu tiek izpildītas efektīvāk. Tā kā dalībvalstīs piemērojamo atbildības režīmu atšķirības var negatīvi ietekmēt gan konkurenci, gan iekšējā tirgus pienācīgu darbību, ir lietderīgi šīs direktīvas pamatā likt duālu juridisko pamatu – LESD 103. un 114. pantu.
- (9) Paturot prātā, ka lielā apmērā izdarītiem konkurences tiesību pārkāpumiem bieži piemīt pārrobežu elements, ir jānodrošina vienlīdzīgi konkurences apstākļi uzņēmumiem, kuri darbojas iekšējā tirgū, un jāuzlabo patērētāju iespējas īstenot tiesības, kas izriet no iekšējā tirgus. Ir lietderīgi palielināt juridisko noteiktību un samazināt atšķirības starp dalībvalstīm saistībā ar valstu noteikumiem, kuri reglamentē zaudējumu atlīdzināšanas prasības gan par Savienības konkurences tiesību aktu, gan par valstu konkurences tiesību aktu pārkāpumiem, ja tos piemēro paralēli Savienības konkurences tiesību aktiem. Minēto noteikumu tuvināšana arī palīdzēs novērst lielāku atšķirību rašanos starp dalībvalstu noteikumiem, kuri reglamentē prasības par zaudējumu atlīdzināšanu konkurences lietās.
- (10) Regulas (EK) Nr. 1/2003 3. panta 1. punktā ir paredzēts: “ja dalībvalstu konkurences iestādes vai valstu tiesas piemēro valsts konkurences tiesību aktus attiecībā uz līgumiem, uzņēmumu apvienību lēmumiem vai saskaņotām darbībām [LESD 101. panta 1. punkta] nozīmē, kas minētā noteikuma nozīmē var ietekmēt tirdzniecību starp dalībvalstīm, tās attiecībā uz šādiem līgumiem, lēmumiem vai saskaņotām darbībām piemēro arī [LESD 101]. pantu. Dalībvalstu konkurences iestādēm vai valstu tiesām piemērojot valsts konkurences tiesību aktus jebkurai ļaunprātīgai izmantošanai, kas aizliegta ar [LESD 102]. pantu, tās arī piemēro [LESD 102]. pantu.” Lai nodrošinātu iekšējā tirgus pienācīgu darbību un lielāku juridisko noteiktību un vienlīdzīgākus konkurences apstākļus uzņēmumiem un patērētājiem, ir lietderīgi šīs direktīvas darbības jomā ietvert prasības par zaudējumu atlīdzināšanu, pamatojoties uz valstu konkurences tiesību aktu pārkāpumiem, ja šos aktus piemēro, ievērojot Regulas (EK) Nr. 1/2003 3. panta 1. punktu. Ja piemērotu atšķirīgus civiltiesiskās atbildības noteikumus par LESD 101. vai 102. panta pārkāpumiem un par to valsts konkurences tiesību aktu pārkāpumiem, kuri tajās pašās lietās jāpiemēro paralēli Savienības konkurences tiesību aktiem, tas negatīvi ietekmētu prasītāju pozīciju tajā pašā lietā

un viņu prasījumu tvērumu un tiktu radīti šķēršļi iekšējā tirgus pienācīgai darbībai. Šai direktīvai nebūtu jāietekmē zaudējumu atlīdzināšanas prasības par tādiem valsts konkurences tiesību aktu pārkāpumiem, kas neietekmē tirdzniecību starp dalībvalstīm LESD 101. vai 102. panta nozīmē.

- (11) Nepastāvot Savienības tiesību aktiem, prasības par zaudējumu atlīdzināšanu reglamentē dalībvalstu noteikumi un procedūras. Eiropas Savienības Tiesas (Tiesa) judikatūrā ir noteikts, ka ikviena persona var prasīt atlīdzinājumu par nodarīto kaitējumu gadījumos, kad pastāv cēloņsakarība starp šo kaitējumu un konkurences tiesību pārkāpumu. Visos valstu noteikumos, kuri reglamentē to, kā tiek īstenotas tiesības uz atlīdzinājumu par LESD 101. vai 102. panta pārkāpuma dēļ nodarītu kaitējumu, tostarp noteikumos par šajā direktīvā neaplūkoti aspektiem, piemēram, par cēloņsakarību starp pārkāpumu un kaitējumu, jābūt ievērotiem efektivitātes un līdzvērtīguma principiem. Tas nozīmē, ka minētajiem noteikumiem nevajadzētu būt formulētiem vai piemērotiem tā, ka LESD garantēto tiesību uz atlīdzinājumu īstenošana ir pārmērīgi apgrūtināta vai praktiski neiespējama, vai mazāk labvēlīgā veidā nekā noteikumi, kas piemērojami līdzīgām valstī celtām prasībām. Ja dalībvalstu tiesību aktos ir paredzēti citi zaudējumu atlīdzināšanas nosacījumi, tādi kā attiecināmība, pienācīgums vai vainojamība, dalībvalstīm vajadzētu spēt saglabāt šos nosacījumus, ciktāl tie atbilst Tiesas judikatūrai, efektivitātes un līdzvērtīguma principam un šai direktīvai.
- (12) Ar šo direktīvu no jauna tiek apliecināts *acquis communautaire* par tiesībām uz Savienības konkurences tiesību aktu pārkāpumu radīta kaitējuma atlīdzināšanu, īpaši par statusu, kas dod tiesības celt prasību, un par zaudējumu definīciju, kā noteikts Tiesas judikatūrā, un tā neskar šā *acquis* turpmāko attīstību. Ikviens, kam pārkāpuma rezultātā ir nodarīts kaitējums, var prasīt atlīdzinājumu par faktiskajiem zaudējumiem (*damnum emergens*), nesāņemtiem ieguvumiem (negūto peļņu jeb *lucrum cessans*), kā arī procentu maksājumus neatkarīgi no tā, vai valstu noteikumos šīs kategorijas ir noteiktas atsevišķi vai kopā. Procentu maksājums ir atlīdzinājuma būtiska sastāvdaļa, lai atlīdzinātu radušos zaudējumu, ņemot vērā pagājušo laiku, un tiem būtu jāpienākas no dienas, kad kaitējums radies, līdz dienai, kad samaksāts atlīdzinājums, neskarot to, vai saskaņā ar valsts tiesību aktiem šādi procenti ir kvalificēti kā procenti atlīdzinājuma vai nokavējuma nozīmē, un arī to, vai pagājušais laiks tiek ņemts vērā kā atsevišķa kategorija (procentu maksājums) vai kā faktisko zaudējumu vai negūtās peļņas sastāvdaļa. Dalībvalstu pienākums ir izstrādāt noteikumus, kurus piemēro minētajam mērķim.
- (13) Tiesības uz atlīdzinājumu tiek atzītas ikvienai fiziskai vai juridiskai personai – patērētājiem, uzņēmumiem un publiskajām iestādēm – neatkarīgi no tā, vai pastāv tiešas līgumattiecības ar pārkāpumu izdarījušo uzņēmumu un vai konkurences iestāde iepriekš ir konstatējusi pārkāpumu. Šai direktīvai nevajadzētu dalībvalstīm izvirzīt prasību ieviest kolektīvās tiesiskās aizsardzības mehānismus LESD 101. un 102. panta izpildei. Neskarot atlīdzinājumu par iespēju zudumu, pilnīgam atlīdzinājumam saskaņā ar šo direktīvu nevajadzētu novest pie pārmērīgi liela atlīdzinājuma vai nu ar sodīšanas nolūkā piemērotiem, daudzkārsiem, vai citiem zaudējumu atlīdzināšanas veidiem.
- (14) Zaudējumu atlīdzināšanas prasībās par Savienības vai valsts konkurences tiesību aktu pārkāpumiem parasti ir nepieciešama sarežģīta fakto un ekonomiskā analīze. Pierādījumi, kas ir vajadzīgi, lai pierādītu zaudējumu atlīdzināšanas prasījumu, bieži vien ir tikai un vienīgi pretējās puses vai trešo personu rīcībā un prasītājiem nav zināmi vai nav pieejami pietiekamā apmērā. Šādos apstākļos stingras juridiskās prasības prasītājiem sīki apliecināt visus lietas faktus jau tiesvedības sākumā un iesniegt precīzi noteiktus apliecinājumus pierādījumus var nepamatoti traucēt LESD garantēto tiesību uz atlīdzinājumu efektīvai īstenošanai.
- (15) Pierādījumi ir svarīgs elements, lai celtu zaudējumu atlīdzināšanas prasības par Savienības vai valsts konkurences tiesību aktu pārkāpumiem. Tomēr, tā kā tiesvedībai konkurences tiesību jomā ir raksturīga informācijas asimetrija, ir lietderīgi nodrošināt, ka prasītājiem ir tiesības panākt, lai tiktu izprasīti pierādījumi, kuri ir būtiski to prasījumam, neliekot tiem precizēt konkrētās pierādījumu vienības. Lai nodrošinātu pušu procesuālo tiesību vienlīdzību, minētajiem līdzekļiem zaudējumu atlīdzināšanas prasībās vajadzētu būt pieejamiem arī atbildētājiem, dodot iespēju tiem lūgt, lai minētie prasītāji atklāj pierādījumus. Valstu tiesām vajadzētu arī spēt izprasīt pierādījumus no trešām personām, tostarp publiskām iestādēm. Ja valsts tiesa vēlas izprasīt pierādījumus no Komisijas, ir piemērojams Savienības un dalībvalstu lojālas sadarbības princips, kas minēts LES 4. panta 3. punktā, un Regulas (EK) Nr. 1/2003 15. panta 1. punkts par pieprasījumiem sniegt informāciju. Ja valstu tiesas izprasa pierādījumus no publiskas iestādes, piemēro tiesiskās un administratīvās sadarbības principus saskaņā ar Savienības vai valsts tiesību aktiem.

- (16) Valsts tiesām vajadzētu spēt, piemērojot to stingru kontroli, jo īpaši attiecībā uz izprasišanas pasākuma nepieciešamību un samērīgumu, pēc puses lūguma izprasīt konkrētus pierādījumus vai pierādījumu kategorijas. No samērīguma prasības izriet, ka pierādījumu izprasišanas rīkojumu var izmantot tikai tad, kad prasītājs, pamatojoties uz minētajam prasītājam pamatoti pieejamiem faktiem, ir sniedzis ticamu pamatojumu tam, ka prasītājam ir nodarīts kaitējums, ko izraisījis atbildētājs. Ja pierādījumu izprasišanas lūguma mērķis ir iegūt kādu pierādījumu kategoriju, minētā kategorija būtu identificējama pēc tādām to veidojošo elementu kopīgajām iezīmēm kā to dokumentu raksturs, priekšmets vai saturs, kuru izprasišana tiek lūgta, laiks, kurā tie bijuši sastādīti, vai citiem kritērijiem ar noteikumu, ka attiecīgajā kategorijā ietilpstošie pierādījumi ir būtiski šīs direktīvas nozīmē. Šādas kategorijas būtu jādefinē pēc iespējas precīzāk un šaurāk uz pamatoti pieejamu faktu pamata.
- (17) Ja valsts tiesa kādā dalībvalstī lūdz, lai citas dalībvalsts kompetentā tiesa iegūst pierādījumus, vai lūdz minēto pierādījumu tiešu iegūšanu citā dalībvalstī, piemēro noteikumus, kas paredzēti Padomes Regulā (EK) Nr. 1206/2001⁽¹⁾.
- (18) Kaut arī būtiskajiem pierādījumiem, kuri satur komercnoslēpumus vai citādi konfidenciālu informāciju, principā vajadzētu būt pieejamiem prasībās par zaudējumu atlīdzināšanu, šāda konfidenciāla informācija ir atbilstīgi jāaizsargā. Tādēļ valstu tiesu rīcībā vajadzētu būt pasākumu kopumam, lai šādu konfidenciālu informāciju aizsargātu no tās atklāšanas tiesvedības laikā. Minētie pasākumi varētu būt dokumentu konfidenciālo daļu rediģēšana, slēgtu tiesas sēžu organizēšana, rīkojumi, ar ko ierobežo to personu loku, kurām ir tiesības iepazīties ar pierādījumiem, un rīkojumi ekspertiem sagatavot konspektīvus vai citādā ziņā nekonfidenciālus informācijas kopsavilkumus. Pasākumiem, ar kuriem aizsargā komercnoslēpumus un citu konfidenciālu informāciju, tomēr nevajadzētu radīt šķēršļus īstenot tiesības uz atlīdzinājumu.
- (19) Šī direktīva neietekmē ne dalībvalstu tiesību aktos paredzēto iespēju pārsūdzēt pierādījumu izprasišanas rīkojumus, ne nosacījumus, saskaņā ar kuriem šādu pārsūdzību var veikt.
- (20) Ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1049/2001⁽²⁾ reglamentē publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem, un tās mērķis ir pēc iespējas pilnīgāk nodrošināt sabiedrības tiesības piekļūt minēto iestāžu dokumentiem. Tomēr uz minētajām tiesībām attiecas daži ierobežojumi, kuri balstīti uz publisko vai privāto interešu apsvērumiem. No tā izriet, ka minētās regulas 4. pantā noteiktā izņēmumu sistēma ir balstīta uz to, lai tiktu sabalansētas savstarpēji pretējas intereses konkrētā situācijā, proti, tās intereses, kurām dokumentu atklāšana būtu labvēlīga, un tās, kuras ar minēto atklāšanu tiktu apdraudētas. Šai direktīvai nevajadzētu skart šādus noteikumus un praksi saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1049/2001.
- (21) Lai Komisija un valstu konkurences iestādes varētu efektīvi un konsekventi piemērot LESD 101. un 102. pantu, visā Savienībā ir jābūt kopējai pieejai attiecībā uz to pierādījumu atklāšanu, kuri ir iekļauti konkurences iestādes lietas materiālos. Pierādījumu atklāšana nedrīkstētu nepamatoti mazināt konkurences iestādes veiktās konkurences tiesību aktu izpildes efektivitāti. Šī direktīva neattiecas uz konkurences iestāžu iekšējo dokumentu vai konkurences iestāžu savstarpējās sarakstes atklāšanu.
- (22) Lai nodrošinātu to, ka tiesības uz atlīdzinājumu tiek efektīvi aizsargātas, nav nepieciešams prasītājam atklāt jebkuru dokumentu, kas saistīts ar LESD 101. vai 102. pantā noteikto procedūru, tikai tāpēc, ka prasītājs plāno celt prasību par zaudējumu atlīdzināšanu, jo ir ļoti maz ticams, ka prasību par zaudējumu atlīdzināšanu būs nepieciešams pamatot ar visiem pierādījumiem, kas atrodas ar minēto procedūru saistītās lietas materiālos.
- (23) Noteikums ievērot samērīgumu būtu rūpīgi jāizvērtē, ja pierādījumu atklāšana rada risku, ka, norādot, kādi dokumenti veido lietas materiālus, varētu tikt izjaukta konkurences iestādes izmeklēšanas stratēģija vai negatīvi ietekmēta uzņēmumu sadarbība ar konkurences iestādēm. Īpaša uzmanība būtu jāpievērš tam, lai nepieļautu "informācijas maksšķerēšanu" – nekonkretizētu vai pārlietu plašu tādas informācijas meklēšanu, par kuru maz ticams, ka tā ir būtiska procedūrā iesaistītajām pusēm. Tādēļ pierādījumu izprasišanas lūgums nebūtu uzskatāms par samērīgu, ja tiek prasīts vispārēji atklāt dokumentus, kuri atrodas konkurences iestādes materiālos un attiecas uz noteiktu lietu, vai vispārēji atklāt dokumentus, kurus kāda puse iesniegusi konkrētas lietas kontekstā. Šādi plaši formulēti pierādījumu izprasišanas lūgumi nebūtu saderīgi arī ar pieprasītāja pienākumu pēc iespējas precīzāk un šaurāk norādīt pierādījumu elementus vai pierādījumu kategorijas.

(1) Padomes Regula (EK) Nr. 1206/2001 (2001. gada 28. maijs) par sadarbību starp dalībvalstu tiesām pierādījumu iegūšanā civillietās un komercietās (OV L 174, 27.6.2001., 1. lpp.).

(2) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1049/2001 (2001. gada 30. maijs) par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV L 145, 31.5.2001., 43. lpp.).

- (24) Kad tiesa izprasa jebkāda veida pierādījumus, izņemot saskaņā ar iecietības programmu sniegtas liecības un izlīguma iesniegumus, šī direktīva neietekmē tiesas pilnvaras izvērtēt saskaņā ar Savienības vai valstu tiesību aktiem to, cik būtiska ir efektīva publiski tiesiskā konkurences tiesību aktu izpilde.
- (25) Izņēmums saistībā ar pierādījumu izprasišanu būtu jāattiecina uz tādu izprasišanu, kas nepamatoti traucētu izmeklēšanu, kuru konkurences iestāde turpina veikt saistībā ar Savienības vai valsts konkurences tiesību aktu pārkāpumu. Tādēļ informācija, kuru konkurences iestāde sagatavojsi procedūrā par Savienības vai valsts konkurences tiesību aktu izpildi un nosūtījusi minētās procedūras pusēm (piemēram, iebildumu paziņojums) vai kuru sagatavojsi tās dalībnieks (piemēram, atbildes uz konkurences iestādes informācijas pieprasījumiem, liecinieku liecības), prasībās par zaudējumu atlīdzināšanu būtu atklājama tikai pēc tam, kad konkurences iestāde ir slēgusi procedūru, piemēram, pieņemot lēmumu saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1/2003 5. pantu vai III nodaļu, kas nav lēmumi par pagaidu pasākumiem.
- (26) Iecietības programmas un izlīguma procedūras ir svarīgi rīki Savienības konkurences tiesību aktu publiski tiesiskajai īstenošanai, jo tie veicina konkurences tiesību aktu nopietnāko pārkāpumu atklāšanu, efektīvu saukšanu pie atbildības un sodu piemērošanu. Turklāt, tā kā kartelju lietās daudzi konkurences iestāžu lēmumi ir balstīti uz iecietības piemērošanu un zaudējumu atlīdzināšanas prasības ar karteljiem saistītās lietās parasti ir minētajiem lēmumiem sekojošas prasības, iecietības programmām arī ir svarīga nozīme saistībā ar efektīvām prasībām par zaudējumu atlīdzināšanu kartelju lietās. Uzņēmumus sadarboties ar konkurences iestādēm saskaņā ar iecietības programmām un izlīguma procedūrām šajā kontekstā varētu atturēt tas, ja tiktu atklātas pašapsūdzības liecības, piemēram, saskaņā ar iecietības programmu sniegtas liecības un izlīguma iesniegumi, kuras iesniedz tikai nolūkā sadarboties ar konkurences iestādēm. Šāda atklāšana radītu risku, ka uzņēmumi vai to vadības pārstāvji, kas sadarbojas, var tikt pakļauti civiltiesiskai vai krimināltiesiskai atbildībai sliktākos apstākļos nekā līdzpārkāpēji, kuri nesadarbojas ar konkurences iestādēm. Lai nodrošinātu uzņēmumu gatavību arī turpmāk brīvprātīgi vērsties pie konkurences iestādēm ar liecībām, ko sniedz saskaņā ar iecietības programmām vai izlīguma iesniegumiem, uz šādiem dokumentiem nebūtu jāattiecina pierādījumu izprasišana. Minētajam izņēmumam vajadzētu attiekties arī uz saskaņā ar iecietības programmu sniegtas liecības vai izlīguma iesnieguma tiešiem citātiem, kas iekļauti citos dokumentos. Minētajiem ierobežojumiem nebūtu jāliedz konkurences iestādēm publicēt savus lēmumus saskaņā ar piemērojamiem Savienības vai valsts tiesību aktiem. Lai nodrošinātu, ka minētais atbrīvojums nepamatoti netraucē cietušajām personām izmantot tiesības uz atlīdzinājumu, tas būtu jāattiecina tikai uz minētajām brīvprātīgajām un saskaņā ar iecietības programmu sniegtajām pašapsūdzības liecībām un izlīguma iesniegumiem.
- (27) Ar šajā direktīvā paredzētajiem noteikumiem par to dokumentu izprasišanu, kas nav liecības saskaņā ar iecietības programmu un izlīguma iesniegumi, nodrošina, ka cietušajām personām tomēr ir pietiekami daudz citu iespēju iegūt pieeju būtiskajiem pierādījumiem, kas tām nepieciešami, lai sagatavotu savas prasības par zaudējumu atlīdzināšanu. Balstoties uz prasītāja lūgumu, valstu tiesām vajadzētu spēt pašām piekļūt tiem dokumentiem, par kuriem atsaucas uz izņēmumu, lai pārliecinātos, vai to saturs nepārsniedz šajā direktīvā noteikto saskaņā ar iecietības programmu sniegto liecību un izlīguma iesniegumu definīciju. Jebkura satura daļa, uz ko minētās definīcijas neattiecas, būtu atklājama, ievērojot attiecīgos nosacījumus.
- (28) Valstu tiesām vajadzētu spēt jebkurā laikā saistībā ar prasību par zaudējumu atlīdzināšanu izprasīt pierādījumus, kas pastāv neatkarīgi no konkurences iestādes procedūras ("iepriekšpastāvējusi informācija").
- (29) No konkurences iestādes pierādījumi būtu jāizprasa tikai tad, ja tos pamatoti nevar iegūt no citas puses vai trešās personas.
- (30) Ievērojot Regulas (EK) Nr. 1/2003 15. panta 3. punktu konkurences iestādes pēc savas iniciatīvas valstu tiesām var iesniegt rakstiskus apsvērumus par jautājumiem saistībā ar LESD 101. vai 102. panta piemērošanu. Lai saglabātu ieguldījumu, kas minēto pantu piemērošanā panākts ar publiski tiesisko īstenošanu, konkurences iestādēm būtu tāpat jāspēj pēc savas iniciatīvas iesniegt savus apsvērumus valsts tiesai, lai varētu novērtēt iestādes lietas materiālos iekļauto pierādījumu atklāšanas samērīgumu, ņemot vērā ietekmi, kas tādai atklāšanai būtu uz konkurences tiesību aktu publiski tiesiskās izpildes efektivitāti. Dalībvalstīm būtu jāspēj izveidot sistēmu, ar ko konkurences iestāde tiek informēta par informācijas izprasišanas lūgumiem, ja persona, kura lūdz izprasišanu, vai persona, no kuras lūdz izprasīt informāciju, ir iesaistīta šīs konkurences iestādes izmeklēšanā attiecībā uz iespējamo pārkāpumu, neskarot valsts tiesību aktus, kuros ir paredzēta *ex parte* procedūra.

- (31) Ikvienai fiziskai vai juridiskai personai, kura iegūst pierādījumus, piekļūstot konkurences iestādes lietas materiāliem, vajadzētu spēt izmantot minētos pierādījumus zaudējumu atlīdzināšanas prasībā, kurā tā ir viena no pusēm. Šādi izmantošanai vajadzētu būt atļautai arī jebkurai fiziskajai vai juridiskajai personai, kura ir minētās puses tiesību un pienākumu pārņēmēja, tostarp pārņemot tās prasījumu. Ja pierādījumus ir ieguvusi juridiskā persona, kas ir tādas uzņēmumu grupas locekle, kuru LESD 101. un 102. panta piemērošanas nolūkā uzskata par vienu uzņēmumu, minētos pierādījumus vajadzētu spēt izmantot arī citām juridiskajām personām, kuras pieder tam pašam uzņēmumam.
- (32) Tomēr tāda pierādījuma izmantošanai, kas iegūts, izmantojot piekļuvi konkurences iestādes lietas materiāliem, nebūtu nepamatoti jāmazina konkurences iestādes veiktās konkurences tiesību aktu izpildes efektivitāte. Lai nodrošinātu, ka netiek mazināta ietekme šajā direktīvā noteiktajiem pierādījumu atklāšanas ierobežojumiem, tādu 24. un 25. apsvērumā minētu pierādījumu veidu izmantošana, kuri iegūti, izmantojot vienīgi piekļuvi konkurences iestādes lietas materiāliem, būtu jāierobežo tādos pašos apstākļos. Ierobežošanai būtu jāizpaužas vai nu kā attiecīgo pierādījumu nepieļaujamībai zaudējumu atlīdzināšanas prasībās, vai kā jebkādi citai aizsardzībai saskaņā ar piemērojamiem valsts tiesību aktiem, kas spēj nodrošināt, ka pilnībā tiek ievēroti ierobežojumi minēto pierādījumu veidu izmantošanai. Turklāt pierādījumiem, kas iegūti no konkurences iestādes, nevajadzētu kļūt par tirgošanās priekšmetu. Tādēļ iespējai izmantot pierādījumus, kuri iegūti, izmantojot vienīgi piekļuvi konkurences iestādes lietas materiāliem, būtu jāattiecas vienīgi uz fizisko vai juridisko personu, kurai sākotnēji tika piešķirta piekļuve, un tās tiesību pārņēmējiem. Tomēr minētais ierobežojums, kas paredzēts, lai izvairītos no pierādījumu kļūšanas par tirgošanās priekšmetu, neliedz valsts tiesai izprasīt minētos pierādījumus saskaņā ar šīs direktīvas nosacījumiem.
- (33) Tas, ka ir izvirzīts zaudējumu atlīdzināšanas prasījums vai ka konkurences iestāde ir sākusi izmeklēšanu, rada risku, ka attiecīgās personas varētu iznīcināt vai slēpt pierādījumus, kas būtu lietderīgi cietušajai personai, lai pamatotu zaudējumu atlīdzināšanas prasījumu. Lai novērstu būtisku pierādījumu iznīcināšanu un nodrošinātu, ka tiek ievēroti tiesas rīkojumi par informācijas izprasīšanu, valstu tiesām vajadzētu būt iespējai piemērot pietiekami atturošas sankcijas. Attiecībā uz tiesvedības pusēm – iespēja izdarīt nelabvēlīgus secinājumus tiesvedībā par zaudējumu atlīdzināšanu var būt īpaši iedarbīga sankcija un var palīdzēt novērst tiesvedības ieilgšanu. Vajadzētu būt iespējai piemērot sankcijas arī tad, ja netiek pildīts konfidencialas informācijas aizsardzības pienākums, un par izprasīšanas ceļā iegūtas informācijas ļaunprātīgu izmantošanu. Līdzīgā kārtā vajadzētu būt pieejamām sankcijām tad, ja informācija, kas iegūta, izmantojot piekļuvi konkurences iestādes lietas materiāliem, tiek ļaunprātīgi izmantota zaudējumu atlīdzināšanas prasībā.
- (34) Nodrošinot to, lai Komisija un valstu konkurences iestādes varētu efektīvi un konsekventi piemērot LESD 101. un 102. pantu, visā Savienībā ir vajadzīga kopēja pieeja tam, kā valstu konkurences iestāžu galīgie nolēmumi par pārkāpumu ietekmē turpmākās zaudējumu atlīdzināšanas prasības. Šādi lēmumi tiek pieņemti tikai pēc tam, kad Komisija ir informēta par paredzēto lēmumu vai, ja nav lēmuma, par jebkādu citu dokumentu, kurā ir norādīta iecerētā rīcības gaita, ievērojot Regulas (EK) Nr. 1/2003 11. panta 4. punktu, un ja Komisija nav atbrīvojusi valsts konkurences iestādi no tās kompetences, uzsākot procedūru saskaņā ar minētās regulas 11. panta 6. punktu. Komisijai būtu jānodrošina Savienības konkurences tiesību aktu konsekventa piemērošana, sniedzot gan divpusēji, gan Eiropas Konkurences iestāžu tīkla satvarā ieteikumus valstu konkurences iestādēm. Lai palielinātu juridisko noteiktību, novērstu LESD 101. un 102. panta nekonsekventu piemērošanu, palielinātu zaudējumu atlīdzināšanas prasību efektivitāti un procesuālo ekonomiju un veicinātu iekšējā tirgus darbību uzņēmumu un patērētāju labā, turpmākajās prasībās par zaudējumu atlīdzināšanu nevajadzētu vēlreiz apstrīdēt valsts konkurences iestādes vai pārsūdzības tiesas galīgajā lēmumā ietvertu konstatējumu par LESD 101. vai 102. panta pārkāpumu. Tādēļ šāds konstatējums būtu uzskatāms par neapgājami pierādītu zaudējumu atlīdzināšanas prasībās, kas saistībā ar minēto pārkāpumu celtas valsts konkurences iestādes vai pārsūdzības tiesas dalībvalstī. Tomēr attiecīgā konstatējuma spēkam būtu jāattiecas tikai uz pārkāpuma raksturu un tā materiālo, personas, laika un teritoriālo darbības jomu, kā to noteikusi konkurences iestāde vai pārsūdzības tiesa, īstenojot savu jurisdikciju. Ja lēmumā konstatēts, ka valsts konkurences tiesību akti ir pārkāpti gadījumos, kad vienā un tajā pašā lietā paralēli piemēro Savienības un valsts konkurences tiesību aktus, minētais pārkāpums arī būtu jāuzskata par neapgājami pierādītu.
- (35) Ja zaudējumu atlīdzināšanas prasība ir celta dalībvalstī, kas nav dalībvalsts, kuras valsts konkurences iestāde vai pārsūdzības tiesa konstatējusi LESD 101. vai 102. panta pārkāpumu, uz ko attiecas prasība, tad minēto konstatējumu, kas iekļauts valsts konkurences iestādes vai pārsūdzības tiesas galīgajā lēmumā, būtu jāļauj iesniegt valsts tiesā vismaz kā pirmšķietamu pierādījumu tam, ka ir noticis konkurences tiesību aktu pārkāpums. Vajadzības gadījumā konstatējumu var izvērtēt kopā ar citiem pušu iesniegtajiem materiāliem. Iedarbība, kas piemīt valstu konkurences iestāžu lēmumiem un pārsūdzības tiesu nolēmumiem, ar kuriem konstatē konkurences noteikumu pārkāpumu, neskar valstu tiesu tiesības un pienākumus saskaņā ar LESD 267. pantu.

- (36) Valstu noteikumi par noilguma termiņu sākumu, ilgumu, apturēšanu vai pārtraukšanu nedrīkstētu būt tādi, kas nepamatoti kavē zaudējumu atlīdzināšanas prasību celšanu. Tas ir īpaši svarīgi attiecībā uz prasībām, kuras pamatojas uz konkurences iestādes vai pārsūdzības tiesas konstatējumu par pārkāpumu. Tādēļ vajadzētu būt iespējai pēc konkurences iestādes procedūras celt zaudējumu atlīdzināšanas prasību, kuras mērķis ir valsts un Savienības konkurences tiesību akta izpilde. Noilguma termiņu nevajadzētu sākt skaitīt, pirms pārkāpums nav beidzies un pirms prasītājs zina vai var pamatoti uzskatīt, ka viņš zina par rīcību, kas ir pārkāpuma priekšmets, to, ka pārkāpuma rezultātā prasītājam ir nodarīts kaitējums, un pārkāpēja identitāti. Būtu jāļauj dalībvalstīm saglabāt vai ieviest absolūtus noilguma termiņus, kas ir parasti piemērojami, ar noteikumu, ka tādu absolūtu noilguma termiņu ilgums nepadara par praktiski neiespējamu īstenot tiesības uz pilnīgu atlīdzinājumu vai to pārmērīgi neapgrūtina.
- (37) Ja vairāki uzņēmumi kopīgi pārkāpj konkurences noteikumus, kā tas ir karteļa gadījumā, ir lietderīgi paredzēt, ka minētie līdzpārkāpēji ir solidāri atbildīgi par visu pārkāpuma nodarīto kaitējumu. Līdzpārkāpējam vajadzētu būt tiesībām saņemt iemaksu no pārējiem līdzpārkāpējiem, ja tas ir samaksājis kompensāciju, kas ir lielāka nekā tā daļa. Noteikt šo daļu kā konkrētā pārkāpēja relatīvo atbildību un noteikt būtiskos kritērijus, kā apgrozījums, tirgus daļa vai loma kartelī, ir piemērojamo valsts tiesību aktu ziņā, vienlaikus ievērojot efektivitātes un līdzvērtīguma principus.
- (38) Uzņēmumiem, kuri sadarbojas ar konkurences iestādēm saskaņā ar iecietības programmu, ir būtiska loma slepenu karteļu izdarītu pārkāpumu atklāšanā un to izbeigšanā, tādējādi bieži mazinot kaitējumu, kāds tiktu nodarīts, ja pārkāpums turpinātos. Tādēļ uzņēmumiem, kuriem konkurences iestāde saskaņā ar iecietības programmu ir piešķirusi atbrīvojumu no naudas soda, ir lietderīgi paredzēt aizsardzību pret nesamērīgu risku saistībā ar zaudējumu atlīdzināšanas prasījumiem, paturot prātā, ka konkurences iestādes lēmums, ar ko konstatē pārkāpumu, attiecībā uz atbrīvojuma saņēmēju var kļūt galīgs, pirms tas kļūst galīgs citiem uzņēmumiem, kuriem nav piešķirts atbrīvojums, tādējādi atbrīvojuma saņēmēju potenciāli padarot par tiesvedības primāro mērķi. Tādēļ ir lietderīgi atbrīvojuma saņēmēju principā atbrīvot no solidāras atbildības par visu nodarīto kaitējumu un paredzēt, ka tā iemaksas daļa attiecībā pret līdzpārkāpējiem nepārsniedz apmēru, kādā tas nodarījis kaitējumu saviem tiešajiem vai netiešajiem pircējiem vai, ja runa ir par iepirkuma karteli, tā tiešajiem vai netiešajiem piegādātājiem. Ja kartelis ir nodarījis kaitējumu personām, kas nav pārkāpēja klienti/piegādātāji, atbrīvojuma saņēmēja iemaksas daļai nebūtu jāpārsniedz tā relatīvā atbildība par karteļa nodarīto kaitējumu. Minētā daļa būtu nosakāma saskaņā ar tiem pašiem noteikumiem, kurus izmanto, lai noteiktu iemaksu starp pārkāpējiem. Attiecībā uz cietušajām personām, kas nav atbrīvojuma saņēmēja tiešie vai netiešie pircēji vai piegādātāji, atbrīvojuma saņēmējam vajadzētu palikt pilnā mērā atbildīgam vienīgi tad, ja minētajām personām nav iespējams saņemt pilnīgu atlīdzinājumu no pārējiem pārkāpējiem.
- (39) Kaitējumu, kas izpaužas kā faktiskie zaudējumi, var radīt cenas starpība starp to, kas faktiski samaksāts, un to, kas būtu bijis samaksāts, ja pārkāpums nebūtu izdarīts. Ja cietuši persona ir samazinājusi savus faktiskos zaudējumus, tos pilnībā vai daļēji pārnesot uz saviem pircējiem, šādi pārnesti zaudējumi vairs nav uzskatāmi par kaitējumu, par kuru šai personai pienāktos atlīdzinājums. Tādēļ principā ir lietderīgi ļaut, lai pārkāpējs savā aizstāvībā pret zaudējumu atlīdzināšanas prasījumu varētu atsaukties uz faktisko zaudējumu pārņemšanu. Ir lietderīgi paredzēt, ka pārkāpējam, kad tas savai aizstāvībai atsaucas uz pārņemšanu, ir jāpierāda pārmaksas pārņemšana un tās apmērs. Šim pierādīšanas pienākumam nevajadzētu ietekmēt pārkāpēja iespēju izmantot pierādījumus, kas nav viņa rīcībā esošie pierādījumi, piemēram, tādus pierādījumus, kuri jau ir iegūti tiesvedībā, vai pierādījumus, kuri ir citu pušu vai trešo personu rīcībā.
- (40) Situācijās, kad pārņemšanas dēļ ir samazinājies pārdošanas apjoms un tādējādi kaitējums izpaužas kā negūta peļņa, tiesībām pieprasīt atlīdzinājumu par šādu negūtu peļņu vajadzētu palikt neskartām.
- (41) Atkarībā no nosacījumiem, saskaņā ar kuriem uzņēmumi darbojas, cenas pieaugumu pārņemšana uz lejupējiem piegādes ķēdes posmiem var ietilpt komercpraksē. Patērētājiem vai uzņēmumiem, uz kuriem līdz ar to ir pārnesti faktiskie zaudējumi, ir nodarīts kaitējums, kuru izraisījis Savienības vai valsts konkurences tiesību aktu pārkāpums. Lai gan pārkāpējam būtu jāatlīdzina šāds kaitējums, patērētājiem vai uzņēmumiem, kuri paši nav neko iegādājušies no pārkāpēja, var būt ļoti grūti pierādīt šā kaitējuma apmēru. Tādēļ ir lietderīgi paredzēt, ka tad, ja zaudējumu atlīdzināšanas prasījuma pastāvēšana vai atlīdzības summa par zaudējumu ir atkarīga no tā, vai un kādā mērā pārmaksa, kuru samaksājis pārkāpēja tiešais pircējs, ir pārņemta uz netiešo pircēju, uzskata, ka netiešais pircējs ir pierādījis tiešā pircēja samaksātās pārmaksas pārņemšanu uz šo netiešo pircēju, ja tas var pirmšķietami

parādīt, ka šāda pārņemšana ir notikusi. Šo atspēkojamo pieņemumu nepiemēro, ja pārkāpējs var tiesai līdz ticamības pakāpei pierādīt, ka faktiskie zaudējumi netika pārnesti uz netiešo pircēju vai netika uz to pārnesti pilnā apmērā. Turklāt ir lietderīgi noteikt, kādos apstākļos uzskatāms, ka netiešais pircējs ir sniedzis šādus pirmšķietamus pierādījumus. Nosakot pārņemšanas apmēru, valstu tiesām to izskatāmajos strīdos vajadzētu būt pilnvarotām aplēst, kāda daļa no pārmaksas ir attiecināta uz netiešo pircēju līmeni.

- (42) Komisijai vajadzētu pieņemt skaidras, vienkāršas un visaptverošas pamatnostādnes valstu tiesām par to, kā aplēst daļu, kura no pārmaksas ir attiecināta uz netiešajiem pircējiem.
- (43) Konkurences tiesību aktu pārkāpumi bieži skar preču vai pakalpojumu pārdošanas nosacījumus un cenu un rada pārmaksu un citu veidu kaitējumu pārkāpēju klientiem. Pārkāpums var arī skart pārkāpējam veiktas piegādes (piemēram, ja kartelis ir pircējs). Šādos gadījumos faktiskie zaudējumi varētu izrietēt no zemākas cenas, ko pārkāpēji ir maksājuši saviem piegādātājiem. Minētajos gadījumos attiecīgi būtu piemērojama šī direktīva un jo īpaši noteikumi par pārņemšanu.
- (44) Zaudējumu atlīdzināšanas prasības var celt gan tie, kas iegādājušies preces vai pakalpojumus no pārkāpēja, gan pircēji, kas atrodas tālāk piegādes ķēdē. Lai veicinātu saistītu tiesvedību rezultātā pasludināto spriedumu konsekvenci un tādējādi novērstu, ka kaitējums, ko radījis Savienības vai valsts konkurences tiesību pārkāpums, netiek pilnībā atlīdzināts vai ka pārkāpējam tiek prasīts atlīdzināt kaitējumu, kurš nav nodarīts, valstu tiesām to izskatāmajos strīdos vajadzētu būt pilnvarotām aplēst samēru pārmaksai, no kuras ir cietuši tiešie vai netiešie pircēji. Šajā sakarā valstu tiesām – ar procesuāliem vai materiāliem līdzekļiem, kas pieejami saskaņā ar Savienības un valstu tiesību aktiem, – vajadzētu spēt pienācīgi ņemt vērā jebkuras saistītās prasības un tajās pasludinātos spriedumus, īpaši tad, ja tajos konstatēts, ka ir pierādīta pārņemšana. Valstu tiesu rīcībā vajadzētu būt atbilstīgiem procesuāliem līdzekļiem, tostarp prasību apvienošanai, lai nodrošinātu, ka atlīdzinājums par faktiskajiem zaudējumiem, kas samaksāts jebkurā piegādes ķēdes līmenī, nepārsniedz pārmaksas radīto kaitējumu šajā līmenī. Minētajiem līdzekļiem vajadzētu būt pieejamiem arī pārrobežu lietās. Šai iespējai ņemt vērā spriedumus nevajadzētu skart pamattiesības uz aizstāvību un tiesības uz efektīvu tiesisko aizsardzību un taisnīgu tiesu personām, kuras nav bijušas puses šajos tiesas procesos, kā arī nevajadzētu skart noteikumus par minētajā sakarā pieņemto spriedumu pierādījuma spēku. Ir iespējams prasības, kuras tiek izskatītas dažādu dalībvalstu tiesās, uzskatīt par saistītām Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1215/2012⁽¹⁾ 30. panta nozīmē. Saskaņā ar minēto pantu valstu tiesas, izņemot to, kurā pirmajā celta prasība, var apturēt tiesvedību vai konkrētos apstākļos – atteikties no jurisdikcijas. Šī direktīva neskar valstu tiesu tiesības un pienākumus saskaņā ar minēto regulu.
- (45) Lai varētu saņemt atlīdzinājumu par zaudējumiem, cietušajai personai, kura ir pierādījusi tai nodarītu kaitējumu konkurences tiesību aktu pārkāpuma rezultātā, vēl ir jāpierāda kaitējuma apmērs. Konkurences tiesību aktu pārkāpuma radīta kaitējuma apmēra noteikšana ir process, kurā ir nepieciešams daudz faktu un kurš var prasīt sarežģītu ekonomikas modeļu izmantošanu. Tas bieži ir ļoti dārgs process, un prasītājiem ir grūtības iegūt prasījumu pamatošanai nepieciešamos datus. Tādējādi konkurences tiesību aktu pārkāpuma radīta kaitējuma apmēra noteikšana var būt nozīmīgs šķērslis, kas liedz efektīvi prasīt atlīdzinājumu.
- (46) Tā kā nav Savienības līmeņa noteikumu par konkurences tiesību aktu pārkāpuma radītā kaitējuma apmēra noteikšanu, katras dalībvalsts tiesību sistēmas ziņā ir noteikt savus noteikumus par kaitējuma apmēra noteikšanu, un dalībvalstu un valsts tiesu ziņā ir noteikt, kādi noteikumi prasītājam ir jāizpilda, lai pierādītu tam nodarītā kaitējuma apmēru, kādas metodes var izmantot, lai noteiktu attiecīgo summu, un kādas ir sekas, ja persona nespēj pilnībā izpildīt minētās prasības. Tomēr valsts tiesību aktu noteikumi attiecībā uz kaitējuma apmēru konkurences tiesību tiesvedībā nedrīkstētu būt mazāk labvēlīgi kā noteikumi, kas piemērojami līdzīgām valstī celtām prasībām (līdzvērtīguma princips), un to dēļ nedrīkstētu būt praktiski neiespējami vai pārmērīgi sarežģīti īstenot Savienības sniegtās tiesības uz zaudējumu atlīdzināšanu (efektivitātes princips). Būtu jāņem vērā iespējamā informācijas asimetrija starp pusēm un tas, ka kaitējuma apmēra noteikšanas nolūkā ir jāvērtē, kā attiecīgais tirgus būtu attīstījies, ja nebūtu izdarīts pārkāpums. Veikt šo novērtējumu nozīmē veikt salīdzinājumu ar situāciju, kas pēc definīcijas ir hipotētiska, tāpēc tas nekad nevar būt pilnīgi precīzs. Tādēļ ir lietderīgi nodrošināt, ka valstu tiesas ir pilnvarotas izteikt konkurences tiesību aktu pārkāpuma radītā kaitējuma apmēru aplēses veidā. Dalībvalstīm būtu

(1) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1215/2012 (2012. gada 12. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās (OVL 351, 20.12.2012., 1. lpp.).

jānodrošina, ka nepieciešamības gadījumā valstu konkurences iestādes var sniegt ieteikumus attiecībā uz apmēru. Lai nodrošinātu saskaņotību un paredzamību, Komisijai būtu jāsniedz vispārējie ieteikumi Savienības līmenī.

- (47) Lai novērstu informācijas asimetriju un dažas no problēmām, kas ir saistītas ar pārkāpuma radītā kaitējuma apmēra noteikšanu konkurences tiesību tiesvedībā, un lai nodrošinātu zaudējumu atlīdzināšanas prasījumu efektivitāti, ir lietderīgi karteļa izdarītu pārkāpumu gadījumos pieņemt, ka šāds pārkāpums ir radījis kaitējumu, jo īpaši cenu ietekmes dēļ. Atkarībā no lietas apstākļiem tas nozīmē, ka karteļa dēļ cenas ir paaugstinājušās vai ka ir kavēta cenu pazemināšanās, kas būtu bijusi vērojama, ja nebūtu izdarīts pārkāpums. Šai prezumpcijai nevajadzētu attiekties uz kaitējuma konkrēto apmēru. Pārkāpējam būtu jānodrošina iespēja atspēkot šo prezumpciju. Ir lietderīgi šo atspēkojamo prezumpciju attiecināt vienīgi uz karteļiem, ņemot vērā, ka to slepenais raksturs palielina minēto informācijas asimetriju un apgrūtina prasītāju iespējas iegūt kaitējuma pierādīšanai nepieciešamos pierādījumus.
- (48) Lai mazinātu nenoteiktību pārkāpēju un cietušo personu vidū, atbildētāju interesēs ir vēlams panākt galīgu izlīgumu. Tāpēc būtu jāveicina, lai cietušās personas un pārkāpēji vienotos par konkurences tiesību aktu pārkāpuma rezultātā nodarīta kaitējuma atlīdzināšanu, izmantojot strīdu izšķiršanas mehānismus vienošanās ceļā, piemēram, ārpusstiesas izlīgumus (tostarp tādus, kurus tiesnesis var pasludināt par saistošiem), šķīrējtiesu, mediāciju vai samierināšanu. Šai strīdu izšķiršanai vienošanās ceļā būtu jāaptver tik daudz cietušo personu un pārkāpēju, cik tas likumīgi ir iespējams. Tādēļ šīs direktīvas noteikumi par strīdu izšķiršanu vienošanās ceļā ir paredzēti, lai veicinātu šādu mehānismu izmantošanu un palielinātu to efektivitāti.
- (49) Noilguma termiņi zaudējumu atlīdzināšanas prasības celšanai var būt tādi, ka cietušajām personām un pārkāpējiem nav pietiekami daudz laika, lai vienotos par maksājamo atlīdzinājumu. Lai abām pusēm patiesi būtu iespēja panākt strīda risinājumu vienošanās ceļā pirms prasības celšanas valsts tiesā, noilguma termiņš jāaptur, kamēr notiek strīda izšķiršana vienošanās ceļā.
- (50) Turklāt, ja puses nolemj izšķirt strīdu vienošanās ceļā pēc tam, kad valsts tiesā ir celta zaudējumu atlīdzināšanas prasība par to pašu prasījumu, šai tiesai vajadzētu spēt apturēt tiesvedību, kamēr notiek šā strīda izšķiršana vienošanās ceļā. Apsverot to, vai apturēt tiesvedību, valsts tiesai būtu jāņem vērā ātras procedūras priekšrocības.
- (51) Lai veicinātu izlīgumu vienošanās ceļā, pārkāpējam, kurš atlīdzina zaudējumus, risinot strīdu vienošanās ceļā, nevajadzētu nonākt sliktākā stāvoklī salīdzinājumā ar līdzpārkāpējiem nekā tad, ja izlīgums nebūtu panākts. Tā var notikt, ja izlīgumā iesaistītais pārkāpējs pat pēc šā izlīguma panākšanas joprojām būtu pilnā mērā solidāri atbildīgs par pārkāpuma rezultātā nodarīto kaitējumu. Tādēļ izlīgumā iesaistītajam pārkāpējam principā nevajadzētu veikt iemaksu izlīgumā neiesaistītajiem līdzpārkāpējiem, kad tie atlīdzinājuši zaudējumus cietušajai personai, ar kuru pirmais pārkāpējs iepriekš panācis izlīgumu. Šis noteikums par iemaksas neveikšanu vienlaikus nozīmē, ka cietušās personas prasījums tiek samazināts par izlīgumā iesaistītā pārkāpēja daļu nodarītajā kaitējumā neatkarīgi no tā, vai izlīguma summa ir vienāda ar kaitējuma relatīvo daļu, ko izlīgumā iesaistītais līdzpārkāpējs ir nodarījis izlīgumā iesaistītajai cietušajai personai, vai arī tā atšķiras. Minētā relatīvā daļa būtu nosakāma saskaņā ar tiem pašiem noteikumiem, kurus izmanto, lai noteiktu iemaksu starp pārkāpējiem. Ja prasījumu nesamazinātu, izlīgums nepamatoti ietekmētu pārkāpējus, kuri šajā izlīgumā nepiedalījās. Tomēr, lai nodrošinātu tiesības saņemt atlīdzinājumu pilnā apmērā, izlīgumā iesaistītajam līdzpārkāpējam tomēr būtu jāmaksā atlīdzinājums par zaudējumu, ja tā ir vienīgā iespēja, kā izlīgumā iesaistītajai cietušajai personai saņemt atlīdzinājumu par prasījuma atlikušo daļu. Prasījuma atlikušo daļu veido izlīgumā iesaistītās cietušās personas prasījums, kurš samazināts par izlīgumā iesaistītā līdzpārkāpēja daļu kaitējumā, kas pārkāpuma rezultātā nodarīts izlīgumā iesaistītajai cietušajai personai. Pēdējā no minētajām iespējām prasīt zaudējumu atlīdzību no izlīgumā iesaistītā līdzpārkāpēja pastāv, ja vien tā nav nepārprotami izslēgta saskaņā ar izlīguma noteikumiem.
- (52) Būtu jāizvairās no situācijām, kurās līdzpārkāpēji, veicot iemaksas izlīgumā neiesaistītajiem līdzpārkāpējiem par zaudējumiem, kurus tie atlīdzinājuši izlīgumā neiesaistītajām cietušajām personām, izmaksā tādu atlīdzinājuma kopējo summu, kas pārsniedz to relatīvo atbildību par pārkāpuma rezultātā nodarīto kaitējumu. Tāpēc, prasot izlīgumā iesaistītajiem līdzpārkāpējiem veikt iemaksu tādu zaudējumu atlīdzināšanā, kurus izlīgumā neiesaistītie līdzpārkāpēji vēlāk sedz izlīgumā neiesaistītajām cietušajām personām, valstu tiesām būtu jāņem vērā zaudējumi, kuri jau atlīdzināti saskaņā ar izlīgumu vienošanās ceļā, paturot prātā, ka ne visi līdzpārkāpēji noteikti ir vienādā mērā iesaistīti pārkāpumā, ņemot vērā to, ko tas ietver no materiālā, laika un teritoriālā viedokļa.

- (53) Šajā direktīvā ir ievērotas pamattiesības un principi, kas atzīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā.
- (54) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķus, proti, noteikt regulējumu attiecībā uz zaudējumu atlīdzināšanas prasībām par Savienības konkurences tiesību aktu pārkāpumiem, lai nodrošinātu LESD 101. un 102. panta pilnvērtīgu īstenošanu un iekšējā tirgus pienācīgu darbību uzņēmumu un patērētāju labā, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet, ņemot vērā, ka LESD 101. un 102. pants jāpiemēro efektīvi un konsekventi, minētos mērķus var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar LES 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredzēti vienīgi tie pasākumi, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.
- (55) Saskaņā ar Dalībvalstu un Komisijas 2011. gada 28. septembra kopīgo politisko deklarāciju par skaidrojošiem dokumentiem ⁽¹⁾ dalībvalstis ir apņēmušās, paziņojot savus transponēšanas pasākumus, pamatotos gadījumos pievienot vienu vai vairākus dokumentus, kuros paskaidrota saikne starp direktīvas sastāvdaļām un atbilstīgajām daļām valsts pieņemtos transponēšanas instrumentos. Attiecībā uz šo direktīvu likumdevējs uzskata, ka šādu dokumentu nosūtīšana ir pamatota.
- (56) Ir lietderīgi paredzēt noteikumus par šīs direktīvas piemērošanu laikā,

IR PIENĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

I NODAĻA

PRIEKŠMETS, DARBĪBAS JOMA UN DEFINĪCIJAS

1. pants

Priekšmets un darbības joma

1. Šajā direktīvā ir paredzēti konkrēti noteikumi, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka ikviena persona, kurai ir nodarīts kaitējums, jo uzņēmums vai uzņēmumu apvienība ir pārkāpis konkurences tiesību aktus, var efektīvi īstenot tiesības prasīt pilnīgu atlīdzinājumu par šo kaitējumu no minētā uzņēmuma vai apvienības. Tajā ir paredzēti noteikumi, ar kuriem veicina godīgu konkurenci iekšējā tirgū un likvidē šķēršļus iekšējā tirgus pienācīgai darbībai, visā Savienībā nodrošinot līdzvērtīgu aizsardzību ikvienai personai, kurai nodarīts šāds kaitējums.
2. Šajā direktīvā ir paredzēti noteikumi, ar kuriem koordinē konkurences noteikumu izpildi, ko veic konkurences iestādes, un minēto noteikumu izpildi zaudējumu atlīdzināšanas prasībās, kas celtas valstu tiesās.

2. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

- 1) "konkurences tiesību aktu pārkāpums" ir LESD 101. vai 102. panta vai valsts konkurences tiesību aktu pārkāpums;
- 2) "pārkāpējs" ir uzņēmums vai uzņēmumu apvienība, kas ir pārkāpusi konkurences tiesības;
- 3) "valsts konkurences tiesību akti" ir valstu tiesību aktu noteikumi, kuru galvenais mērķis ir tāds pats kā LESD 101. un 102. pantam un kurus piemēro vienā un tajā pašā lietā paralēli Savienības konkurences tiesību aktiem saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1/2003 3. panta 1. punktu, neietverot valsts tiesību aktus, ar ko nosaka kriminālsodus fiziskām personām, izņemot, ja šādi kriminālsodi ir līdzekļi, ar kuriem tiek izpildīti konkurences noteikumi, kas attiecas uz uzņēmumiem;
- 4) "zaudējumu atlīdzināšanas prasība" ir prasība saskaņā ar valsts tiesību aktiem, ar kuru iespējamā cietusī persona vai kāds, kas rīkojas vienas vai vairāku iespējamo cietušo personu vārdā, ja Savienības vai valsts tiesību aktos ir paredzēta šāda iespēja, vai fiziska vai juridiska persona, kas ir pārņēmusi iespējamās cietušās personas tiesības, tostarp persona, kas ir pārņēmusi tās prasījumu, valsts tiesā iesniedz prasību par zaudējumu atlīdzināšanu;
- 5) "zaudējumu atlīdzināšanas prasījums" ir prasījums saņemt atlīdzinājumu par kaitējumu, ko radījis konkurences tiesību pārkāpums;
- 6) "cietusī persona" ir persona, kurai konkurences tiesību aktu pārkāpuma rezultātā ir nodarīts kaitējums;

⁽¹⁾ OVC 369, 17.12.2011., 14. lpp.

- 7) "valsts konkurences iestāde" ir iestāde, kuru dalībvalsts saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1/2003 35. pantu norīkojusi kā atbildīgo par LESD 101. un 102. panta piemērošanu;
- 8) "konkurences iestāde" ir Komisija vai valsts konkurences iestāde, vai abas atkarībā no konteksta;
- 9) "valsts tiesa" ir kādas dalībvalsts tiesa LESD 267. panta nozīmē;
- 10) "pārsūdzības tiesa" ir valsts tiesa, kas ir pilnvarota ar parastiem pārsūdzības līdzekļiem pārskatīt valsts konkurences iestādes lēmumus vai pārskatīt spriedumus, kas pieņemti par minētajiem lēmumiem, neatkarīgi no tā, vai šī tiesa ir tiesīga konstatēt konkurences tiesību aktu pārkāpumu;
- 11) "nolēmums par pārkāpumu" ir konkurences iestādes lēmums vai pārsūdzības tiesas nolēmums, ar kuru konstatēts konkurences tiesību aktu pārkāpums;
- 12) "galīgs nolēmums par pārkāpumu" ir tāds nolēmums par pārkāpumu, ko nevar vai vairs nevar pārsūdzēt ar parastiem pārsūdzības līdzekļiem;
- 13) "pierādījumi" ir visi pierādīšanas līdzekļu veidi, kādi ir pieļaujami valsts tiesā, kurā celta prasība, jo īpaši dokumenti un visi citi priekšmeti, kas satur informāciju, neatkarīgi no attiecīgā datu nesēja veida;
- 14) "kartelis" ir vienošanās vai saskaņota darbība starp diviem vai vairākiem konkurentiem ar mērķi saskaņot savas pret konkurenci vērstās darbības tirgū vai ietekmēt attiecīgos konkurences parametrus, īstenojot, bet neaprobežojoties tikai ar to, tādu praksi kā iepirkuma vai pārdošanas cenu vai citu tirdzniecības nosacījumu, tostarp saistībā ar intelektuālā īpašuma tiesībām, noteikšana vai koordinēšana, ražošanas vai pārdošanas kvotu sadale, tirgu un klientu sadale, tostarp veicot mahinācijas ar cenu piedāvājumu, importa vai eksporta ierobežošana vai pret konkurenci vērstas darbības attiecībā uz citiem konkurentiem;
- 15) "ieciētības programma" ir programma, kura tiek īstenota, lai piemērotu LESD 101. pantu vai tam atbilstīgos valsts tiesību aktu noteikumus, un saskaņā ar kuru slepena karteļa dalībnieks neatkarīgi no citiem karteli iesaistītajiem uzņēmumiem sadarbojas ar konkurences iestādi tās izmeklēšanā, brīvprātīgi sniedzot sev zināmo informāciju par karteli un savu lomu tajā, pretī saņemot – ar lēmumu vai procedūras izbeigšanu – atbrīvojumu no naudas soda, kas piemērojams par iesaistīšanos kartelī, vai šā naudas soda samazinājumu;
- 16) "liecība, kas sniegta saskaņā ar iecietības programmu" ir uzņēmuma vai fiziskas personas vai to vārdā brīvprātīgi sniegta mutiska vai rakstiska informācija konkurences iestādei vai minētās informācijas ieraksts, kurā apraksta minētā uzņēmuma vai fiziskās personas rīcībā esošo informāciju par karteli un apraksta šā uzņēmuma vai personas lomu tajā un kura speciāli sagatavota iesniegšanai attiecīgajā konkurences iestādē, lai saņemtu atbrīvojumu no naudas soda vai naudas soda samazinājumu saskaņā ar iecietības programmu, neietverot iepriekšpastāvējušu informāciju;
- 17) "iepriekšpastāvējusi informācija" ir pierādījumi, kas pastāv neatkarīgi no konkurences iestādes procedūras, – neraugoties uz to, vai šāda informācija atrodas konkurences iestādes lietas materiālos vai ne;
- 18) "izlīguma iesniegums" ir uzņēmuma vai tā vārdā brīvprātīgi sniegta informācija konkurences iestādei, kurā uzņēmums atzīst vai atsaikās apstrīdēt savu dalību konkurences tiesību aktu pārkāpumā un savu atbildību par minēto konkurences tiesību aktu pārkāpumu un kura speciāli sagatavota, lai ļautu konkurences iestādei piemērot vienkāršotu vai paātrinātu procedūru;
- 19) "atbrīvojuma saņēmējs" ir uzņēmums vai fiziska persona, kam konkurences iestāde saskaņā ar iecietības programmu ir piešķirusi atbrīvojumu no naudas soda;
- 20) "pārmaksa" ir starpība starp faktiski samaksāto cenu un cenu, kāda pastāvētu, ja konkurences tiesību pārkāpuma nebūtu bijis;
- 21) "strīdu izšķiršana vienošanās ceļā" ir jebkurš mehānisms, kas ļauj pusēm strīdu attiecībā uz prasījumu par kaitējuma atlīdzināšanu izšķirt ārpustiesas kārtībā;
- 22) "izlīgums vienošanās ceļā" ir vienošanās, kas panākta, izmantojot strīdu izšķiršanu vienošanās ceļā;
- 23) "tiešais pircējs" ir fiziska vai juridiska persona, kas tieši no pārkāpēja ir iegādājusies produktus vai pakalpojumus, uz kuriem attiecas konkurences tiesību aktu pārkāpums;
- 24) "netiešais pircējs" ir fiziska vai juridiska persona, kas nevis tieši no pārkāpēja, bet no tiešā pircēja vai kāda turpmāka pircēja ir iegādājusies produktus vai pakalpojumus, uz kuriem attiecas konkurences tiesību aktu pārkāpums, vai produktus vai pakalpojumus, kas iegūti vai kas sastāv no šādām precēm vai pakalpojumiem.

3. pants

Tiesības uz pilnīgu atlīdzinājumu

1. Dalībvalstis nodrošina, ka ikvienai fiziskai vai juridiskai personai, kurai nodarīts kaitējums konkurences tiesību aktu pārkāpuma rezultātā, ir iespēja prasīt un saņemt pilnīgu atlīdzinājumu par šo kaitējumu.
2. Pilnīgs atlīdzinājums nozīmē, ka personai, kurai nodarīts kaitējums, tiek nodrošināts tāds stāvoklis, kādā tā būtu bijusi, ja konkurences tiesību aktu pārkāpums nebūtu izdarīts. Tādēļ tas ietver tiesības uz atlīdzinājumu par faktiskajiem zaudējumiem un negūto peļņu, kā arī procentu maksājumus.
3. Pilnīgs atlīdzinājums saskaņā ar šo direktīvu nedrīkst novest pie pārmērīgi lielas kompensācijas vai nu ar sodīšanas nolūkā piemērotiem, daudzkrāšiem, vai citiem zaudējumu atlīdzināšanas veidiem.

4. pants

Efektivitātes un līdzvērtīguma principi

Saskaņā ar efektivitātes principu dalībvalstis nodrošina, ka visi valsts noteikumi un procedūras attiecībā uz to, kā īstenojamas tiesības prasīt zaudējumu atlīdzināšanu, ir izstrādāti un tiek piemēroti tā, lai nodrošinātu, ka tie nepadara par praktiski neiespējamu vai pārmērīgi neapgrūtinā īstenot Savienības sniegtās tiesības uz pilnīgu atlīdzinājumu par konkurences tiesību aktu pārkāpuma radītu kaitējumu. Saskaņā ar līdzvērtīguma principu valstu noteikumi un procedūras attiecībā uz prasībām atlīdzināt zaudējumus, ko radījuši LESD 101. vai 102. panta pārkāpumi, nedrīkst būt iespējamām cietušajām personām mazāk labvēlīgi nekā noteikumi un procedūras, kas reglamentē līdzīgas prasības par valsts tiesību pārkāpuma radītu kaitējumu.

II NODAĻA

PIERĀDĪJUMU IZPRASĪŠANA

5. pants

Pierādījumu izprasišana

1. Dalībvalstis nodrošina, ka procedūrā, kas saistīta ar zaudējumu atlīdzināšanas prasību Savienībā, pēc prasītāja lūguma, kurš iesniedzis argumentētu pamatojumu ar pamatoti pieejamiem faktiem un pierādījumiem, kas ir pietiekami, lai pamatotu tā zaudējumu atlīdzināšanas prasījuma ticamību, valstu tiesas var atbildētājam vai trešai personai izprasīt būtiskos pierādījumus, kuri ir to rīcībā, ievērojot šajā nodaļā paredzētos nosacījumus. Dalībvalstis nodrošina, ka valstu tiesas pēc atbildētāja pieprasījuma var izprasīt būtiskos pierādījumus arī no prasītāja vai trešās personas.

Šis punkts neskar Regulā (EK) Nr. 1206/2001 noteiktās valstu tiesu tiesības un pienākumus.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka valstu tiesas var izprasīt konkrētus pierādījumu elementus vai attiecīgas pierādījumu kategorijas, kas argumentētajā pamatojumā definētas tik precīzi un tik šauri, cik iespējams uz pamatoti pieejamu faktu pamata

3. Dalībvalstis nodrošina, ka valstu tiesas pierādījumu izprasišanu veic samērīgā apmērā. Lai noteiktu, vai puses lūgums izprasīt pierādījumus ir samērīgs, valstu tiesas apsver visu attiecīgo pušu un trešo personu likumīgās intereses. Tās jo īpaši apsver:

- a) apmēru, kādā prasījums vai aizstāvība ir pamatota ar pieejamajiem faktiem un pierādījumiem, kas attaisno lūgumu izprasīt pierādījumus;
- b) pierādījumu izprasišanas apjomu un izmaksas, īpaši attiecīgajām trešām personām, tostarp, lai novērstu vispārēju informācijas meklēšanu, par ko maz ticams, ka tā ir būtiska procedūrā iesaistītajām pusēm;
- c) to, vai pierādījumi, kas tiek izprasīti, ietver konfidenciālu informāciju, īpaši par trešām personām, un kārtību, kas paredzēta šādas konfidenciālas informācijas aizsardzībai.

4. Dalībvalstis nodrošina, ka valstu tiesām ir pilnvaras izprasīt pierādījumus, kuri satur konfidenciālu informāciju, ja tās uzskata, ka tie ir būtiski attiecībā uz zaudējumu atlīdzināšanas prasību. Dalībvalstis nodrošina, ka, izprasot šādu informāciju, valstu tiesu rīcībā ir efektīvi pasākumi šādas informācijas aizsardzībai.

5. Uzņēmumu intereses izvairīties no zaudējumu atlīdzināšanas prasībām pēc konkurences tiesību aktu pārkāpuma nav uzskatāmas par interesēm, kas ir aizsargājamas.
6. Dalībvalstis nodrošina, ka valstu tiesas, izprasot pierādījumus, pilnībā īsteno piemērojamo advokāta un klienta saziņas konfidencialitāti saskaņā ar Savienības un valstu tiesību aktiem.
7. Dalībvalstis nodrošina, ka personām, kurām prasa atklāt pierādījumus, tiek nodrošināta iespēja tikt uzklautām tās valsts tiesas priekšā, kas izprasa pierādījumus saskaņā ar šo pantu.
8. Neskarot 4. un 7. punktu un 6. pantu, šis pants dalībvalstīm neliedz saglabāt vai ieviest noteikumus, kas paredz pierādījumu plašāku atklāšanu.

6. pants

Konkurences iestādes lietas materiālos iekļautu pierādījumu izprasīšana

1. Dalībvalstis nodrošina, ka zaudējumu atlīdzināšanas prasību nolūkā gadījumos, kad valstu tiesas izdod rīkojumu par konkurences iestādes lietas materiālos iekļautu pierādījumu izprasīšanu, papildus 5. pantam piemēro šo pantu.
2. Šis pants neskar noteikumus un praksi par publisku piekļuvi dokumentiem saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1049/2001.
3. Šis pants neskar tos noteikumus un praksi, kas saskaņā ar Savienības vai valstu tiesību aktiem paredzēti attiecībā uz konkurences iestāžu iekšējo dokumentu un konkurences iestāžu savstarpējās sarakstes aizsardzību.
4. Novērtējot informācijas izprasīšanas rīkojuma samērīgumu, valstu tiesas saskaņā ar 5. panta 3. punktu apsver arī:
  - a) vai lūgums ir konkrēti formulēts attiecībā uz to dokumentu raksturu, priekšmetu vai saturu, kuri iesniegti konkurences iestādei vai atrodas šādas konkurences iestādes lietas materiālos, nevis iesniegts kā vispārīgi formulēts pieteikums saistībā ar dokumentiem, kuri iesniegti konkurences iestādei;
  - b) vai puse, kas izprasa informāciju, to dara saistībā ar valsts tiesā celtu zaudējumu atlīdzināšanas prasību; un
  - c) saistībā ar 5. un 10. punktu vai pēc konkurences iestādes lūguma saskaņā ar 11. punktu – vajadzību garantēt konkurences tiesību aktu efektīvu publiski tiesisko izpildi.
5. Valstu tiesas var izprasīt turpmāk minētās pierādījumu kategorijas tikai pēc tam, kad konkurences iestāde, pieņemot lēmumu vai citā veidā, ir slēgusi savu procedūru:
  - a) informācija, kuru kāda fiziskā vai juridiskā persona sagatavojusi speciāli konkurences iestādes procedūras vajadzībām;
  - b) informācija, kuru konkurences iestāde ir sagatavojusi un pusēm nosūtījusi saskaņā ar savu procedūru; un
  - c) izlīguma iesniegumi, kas ir atsaukti.
6. Dalībvalstis nodrošina, ka zaudējumu atlīdzināšanas prasību nolūkā valstu tiesas nevienā brīdī nevar no puses vai trešās personas izprasīt nevienu no turpmāk minētajām pierādījumu kategorijām:
  - a) liecības saskaņā ar iecietības programmu; un
  - b) izlīguma iesniegumi.
7. Prasītājs var iesniegt pamatotu lūgumu, lai valsts tiesa piekļūst 6. punkta a) vai b) apakšpunktā minētajiem dokumentiem tikai nolūkā nodrošināt, ka to saturs atbilst 2. panta 16. un 18. punktā dotajām definīcijām. Veicot šādu novērtējumu, valstu tiesas var lūgt tikai kompetentas konkurences iestādes palīdzību. Attiecīgo pierādījumu autoriem var būt arī iespēja tikt uzklautiem. Valsts tiesa nekādā gadījumā neļauj pārējām pusēm vai trešām personām piekļūt minētajiem pierādījumiem.
8. Ja 6. punkts attiecas tikai uz dažām prasīto pierādījumu daļām, pārējās to daļas – atkarībā no kategorijas, kurai tās pieder, – tiek izsniegtas saskaņā ar attiecīgajiem šā panta punktiem.

9. Attiecībā uz konkurences iestādes lietas materiālos esošajiem pierādījumiem, kuri neietilpst nevienā no šajā pantā minētajām kategorijām, pierādījumu izprasīšanas rīkojumu zaudējumu atlīdzināšanas prasībām var izdot jebkurā laikā, neskarot šo pantu.

10. Dalībvalstis nodrošina, ka valstu tiesas pieprasa no konkurences iestādes pierādījumus, kas ietverti tās lietas materiālos, tikai tad, ja neviena puse vai trešā persona reāli nav spējīga sniegt prasīto pierādījumu.

11. Ciktāl konkurences iestāde vēlas izklāstīt savu viedokli par izprasīšanas lūguma samērīgumu, tā pēc savas iniciatīvas var iesniegt apsvērumus valsts tiesai, kurai lūdz izdot izprasīšanas rīkojumu.

7. pants

Ierobežojumi tādu pierādījumu izmantošanai, kuri iegūti, izmantojot vienīgi piekļuvi konkurences iestādes lietas materiāliem

1. Dalībvalstis nodrošina, ka pierādījumi kādā no 6. panta 6. punktā minētajām kategorijām un kurus fiziska vai juridiska persona ieguvusi, izmantojot vienīgi piekļuvi konkurences iestādes lietas materiāliem, tiek vai nu atzīti par nepieļaujamiem zaudējumu atlīdzināšanas prasībās, vai citādi aizsargāti saskaņā ar piemērojamiem valsts tiesību aktiem, lai nodrošinātu, ka pilnībā tiek ievēroti ierobežojumi pierādījumu izprasīšanai, kas noteikti 6. pantā.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka, kamēr minētā konkurences iestāde nav slēgusi savu procedūru, pieņemot lēmumu vai citā veidā, pierādījumi, kuri ietilpst kādā no 6. panta 5. punktā minētajām kategorijām un kurus fiziska vai juridiska persona ieguvusi, izmantojot vienīgi piekļuvi minētās konkurences iestādes lietas materiāliem, tiek vai nu atzīti par nepieļaujamiem zaudējumu atlīdzināšanas prasībās, vai citādi aizsargāti saskaņā ar piemērojamiem valsts tiesību aktiem, lai nodrošinātu, ka pilnībā tiek ievēroti ierobežojumi pierādījumu izprasīšanai, kas noteikti 6. pantā.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka pierādījumus, kurus fiziska vai juridiska persona ieguvusi, izmantojot vienīgi piekļuvi konkurences iestādes lietas materiāliem un kuri nav 1. vai 2. punkta darbības jomā, zaudējumu atlīdzināšanas prasībā var izmantot tikai minētā persona vai fiziskā vai juridiskā persona, kura ir minētās personas tiesību pārņēmēja, tostarp persona, kura pārņēmusi minētās personas prasījumu.

8. pants

Sankcijas

1. Dalībvalstis nodrošina, ka valstu tiesas ir spējīgas efektīvi piemērot sankcijas pusēm, trešām personām un to juridiskajiem pārstāvjiem jebkurā no gadījumiem, ja tie:

- a) neizpilda vai atsakās izpildīt jebkuras valsts tiesas izdotu pierādījumu izprasīšanas rīkojumu;
- b) iznīcina būtiskus pierādījumus;
- c) neizpilda vai atsakās izpildīt pienākumus, kas uzlikti ar valsts tiesas izdotu rīkojumu par konfidenciālas informācijas aizsardzību;
- d) pārkāpj šajā nodaļā paredzētos pierādījumu izmantošanas ierobežojumus.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka sankcijas, ko var noteikt valstu tiesas, ir iedarbīgas, samērīgas un atturošas. Attiecībā uz puses rīcību zaudējumu atlīdzināšanas tiesvedībā, sankcijas, ko valstu tiesas var izmantot, ietver iespēju izdarīt nelabvēlīgus secinājumus, piemēram, pieņemt, ka attiecīgais jautājums ir pierādīts, vai pilnībā vai daļēji noraidīt prasījumus un aizstāvību, un iespēju piespriest atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

III NODAĻA

VALSTU NOLĒMUMU SPĒKS, NOILGUMA TERMIŅI UN SOLIDĀRA ATBILDĪBA

9. pants

Valstu nolēmumu spēks

1. Dalībvalstis nodrošina, ka valsts konkurences iestādes vai pārsūdzības tiesas galīgajā nolēmumā konstatētais konkurences tiesību pārkāpums tiek uzskatīts par neapstrīdami pierādītu attiecībā uz zaudējumu atlīdzināšanas prasību, kas celta to valsts tiesās saskaņā ar LESD 101. vai 102. pantu vai valstu konkurences tiesībām.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka 1. punktā minēto galīgo nolēmumu, kas pieņemts citā dalībvalstī, saskaņā ar valsts tiesību aktiem var iesniegt to valsts tiesā vismaz kā pirmšķietamu pierādījumu par to, ka ir noticis konkurences tiesību pārkāpums, un vajadzības gadījumā var izvērtēt kopā ar citiem pušu iesniegtajiem pierādījumiem.
3. Šis pants neskar LESD 267. pantā noteiktās tiesības un pienākumus.

10. pants

Noilguma termiņi

1. Dalībvalstis saskaņā ar šo pantu paredz noteikumus, kas piemērojami noilguma termiņiem zaudējumu atlīdzināšanas prasību celšanai. Minētajos noteikumos paredz, kad sāk skaitīt noilguma termiņu, kāds ir tā ilgums un kādos apstākļos tas tiek pārtraukts vai apturēts.
2. Noilguma termiņus nesāk skaitīt, pirms konkurences tiesību aktu pārkāpums nav beidzies un prasītājs zina vai var pamatoti uzskatīt, ka tas zina:
  - a) par rīcību un to, ka tas ir konkurences tiesību pārkāpums;
  - b) to, ka konkurences tiesību pārkāpuma rezultātā tam ir nodarīts kaitējums; un
  - c) pārkāpēja identitāti.
3. Dalībvalstis nodrošina, ka noilguma termiņi zaudējumu atlīdzināšanas prasības celšanai ir vismaz pieci gadi.
4. Dalībvalstis nodrošina, ka noilguma termiņa skaitīšanu aptur vai atkarībā no valsts tiesību aktiem pārtrauc, ja konkurences iestāde attiecībā uz konkurences tiesību aktu pārkāpumu, uz kuru attiecas zaudējumu atlīdzināšanas prasība, veic izmeklēšanas vai procesuālu darbību. Apturējums beidzas agrākais vienu gadu pēc tam, kad nolēmums par pārkāpumu ir kļuvis galīgs, vai pēc tam, kad procedūra izbeigta citā veidā.

11. pants

Solidāra atbildība

1. Dalībvalstis nodrošina, ka uzņēmumi, kuri, rīkojoties kopīgi, ir pārkāpuši konkurences tiesību aktus, ir solidāri atbildīgi par konkurences tiesību aktu pārkāpuma rezultātā nodarīto kaitējumu: katram no minētajiem uzņēmumiem ir pienākums atlīdzināt kaitējumu pilnā apmērā, un cietušajai personai ir tiesības pieprasīt pilnīgu atlīdzinājumu no jebkura no šiem pārkāpējiem, līdz tā ir saņēmusi pilnīgu atlīdzinājumu.
2. Atkāpjoties no 1. punkta, dalībvalstis nodrošina, ka, neskarot 3. pantā paredzētās tiesības uz pilnīgu atlīdzinājumu, ja pārkāpējs ir mazs vai vidējs uzņēmums (MVU) saskaņā ar Komisijas Ieteikumā 2003/361/EK ⁽¹⁾ doto definīciju, pārkāpējs ir atbildīgs tikai pret saviem tiešajiem un netiešajiem pircējiem, ja:
  - a) tā tirgus daļa attiecīgajā tirgū bija mazāka par 5 % visā konkurences tiesību aktu pārkāpuma laikā; un
  - b) solidāras atbildības parasto noteikumu piemērošana neatgriezeniski apdraudētu tā ekonomisko dzīvotspēju un izraisītu visas vērtības zudumu tā aktīviem.
3. Atkāpi, kas noteikta 2. punktā, nepiemēro, ja:
  - a) MVU ir vadījis konkurences tiesību aktu pārkāpumu vai ir spiedis citus uzņēmumus tajā piedalīties; vai
  - b) iepriekš jau bija atzīts, ka MVU pārkāpis konkurences tiesību aktus.
4. Atkāpjoties no 1. punkta, dalībvalstis nodrošina, ka atbrīvojuma saņēmējs ir solidāri atbildīgs pret:
  - a) saviem tiešajiem vai netiešajiem pircējiem vai piegādātājiem; un
  - b) citām cietušajām personām vienīgi tad, ja pilnīgu atlīdzinājumu nav iespējams saņemt no pārējiem uzņēmumiem, kuri piedalījās tajā pašā konkurences tiesību aktu pārkāpumā.

Dalībvalstis nodrošina, ka jebkurš noilguma termiņš, ko piemēro gadījumos saskaņā ar šo punktu, ir pamatots un pietiekams, lai cietušajām personām ļautu celt šādas prasības.

⁽¹⁾ Komisijas Ieteikums 2003/361/EK (2003. gada 6. maijs) attiecībā uz mikrouzņēmumu, mazo un vidējo uzņēmumu definīciju (OV L 124, 20.5.2003., 36. lpp.).

5. Dalībvalstis nodrošina, ka pārkāpējs var saņemt iemaksu no jebkura cita pārkāpēja, šīs iemaksas summu nosakot atbilstīgi to relatīvajai atbildībai par konkurences tiesību aktu pārkāpuma radīto kaitējumu. Pārkāpējam, kam konkurences iestāde saskaņā ar iecietības programmu ir piešķirusi atbrīvojumu no naudas soda, iemaksas summa nepārsniedz apmēru, kādā tas nodarījis kaitējumu saviem tiešajiem vai netiešajiem pircējiem vai piegādātājiem.

6. Dalībvalstis nodrošina, ka tad, ja konkurences tiesību aktu pārkāpums ir radījis kaitējumu citām cietušajām personām, nevis pārkāpēju tiešajiem vai netiešajiem pircējiem vai piegādātājiem, atbrīvojuma saņēmēja iemaksas summu citiem pārkāpējiem nosaka atbilstīgi tā relatīvajai atbildībai par minēto kaitējumu.

IV NODAĻA

PĀRMAKSAS PĀRNEŠANA

12. pants

Pārmaksas pārņemšana un tiesības uz pilnīgu atlīdzinājumu

1. Lai nodrošinātu to, ka 3. pantā paredzētās tiesības uz pilnīgu atlīdzinājumu ir pilnībā efektīvas, dalībvalstis nodrošina, ka saskaņā ar šajā nodaļā paredzētajiem noteikumiem atlīdzinājumu par kaitējumu var prasīt jebkurš, kas no tā ir cietis, neatkarīgi no tā, vai tas ir pārkāpēja tiešais vai netiešais pircējs, un ka netiek pieļauts tāds atlīdzinājums par kaitējumu, kas pārsniedz kaitējumu, ko konkurences tiesību aktu pārkāpums izraisījis prasītājam, kā arī pārkāpēja atbildības neesamība.

2. Lai nepieļautu pārmērīgi lielu atlīdzinājumu, dalībvalstis paredz atbilstīgus procesuālus noteikumus, lai nodrošinātu, ka atlīdzinājums par faktiskajiem zaudējumiem jebkurā piegādes ķēdes posmā nepārsniedz pārmaksas radīto kaitējumu minētajā posmā.

3. Šī nodaļa neskar cietušās personas tiesības prasīt un saņemt atlīdzinājumu par negūto peļņu sakarā ar pilnīgu vai daļēju pārmaksas pārņemšanu.

4. Dalībvalstis nodrošina, ka šajā nodaļā paredzētie noteikumi ir attiecīgi piemērojami arī tad, ja konkurences tiesību aktu pārkāpums attiecas uz pārkāpējam veiktām piegādēm.

5. Dalībvalstis nodrošina, ka valstu tiesas ir pilnvarotas saskaņā ar valsts procedūrām aplēst daļu no pārmaksas, kas bija pārņemta.

13. pants

Atsaukšanās uz pārņemšanu aizstāvībai

Dalībvalstis nodrošina, ka atbildētājs zaudējumu atlīdzināšanas prasībā savai aizstāvībai pret zaudējumu atlīdzināšanas prasījumu var atsaukties uz to, ka prasītājs visu konkurences tiesību aktu pārkāpuma rezultātā radušos pārmaksu vai tās daļu ir pārņēmis uz citām personām. Pienākums pierādīt, ka pārmaksa ir tikusi pārņemta, ir atbildētājam, kas pamatoti var prasīt pierādījumu izprasīšanu no prasītāja vai trešām personām.

14. pants

Netiešie pircēji

1. Dalībvalstis nodrošina, ka gadījumos, kad zaudējumu atlīdzināšanas prasībā zaudējumu atlīdzināšanas prasījuma pastāvēšana vai piešķiramās atlīdzības summa ir atkarīga no tā, vai un kādā mērā pārmaksa ir pārņemta uz prasītāju, ņemot vērā, ka komercpraksē cenas palielinājums tiek pārņemts uz lejupējiem piegādes ķēdes posmiem, šo pārņemšanas faktu un apmēru pierāda prasītājs, kurš var pamatoti izprasīt informāciju no atbildētāja vai trešās personas.

2. Situācijā, kas minēta 1. punktā, uzskata, ka netiešais pircējs ir pierādījis, ka uz minēto netiešo pircēju tika pārņemta pārmaksa, ja minētais netiešais pircējs ir pierādījis, ka:

a) atbildētājs ir izdarījis konkurences tiesību aktu pārkāpumu;

b) konkurences tiesību aktu pārkāpums atbildētāja tiešajam pircējam ir radījis pārmaksu; un

c) netiešais pircējs ir iegādājies preces vai pakalpojumus, uz kuriem attiecas konkurences tiesību aktu pārkāpums, vai ir iegādājies preces vai pakalpojumus, kas ir iegūti vai kas sastāv no šādām precēm vai pakalpojumiem

Šo punktu nepiemēro, ja atbildētājs var tiesai līdz ticamības pakāpei pierādīt, ka pārmaxsa uz netiešo pircēju netika pārnesta vai netika pārnesta pilnā apmērā.

15. pants

Dažādos piegādes ķēdes posmos esošu prasītāju zaudējumu atlīdzināšanas prasības

1. Lai izvairītos no tā, ka dažādos piegādes ķēdes posmos esošu prasītāju zaudējumu atlīdzināšanas prasības rada daudzkrāšu atbildību vai pārkāpēja atbildības neesamību, dalībvalstis nodrošina, ka, novērtējot, vai ir izpildīts pierādīšanas pienākums, kas izriet no 13. un 14. panta piemērošanas, valstu tiesas, kurās celtas zaudējumu atlīdzināšanas prasības, izmantojot līdzekļus, kas pieejami saskaņā ar Savienības vai valstu tiesību aktiem, spēj pienācīgi ņemt vērā jebko no turpmāk minētā:

- a) zaudējumu atlīdzināšanas prasības, kuras attiecas uz vienu un to pašu konkurences tiesību aktu pārkāpumu, bet kuras ir cēlušies citos piegādes ķēdes posmos esoši prasītāji;
  - b) spriedumus, kas pasludināti attiecībā uz zaudējumu atlīdzināšanas prasībām, kas minētas a) apakšpunktā;
  - c) atklātībā pieejamu attiecīgu informāciju no konkurences tiesību aktu publiski tiesiskās izpildes lietām.
2. Šis pants neskar Regulas (ES) Nr. 1215/2012 30. pantā noteiktās valstu tiesu tiesības un pienākumus.

16. pants

Pamatnostādnes valstu tiesām

Komisija izdod pamatnostādnes valstu tiesām par to, kā aplēst daļu, kura no pārmaxsas ir pārnesta uz netiešo pircēju.

V NODAĻA

KAITĒJUMA APMĒRA NOTEIKŠANA

17. pants

Kaitējuma apmēra noteikšana

1. Dalībvalstis nodrošina, ka nedz kaitējuma apmēra noteikšanai nepieciešamais pierādīšanas pienākums, nedz tā standarts nepadara tiesību uz zaudējumu atlīdzināšanu īstenošanu praktiski neiespējamu vai pārmērīgi apgrūtinātu. Dalībvalstis nodrošina, ka valstu tiesām ir tiesības saskaņā ar valsts procedūrām novērtēt kaitējuma apmēru, ja ir konstatēts, ka prasītājam ir nodarīts kaitējums, bet praktiski nav iespējams vai ir pārmērīgi grūti precīzi noteikt kaitējuma apmēru, balstoties uz pieejamajiem pierādījumiem.

2. Karteļa izdarītu pārkāpumu gadījumos tiek pieņemts, ka ir radies kaitējums. Pārkāpējam ir tiesības atspēkot minēto prezumpciju.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka procedūrās, kas saistītas ar zaudējumu atlīdzināšanas prasību, valsts konkurences iestāde var pēc valsts tiesas lūguma palīdzēt minētajai tiesai attiecībā uz kaitējuma apmēra noteikšanu, ja minētā valsts konkurences iestāde uzskata šādu palīdzību par atbilstīgu.

VI NODAĻA

STRĪDU IZŠĶIRŠANA VIENOŠANĀS CEĻĀ

18. pants

Strīdu izšķiršanas vienošanās ceļā apturošā iedarbība un citas sekas

1. Dalībvalstis nodrošina, ka noilguma termiņu zaudējumu atlīdzināšanas prasības celšanai aptur, kamēr notiek jebkurš process strīda izšķiršanai vienošanās ceļā. Noilguma termiņa apturēšana attiecas vienīgi uz pusēm, kuras ir vai bija iesaistītas vai pārstāvētas strīda izšķiršanā vienošanās ceļā.

2. Neskarot valsts tiesību aktu noteikumus arbitrāžas jomā, dalībvalstis nodrošina, ka valstu tiesas, kurās celta zaudējumu atlīdzināšanas prasība, var apturēt to tiesvedību uz laiku līdz diviem gadiem, ja šīs tiesvedības puses ir iesaistītas strīda izšķiršanā vienošanās ceļā par prasījumu, uz kuru attiecas minētā zaudējumu atlīdzināšanas prasība.

3. Konkurences iestāde var uzskatīt, ka atlīdzinājums, kas samaksāts pēc strīda izšķiršanas vienošanās ceļā un pirms tās lēmuma par naudas soda uzlikšanu, ir kaitējumu mazinošs faktors.

19. pants

Vienošanās ceļā panākta izlīgumu ietekme uz turpmākām zaudējumu atlīdzināšanas prasībām

1. Dalībvalstis nodrošina, ka pēc vienošanās ceļā panākta izlīguma tajā iesaistītās cietušās personas prasījums tiek samazināts par izlīgumā iesaistītā līdzpārkāpēja daļu kaitējumā, kas cietušajai personai nodarīts konkurences tiesību aktu pārkāpuma rezultātā.

2. Izlīgumā iesaistītās cietušās personas prasījuma jebkuru atlikušo daļu var vērst tikai pret izlīgumā neiesaistītajiem līdzpārkāpējiem. Izlīgumā neiesaistītajiem līdzpārkāpējiem nav atļauts par atlikušo daļu saņemt iemaksu no izlīgumā iesaistītā līdzpārkāpēja.

3. Atkāpjoties no 2. punkta, dalībvalstis nodrošina, ka, ja izlīgumā neiesaistītie līdzpārkāpēji nevar atlīdzināt zaudējumus, kas atbilst izlīgumā iesaistītās cietušās personas prasījuma atlikušajai daļai, izlīgumā iesaistītā cietusī persona var prasījuma atlikušo daļu vērst pret izlīgumā iesaistīto līdzpārkāpēju.

Atkāpe, kas minēta pirmajā daļā, var tikt nepārprotami izslēgta saskaņā ar izlīguma noteikumiem.

4. Nosakot iemaksas summu, ko līdzvainīgais pārkāpējs var atgūt no jebkura cita līdzvainīgā pārkāpēja atbilstīgi to relatīvajai atbildībai par konkurences tiesību aktu pārkāpuma radīto kaitējumu, valstu tiesas pienācīgi ņem vērā jebkādus zaudējumus, kas ir atlīdzināti, ievērojot iepriekšēju vienošanās ceļā panākta izlīgumu, kurā ir bijis iesaistīts attiecīgais līdzpārkāpējs.

VII NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

20. pants

Pārskatīšana

1. Komisija pārskata šo direktīvu un iesniedz par to ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei līdz 2020. gada 27. decembrim.

2. Šā panta 1. punktā minētajā ziņojumā *inter alia* ietver informāciju par visu turpmāk norādīto:

- a) to finansiālo ierobežojumu iespējamā ietekme, kas izriet no naudas sodu maksājumiem, kurus konkurences iestāde uzliek konkurences tiesību aktu pārkāpējam, uz cietušo personu iespēju saņemt pilnīgu atlīdzinājumu par minētā konkurences tiesību aktu pārkāpuma radīto kaitējumu;
- b) apmērs, kādā prasītāji, kas prasa atlīdzināt zaudējumus par konkurences tiesību aktu pārkāpumu, kurš konstatēts kādas dalībvalsts konkurences iestādes pieņemtā nolēmumā par pārkāpumu, spēj pierādīt citas dalībvalsts valsts tiesā, ka šāds konkurences tiesību aktu pārkāpums ir noticis;
- c) apmērs, kādā atlīdzinājums par faktisko zaudējumu pārsniedz konkurences tiesību aktu pārkāpuma izraisītās pārmaksas radīto kaitējumu visos piegādes ķēdes posmos.

3. Attiecīgā gadījumā 1. punktā minētajam ziņojumam pievieno leģislatīvu priekšlikumu.

21. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības līdz 2016. gada 27. decembrim. Dalībvalstis tūlīt dara Komisijai zināmus minēto noteikumu tekstus.

Kad dalībvalstis pieņem minētos pasākumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

22. pants

Piemērošana laikā

1. Dalībvalstis nodrošina, ka valsts pasākumi, kas pieņemti, ievērojot 21. pantu, lai izpildītu šīs direktīvas materiālos noteikumus, netiek piemēroti ar atpakaļejošu spēku.
2. Dalībvalsts nodrošina, ka jebkuri valsts pasākumi, kas pieņemti, ievērojot 21. pantu, un kas nav 1. punktā minētie, netiek piemēroti zaudējumu atlīdzināšanas prasībām, kas valsts tiesā celtas pirms 2014. gada 26. decembra.

23. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

24. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Strasbūrā, 2014. gada 26. novembrī

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
M. SCHULZ

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
S. GOZI

II

(Nelegislatīvi akti)

REGULAS

PADOMES REGULA (ES) Nr. 1290/2014

(2014. gada 4. decembris),

ar ko groza Regulu (ES) Nr. 833/2014 par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar Krievijas darbībām, kas destabilizē situāciju Ukrainā un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 960/2014, ar kuru groza Regulu (ES) Nr. 833/2014

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 215. pantu,

ņemot vērā Padomes Lēmumu 2014/872/KĀDP (2014. gada 4. decembris), ar ko groza Lēmumu 2014/512/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar Krievijas darbībām, kas destabilizē situāciju Ukrainā, un Lēmumu 2014/659/KĀDP, ar ko groza Lēmumu 2014/512/KĀDP ⁽¹⁾,

ņemot vērā Savienības Augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos un Eiropas Komisijas kopīgo priekšlikumu,

tā kā:

- (1) Padome 2014. gada 31. jūlijā pieņēma Regulu (ES) Nr. 833/2014 ⁽²⁾ par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar Krievijas darbībām, kas destabilizē situāciju Ukrainā.
- (2) Padome 2014. gada 8. septembrī pieņēma Regulu (ES) Nr. 960/2014 ⁽³⁾, ar kuru groza Regulu (ES) Nr. 833/2014.
- (3) Padome 2014. gada 4. decembrī pieņēma Lēmumu 2014/872/KĀDP.
- (4) Šie pasākumi ir Līguma darbības jomā un tādēļ, jo īpaši, lai nodrošinātu tā vienādu piemērošanu visās dalībvalstīs, to īstenošanai ir nepieciešamas Savienības līmeņa reglamentējošas darbības pēc Lēmuma 2014/872/KĀDP pieņemšanas.
- (5) Tādēļ attiecīgi būtu jāgroza Regulas (ES) Nr. 833/2014 un (ES) Nr. 960/2014,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Regulu (ES) Nr. 833/2014 groza šādi:

1) regulas 2. panta 2. punkta otro daļu aizstāj ar šādu daļu:

“Tomēr kompetentās iestādes var piešķirt atļauju, ja eksports attiecas uz tādu saistību izpildi, ko nosaka līgums, kurš noslēgts pirms 2014. gada 1. augusta, vai šāda līguma izpildei nepieciešamie papildu līgumi.”;

⁽¹⁾ Skatīt šā Oficiālā Vēstneša 59. lappusi.

⁽²⁾ Padomes Regula (ES) Nr. 833/2014 (2014. gada 31. jūlijs), par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar Krievijas darbībām, kas destabilizē situāciju Ukrainā (OV L 229, 31.7.2014., 1. lpp.).

⁽³⁾ Padomes Regula (ES) Nr. 960/2014 (2014. gada 8. septembris), ar kuru groza Regulu (ES) Nr. 833/2014 par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar Krievijas darbībām, kas destabilizē situāciju Ukrainā (OV L 271, 12.9.2014., 3. lpp.).

2) regulas 2.a panta 3. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“3. Šā panta 1. un 2. punktā minētie aizliegumi neskar pirms 2014. gada 12. septembra noslēgtu līgumu vai šādu līgumu izpildei nepieciešamu papildu līgumu izpildi un palīdzības sniegšanu, kas nepieciešama esošo spēju uzturēšanai un drošībai ES.”;

3) regulas 3. panta 1. līdz 5. punktu aizstāj ar šādiem punktiem:

“1. Lai jebkurai fiziskai vai juridiskai personai, vienībai vai struktūrai Krievijā, tostarp tās ekskluzīvajā ekonomiskajā zonā un kontinentālajā šelfā, vai jebkuras citas valsts fiziskai vai juridiskai personai, vienībai vai struktūrai, ja attiecīgās iekārtas ir paredzēts izmantot Krievijā, tostarp tās ekskluzīvajā ekonomiskajā zonā un kontinentālajā šelfā, tieši vai netieši pārdotu, piegādātu, nodotu vai eksportētu II pielikumā uzskaitītās iekārtas neatkarīgi no tā, vai tās ir vai nav Savienības izcelsmes iekārtas, ir vajadzīga iepriekšēja atļauja.

2. Attiecībā uz visu veidu pārdošanu, piegādi, nodošanu vai eksportu, kam saskaņā ar šo pantu vajadzīga atļauja, minēto atļauju piešķir kompetentās iestādes dalībvalstī, kurā eksportētājs veic uzņēmējdarbību, un tā atbilst sīki izstrādātajiem noteikumiem, kas paredzēti Regulas (EK) Nr. 428/2009 11. pantā. Atļauja ir derīga visā Savienībā.

3. Regulas II pielikumā iekļauj konkrētas iekārtas, kas piemērotas šādu kategoriju izpētes un ieguves projektiem Krievijā, tostarp tās ekskluzīvajā ekonomiskajā zonā un kontinentālajā šelfā:

a) naftas izpēte un ieguve ūdeņos, kas dziļāki par 150 metriem;

b) naftas izpēte un ieguve piekrastes apgabalā uz ziemeļiem no polārā loka; vai

c) projekti, kam ir potenciāls iegūt naftu no resursiem, kuri atrodas slānekļa veidojumos, izmantojot hidraulisku šķelšanu; tas neattiecas uz izpēti un ieguvi no slānekļa veidojumiem, lai atklātu atradnes, kas nav slānekļis, vai iegūtu tajās naftu.

4. Eksportētāji kompetentajām iestādēm iesniedz visu attiecīgo informāciju, kas vajadzīga pieteikumam eksporta atļaujas saņemšanai.

5. Kompetentās iestādes neizsniedz atļaujas II pielikumā ietvertu iekārtu visu veidu pārdošanai, piegādei, nodošanai vai eksportam, ja tām ir pamatots iemesls secināt, ka minēto iekārtu pārdošana, piegāde, nodošana vai eksports ir paredzēts kādam 3. punktā minētajam izpētes un ieguves projektu veidam.

Tomēr kompetentās iestādes var piešķirt atļauju, ja pārdošana, piegāde, nodošana vai eksports attiecas uz tādu saistību izpildi, ko nosaka līgums, kurš noslēgts pirms 2014. gada 1. augusta, vai šāda līguma izpildei nepieciešamie papildu līgumi.

Kompetentās iestādes var arī piešķirt atļauju, ja iekārtu pārdošana, piegāde, nodošana vai eksports ir nepieciešams tam, lai steidzami novērstu notikumu, kas var nopietni un ievērojami ietekmēt cilvēku veselību un drošību vai vidi, vai steidzami mazinātu tā sekas. Pienācīgi pamatots ārkārtas gadījumos pārdošanu, piegādi, nodošanu vai eksportu var veikt bez iepriekšējas atļaujas ar noteikumu, ka eksportētājs piecu darbdienu laikā pēc tam, kad ir notikusi pārdošana, piegāde, nodošana vai eksports, informē kompetento iestādi, sniedzot bez iepriekšējas atļaujas veiktās pārdošanas, piegādes, nodošanas vai eksporta attiecīgā pamatojuma detalizētu izklāstu.”;

4) regulas 3.a panta 1., 2. un 3. punktu aizstāj ar šādiem punktiem:

“1. Ir aizliegts tieši vai netieši sniegt šādus saistītos pakalpojumus, kas vajadzīgi šādu kategoriju izpētes un ieguves projektiem Krievijā, tostarp tās ekskluzīvajā ekonomiskajā zonā un kontinentālajā šelfā:

a) naftas izpēte un ieguve ūdeņos, kas ir dziļāki par 150 metriem;

- b) naftas izpēte un ieguve piekrastes apgabalā uz ziemeļiem no polārā loka; vai
- c) projekti, kam ir potenciāls iegūt naftu no resursiem, kuri atrodas slānekļa veidojumos, izmantojot hidraulisku šķelšanu; tas neattiecas uz izpēti un ieguvi no slānekļa veidojumiem, lai atklātu atradnes, kas nav slānekļis, vai iegūtu tajās naftu.

Šajā punktā saistītie pakalpojumi ir:

- i) urbšana;
- ii) urbumu testēšana;
- iii) reģistrācijas un pabeigšanas pakalpojumi;
- iv) specializētu peldošo iekārtu piegāde.

2. Šā panta 1. punktā noteiktie aizliegumi neskar to saistību izpildi, ko nosaka līgums vai pamatnolīgums, kurš noslēgts pirms 2014. gada 12. septembra, vai papildu līgumi, kuri ir nepieciešami šāda līguma izpildei.

3. Šā panta 1. punktā noteikto aizliegumu nepiemēro, ja attiecīgie pakalpojumi ir nepieciešami, lai steidzami novērstu notikumu, kam var būt nopietna un būtiska ietekme uz cilvēku veselību un drošību vai vidi, vai steidzami mazinātu tā sekas.

Pakalpojumu sniedzējs informē kompetento iestādi piecu darbdienu laikā par jebkuru saskaņā ar šo punktu veiktu darbību, sniedzot bez iepriekšējas atļaujas veiktās pārdošanas, piegādes, nodošanas vai eksporta attiecīgā pamatojuma detalizētu izklāstu.”;

5) regulas 4. panta 2. un 3. punktu aizstāj ar šādiem punktiem:

“2. Šā panta 1. punktā noteiktie aizliegumi neskar pirms 2014. gada 1. augusta noslēgtu līgumu vai šādu līgumu izpildei nepieciešamo papildu līgumu izpildi, un tādas palīdzības sniegšanu, kas nepieciešama Savienībā esošu spēju uzturēšanai un drošībai.

3. Ir jāsaņem attiecīgās kompetentās iestādes atļauja, lai sniegtu šādus pakalpojumus:

- a) lai jebkurai fiziskai vai juridiskai personai, vienībai vai struktūrai Krievijā, tostarp tās ekskluzīvajā ekonomiskajā zonā un kontinentālajā šelfā, vai, ja šāda palīdzība attiecas uz iekārtām, ko paredzēts izmantot Krievijā, tostarp tās ekskluzīvajā ekonomiskajā zonā un kontinentālajā šelfā, – jebkurai personai, vienībai vai struktūrai jebkurā citā valstī tieši vai netieši sniegtu tehnisku palīdzību vai starpniecības pakalpojumus saistībā ar II pielikumā uzskaitītajām iekārtām, kā arī saistībā ar minēto iekārtu nodrošināšanu, ražošanu, uzturēšanu un izmantošanu;
- b) lai jebkurai fiziskai vai juridiskai personai, vienībai vai struktūrai Krievijā, tostarp tās ekskluzīvajā ekonomiskajā zonā un kontinentālajā šelfā, vai, ja šāda palīdzība attiecas uz iekārtām, ko paredzēts izmantot Krievijā, tostarp tās ekskluzīvajā ekonomiskajā zonā un kontinentālajā šelfā, – jebkurai personai, vienībai vai struktūrai jebkurā citā valstī tieši vai netieši piešķirtu finansējumu vai finanšu palīdzību saistībā ar II pielikumā minētajām iekārtām, tostarp jo īpaši dotācijas, aizdevumus un eksporta kredītu apdrošināšanu jebkādi minēto iekārtu pārdošanai, piegādei, nodošanai vai eksportēšanai, vai jebkādi ar to saistītas tehniskas palīdzības sniegšanai.

Pienācīgi pamatotos ārkārtas gadījumos, kas minēti 3. panta 5. punktā, šajā punktā minētos pakalpojumus var veikt bez iepriekšējas atļaujas ar nosacījumu, ka pakalpojumu sniedzējs piecu darbdienu laikā pēc tam, kad ir notikusi pakalpojumu sniegšana, informē kompetento iestādi.”;

6) regulas 5. panta 3. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“3. Ir aizliegts tieši vai netieši veidot jebkādu mehānismu tādu jaunu aizdevumu vai kredītu izsniegšanai, kuru termiņš pārsniedz 30 dienas un kurus pēc 2014. gada 12. septembra izsniedz jebkurai 1. vai 2. punktā minētai juridiskai personai, vienībai vai struktūrai, vai piedalītos šādos mehānismos.

Aizliegums neattiecas uz:

- a) aizdevumiem vai kredītiem, kuru konkrētais un dokumentētais mērķis ir sniegt finansējumu neaizliegtam preču importam vai eksportam un nefinanšu pakalpojumiem starp Savienību un jebkuru trešo valsti, tostarp izdevumiem par tādām precēm un pakalpojumiem no citas trešās valsts, kas ir nepieciešami eksporta vai importa līgumu izpildei, vai
- b) aizdevumiem, kuru konkrētais un dokumentētais mērķis ir sniegt ārkārtas finansējumu, lai izpildītu maksātspējas un likviditātes kritērijus, juridiskām personām, kuras veic uzņēmējdarbību Savienībā un īpašumtiesības uz kurām vairāk nekā 50 % apmērā pieder III pielikumā uzskaitītai vienībai.”;

7) regulas 5. pantā pievieno šādu punktu:

“4. Šā panta 3. punktā minētais aizliegums neattiecas uz izņemšanu vai izmaksām, kas tiek veiktas saskaņā ar līgumu, kurš bija noslēgts pirms 2014. gada 12. septembra, ja ir ievēroti šādi nosacījumi:

- a) vienošanās par visiem šādu izņemšanu vai izmaksu noteikumiem vai nosacījumiem:
  - i) bija panāktas pirms 2014. gada 12. septembra; un
  - ii) nav grozītas minētajā dienā vai pēc tam; un
- b) pirms 2014. gada 12. septembra ir bijis noteikts līguma izpildes datums visu to līdzekļu pilnīgai atmaksai, kas darīti pieejami, un lai atceltu visas saistības, tiesības un pienākumus saskaņā ar līgumu.

Šā punkta a) apakšpunktā minētie izņemšanu vai izmaksu noteikumi ietver noteikumus par katras izņemšanas vai izmaksas atmaksas laikposma ilgumu, piemērojamo procentu likmi vai procentu likmes aprēķina metodi, un maksimālo apmēru.”;

8) regulas II pielikumu groza šādi:

- a) nosaukumu “Regulas 3. pantā minēto tehnoloģiju saraksts” aizstāj ar nosaukumu “Regulas 3. pantā minēto iekārtu saraksts”.
- b) ierakstus KN kodiem 8413 50, 8413 60, ex 8431 39 00, ex 8431 43 00, ex 8431 49 aizstāj ar šādiem ierakstiem:

“ex 8413 50	Abvirzienu darbības virzuļsūkņi šķidrumiem, motorizēti, ar maksimālo ražību vairāk par 18 m ³ /stundā un maksimālo izejas spiedienu vairāk par 40 bāru, kas īpaši paredzēti urbšanas duļķu un/vai cementa sūkņēšanai naftas urbumos
ex 8413 60	Abvirzienu darbības rotorsūkņi šķidrumiem, motorizēti, ar maksimālo ražību vairāk par 18 m ³ /stundā un maksimālo izejas spiedienu vairāk par 40 bāru, kas īpaši paredzēti urbšanas duļķu un/vai cementa sūkņēšanai naftas urbumos
ex 8431 39 00	Daļas, kas paredzētas vienīgi vai galvenokārt pozīcijas 8428 naftas lauku mehānismos
ex 8431 43 00	Daļas, kas paredzētas vienīgi vai galvenokārt apakšpozīciju 8430 41 vai 8430 49 naftas lauku mehānismos
ex 8431 49	Daļas, kas paredzētas vienīgi vai galvenokārt pozīciju 8426, 8429 un 8430 naftas lauku mehānismos”

9) regulas IV pielikumu aizstāj ar šīs regulas pielikumu.

2. pants

Regulas (ES) Nr. 960/2014 6. apsvērumu aizstāj ar šādu apsvērumu:

- “(6) Lai izdarītu spiedienu uz Krievijas valdību, ir arī lietderīgi piemērot plašākus ierobežojumus attiecībā uz konkrētu finanšu iestāžu piekļuvi kapitāla tirgum, izņemot Krievijas iestādes ar starptautisku statusu, kas izveidotas ar starpvaldību līgumiem, kuros viena no iesaistītajām pusēm ir Krievija; ierobežojumus juridiskām personām, vienībām un struktūrām, kas Krievijā veic uzņēmējdarbību aizsardzības nozarē, izņemot tās, kas darbojas galvenokārt kosmosa un kodolenerģijas nozarē; un ierobežojumus juridiskām personām, vienībām un struktūrām, kuras veic uzņēmējdarbību Krievijā un kuru galvenā darbība ir saistīta ar jēlnaftas vai naftas produktu pārdošanu vai transportēšanu. Uz citiem finanšu pakalpojumiem, kas nav minēti Regulas (ES) Nr. 833/2014 5. pantā, tādiem kā noguldījumu pakalpojumi, maksājumu pakalpojumi, apdrošināšanas pakalpojumi, aizdevumi no iestādēm, kas minētas minētās regulas 5. panta 1. un 2. punktā, un atvasinātie instrumenti, kurus izmanto riska ierobežošanai enerģijas tirgū, šie ierobežojumi neattiecas.”

3. pants

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2014. gada 4. decembrī

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
S. GOZI

PIELIKUMS

“IV PIELIKUMS

Regulas 2.a pantā minēto fizisko vai juridisko personu, vienību vai struktūru saraksts

JSC Sirius
OJSC Stankoinstrument
OAO JSC Chemcomposite
JSC Kalashnikov
JSC Tula Arms Plant
NPK Technologii Maschinostrojenija
OAO Wysokototschnye Kompleksi
OAO Almaz Antey
OAO NPO Bazalt”

KOMISIJAS DELEĢĒTĀ REGULA (ES) Nr. 1291/2014**(2014. gada 16. jūlijs)****par standartam EN 13986 atbilstošu kokmateriāla plātņu un standartam EN 14915 atbilstošu masīvkoksnes paneļu apšuvumu ugunsdrošības klasifikācijas nosacījumiem bez testēšanas, ja tie izmantoti sienu un griestu segumiem****(Dokuments attiecas uz EEZ)**

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 9. marta Regulu (ES) Nr. 305/2011, ar ko nosaka saskaņotus būvizstrādājumu tirdzniecības nosacījumus un atceļ Padomes Direktīvu 89/106/EEK ⁽¹⁾, un jo īpaši tās 27. panta 5. punktu,

tā kā:

- (1) Ar Komisijas Lēmumu 2000/367/EK ⁽²⁾ tika pieņemta sistēma, kas klasificē būvizstrādājumu, būvkonstrukciju un to daļu ugunsizturību. Kokmateriāla plātnes, uz kurām attiecas harmonizētais standarts EN 13986, kā arī masīvkoksnes paneļu apšuvumi, uz kuriem attiecas harmonizētais standarts EN 14915, ir starp tiem būvizstrādājumiem, uz kuriem attiecas minētais Lēmums.
- (2) Testu rezultāti liecina, ka minētajiem ražojumiem ir stabilas un paredzamas ugunsdrošības īpašības, ja tie ir izmantoti sienu un griestu segumiem un atbilst noteiktiem koka blīvuma un plātņu un paneļu apšuvuma biezuma nosacījumiem.
- (3) Tādēļ kokmateriāla plātnes, uz kurām attiecas harmonizētais standarts EN 13986, un masīvkoksnes paneļu apšuvumi, uz kuriem attiecas harmonizētais standarts EN 14915, pastāvot minētajiem nosacījumiem, bez turpmākas testēšanas nepieciešamības būtu uzskatāmi par atbilstīgiem ar Lēmumu 2000/367/EK noteiktajām ugunsdrošības klasēm,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Kokmateriāla plātnes, uz kurām attiecas harmonizētais standarts EN 13986, un masīvkoksnes paneļu apšuvumi, uz kuriem attiecas harmonizētais standarts EN 14915, kas atbilst pielikumā izklāstītajiem nosacījumiem, bez testēšanas ir uzskatāmi par atbilstīgiem pielikumā norādītajām ekspluatācijas īpašību klasēm, ja tos izmanto sienu un griestu segumiem.

*2. pants*Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2014. gada 16. jūlijā

Komisijas vārdā –
priekšsēdētājs
José Manuel BARROSO

⁽¹⁾ OV L 88, 4.4.2011., 5. lpp.⁽²⁾ Komisijas 2000. gada 3. maija Lēmums 2000/367/EK, ar ko ievieš Padomes Direktīvu 89/106/EEK attiecībā uz būvizstrādājumu, būvkonstrukciju un to daļu ugunsizturības klasifikāciju (OV L 133, 6.6.2000., 26. lpp.).

PIELIKUMS

Ražojums ⁽¹⁾	Ražojuma standarts EN	Sīkāka informācija par ražojumu ⁽²⁾	Minimālais vidējais blīvums (kg/m ³)	Minimālais biezums (mm)	K klase ⁽³⁾
Kokšķiedru plātne	EN 13986	Ar un bez gropēm un ierievjiem ⁽⁵⁾	800	9	K ₂ 10 ⁽⁴⁾
OSB	EN 13986	Ar un bez gropēm un ierievjiem ⁽⁶⁾	600	10	K ₂ 10 ⁽⁴⁾
Kokskaidu plātne	EN 13986	Ar gropēm un ierievjiem ⁽⁷⁾	600	10	K ₂ 10 ⁽⁴⁾
Kokskaidu plātne	EN 13986	Ar un bez gropēm un ierievjiem ⁽⁶⁾	600	12	K ₂ 10 ⁽⁴⁾
Saplāksnis	EN 13986	Ar un bez gropēm un ierievjiem ⁽⁶⁾	450	12	K ₂ 10 ⁽⁴⁾
Masīvkoksnes plātnes	EN 13986	Ar un bez gropēm un ierievjiem ⁽⁶⁾	450	12	K ₂ 10 ⁽⁴⁾
Kokskaidu plātne	EN 13986	Ar gropēm un ierievjiem ⁽⁸⁾	600	25	K ₂ 30
OSB	EN 13986	Ar gropēm un ierievjiem ⁽⁸⁾	600	30	K ₂ 30
Saplāksnis	EN 13986	Ar gropēm un ierievjiem ⁽⁸⁾	450	26	K ₂ 30
Masīvkoksnes plātnes	EN 13986	Ar gropēm un ierievjiem ⁽⁸⁾	450	26	K ₂ 30
Masīvkoksnes plātnes	EN 13986	Ar gropēm un ierievjiem ⁽⁹⁾	450	53	K ₂ 60
Masīvkoksnes paneļu apšuvums	EN 14915	Ar gropēm un ierievjiem ⁽¹⁰⁾	450	15	K ₂ 10 ⁽⁴⁾
Masīvkoksnes paneļu apšuvums	EN 14915	Ar gropēm un ierievjiem ⁽¹⁰⁾	450	27	K ₂ 30
Masīvkoksnes paneļu apšuvums	EN 14915	Ar gropēm un ierievjiem ⁽¹¹⁾	450	2 × 27 ⁽¹²⁾	K ₂ 60

⁽¹⁾ Uzklāts uz jebkura pamata bez gaisa spraugas.

⁽²⁾ Savienojumi ar taisnstūra malām vai gropju un ierievju profiliem, ar tādu pašu biezumu kā koksnes produkts, bez spraugām.

⁽³⁾ Klase, kā noteikts Lēmumā 2000/367/EK.

⁽⁴⁾ K₁ 10 pamatam ≥ 300 kg/m³.

⁽⁵⁾ Tapas garums vismaz 40 mm un atstatums starp tapām ne vairāk par 100 mm.

⁽⁶⁾ Skrūves garums vismaz 30 mm un atstatums starp skrūvēm ne vairāk par 200 mm.

⁽⁷⁾ Skrūves garums vismaz 30 mm un atstatums starp skrūvēm ne vairāk par 150 mm.

⁽⁸⁾ Skrūves garums vismaz 50 mm un atstatums starp skrūvēm ne vairāk par 200 mm.

⁽⁹⁾ Skrūves garums vismaz 75 mm un atstatums starp skrūvēm ne vairāk par 200 mm.

⁽¹⁰⁾ Nagļu garums vismaz 60 mm un atstatums starp naglām ne vairāk par 600 mm.

⁽¹¹⁾ Nagļu garums vismaz 50 mm (katrā slānī) un atstatums starp naglām ne vairāk par 600 mm.

⁽¹²⁾ Abus montē garenvirziena kārtās perpendikulāri vienu otrai.

KOMISIJAS DELEĢĒTĀ REGULA (ES) Nr. 1292/2014**(2014. gada 17. jūlijs)****par noteiktu nepārklātu koka grīdas segumu, kuri atbilst standartam EN 14342, klasifikācijas nosacījumiem bez testēšanas attiecībā uz to ugunsreakciju****(Dokuments attiecas uz EEZ)**

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 9. marta Regulu (ES) Nr. 305/2011, ar ko nosaka saskaņotus būvizstrādājumu tirdzniecības nosacījumus un atceļ Padomes Direktīvu 89/106/EEK⁽¹⁾, un jo īpaši tās 27. panta 5. punktu,

tā kā:

- (1) Ar Komisijas Lēmumu 2000/147/EK⁽²⁾ tika pieņemta sistēma, kas klasificē būvizstrādājumu ekspluatācijas īpašības, attiecībā uz to ugunsreakciju. Koka grīdas segumi ir starp tiem būvizstrādājumiem, uz kuriem attiecas minētais Lēmums.
- (2) Testu rezultāti liecina, ka koka grīdas segumiem, uz kuriem attiecas harmonizētais standarts EN 14342, ir stabila un paredzama ugunsreakcija, ja tie atbilst noteiktiem koka blīvuma, grīdas biezuma un ražojuma gala lietojuma nosacījumiem.
- (3) Tādēļ koka grīdas segumi, uz kuriem attiecas harmonizētais standarts EN 14342, bez turpmākas testēšanas nepieciešamības būtu uzskatāmi par atbilstīgiem ar Lēmumu 2000/147/EK noteiktajām ugunsdrošības klasēm,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Koka grīdas segumi, uz kuriem attiecas harmonizētais standarts EN 14342 un kuri atbilst pielikumā izklāstītajiem nosacījumiem, bez testēšanas ir uzskatāmi par atbilstīgiem pielikumā norādītajām ekspluatācijas īpašību klasēm.

*2. pants*Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2014. gada 17. jūlijā

*Komisijas vārdā –
priekšsēdētājs*
José Manuel BARROSO

⁽¹⁾ OV L 88, 4.4.2011., 5. lpp.

⁽²⁾ Komisijas 2000. gada 8. februāra Lēmums 2000/147/EK, ar ko ievieš Padomes Direktīvu 89/106/EEK attiecībā uz būvizstrādājumu, būvkonstrukciju un to daļu ugunsdrošības klasifikāciju (OV L 50, 23.2.2000., 14. lpp.).

PIELIKUMS

Izstrādājums ⁽¹⁾ ⁽⁷⁾	Sīkāka informācija par izstrādājumu ⁽⁴⁾	Minimālais vidējais blīvums ⁽⁵⁾ (kg/m ³)	Minimālais vispārīgais biezums (mm)	Gala lietojuma nosacījums	Grīdas seguma klase ⁽³⁾
Koka grīdas segums	Masīvkoksnes grīdas segums no priedes vai egles	Priede: 480 Egle: 400	14	Bez gaisa spraugas apakšā	D _{fl} -s1
Koka grīdas segums	Cietās grīdas segums no dižskābarža, ozola, priedes vai egles	Dižskābardis: 700 Ozols: 700 Priede: 430 Egle: 400	20	Ar gaisa spraugu apakšā vai bez tās	D _{fl} -s1
Koka parkets	Masīvkoksnes (viena slāņa) parkets no valriekstkoka	650	8	Pielīmēts pie pamatnes ⁽⁶⁾	D _{fl} -s1
Koka parkets	Masīvkoksnes (viena slāņa) parkets no ozola, kļavas vai oša	Osis: 650 Kļava: 650 Ozols: 720	8	Pielīmēts pie pamatnes ⁽⁶⁾	D _{fl} -s1
Koka parkets	Daudzslāņu parkets ar virsējo kārtu no ozola, vismaz 3,5 mm	550	15 ⁽²⁾	Bez gaisa spraugas apakšā	D _{fl} -s1
Koka grīdas segums un parkets	Iepriekš neminēts masīvkoksnes grīdas segums un parkets	400	6	Visi	E _{fl}

⁽¹⁾ Ieklāts atbilstoši EN ISO 9239-1 uz vismaz D-s2, d0 klases pamatnes ar minimālo blīvumu 400 kg/m³ vai ar gaisa spraugu (ar minimālo augstumu 30 mm) apakšā.

⁽²⁾ Var ietvert vismaz E_{fl} klasei atbilstošu starpslāni, kura maksimālais biezums ir 3 mm un minimālais blīvums 280 kg/m³.

⁽³⁾ Klase atbilstoši Lēmuma 2000/147/EK pielikuma 2. tabulai.

⁽⁴⁾ Bez virsmas pārklājumiem.

⁽⁵⁾ Apstākļos saskaņā ar EN 13238 (50 % RH, 23 °C).

⁽⁶⁾ Pamatne, kas atbilst vismaz klasei D-s2, d0.

⁽⁷⁾ Piemērojams arī kāpņu pakāpieniem.

KOMISIJAS DELEĢĒTĀ REGULA (ES) Nr. 1293/2014**(2014. gada 17. jūlijs)****par iekšējam apmetumam paredzēto metāla sietu un listu, uz ko attiecas harmonizētais standarts EN 13658-1, ārējam apmetumam paredzēto metāla sietu un listu, uz ko attiecas harmonizētais standarts EN 13658-2, un metāla listu un profili, uz ko attiecas harmonizētais standarts EN 14353, klasifikācijas nosacījumiem bez testēšanas attiecībā uz to ugunsreakciju****(Dokuments attiecas uz EEZ)**

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 9. marta Regulu (ES) Nr. 305/2011, ar ko nosaka saskaņotus būvizstrādājumu tirdzniecības nosacījumus un atceļ Padomes Direktīvu 89/106/EEK⁽¹⁾, un jo īpaši tās 27. panta 5. punktu,

tā kā:

- (1) Ar Komisijas Lēmumu 2000/147/EK⁽²⁾ tika pieņemta sistēma, kas klasificē būvizstrādājumu ekspluatācijas īpašības attiecībā uz to ugunsreakciju. Iekšējam apmetumam paredzētie metāla sieti un listes, uz ko attiecas harmonizētais standarts EN 13658-1, ārējam apmetumam paredzētie metāla sieti un listes, uz ko attiecas harmonizētais standarts EN 13658-2, metāla listes un profili, uz ko attiecas harmonizētais standarts EN 14353, kuriem ir atklāta virsma, kas satur organisku materiālu, ir starp tiem būvizstrādājumiem, uz kuriem attiecas minētais lēmums.
- (2) Šie izstrādājumi ir apliecinājuši savu stabilo un paredzamo ugunsreakciju, ja tos izmanto savienojumā ar ģipškartona plātnēm stūru veidošanai sienās, jo tikai nenozīmīgai to virsmas daļai pastāv risks tikt pakļautai uguns iedarbībai.
- (3) Iekšējam apmetumam paredzētie metāla sieti un listes, uz ko attiecas harmonizētais standarts EN 13658-1, ārējam apmetumam paredzētie metāla sieti un listes, uz ko attiecas harmonizētais standarts EN 13658-2, metāla listes un profili, uz ko attiecas harmonizētais standarts EN 14353, kuriem ir atklāta virsma, kas satur organisku materiālu, bez testēšanas nepieciešamības būtu uzskatāmi par atbilstīgiem E ugunsdrošības klasei,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Iekšējam apmetumam paredzētie metāla sieti un listes, uz ko attiecas harmonizētais standarts EN 13658-1, ārējam apmetumam paredzētie metāla sieti un listes, uz ko attiecas harmonizētais standarts EN 13658-2, metāla listes un profili, uz ko attiecas harmonizētais standarts EN 14353, bez testēšanas ir uzskatāmi par atbilstīgiem E klasei saskaņā ar Lēmuma 2000/147/EK pielikuma 1. tabulā noteikto, ja tiem ir atklāta virsma, kas satur organisku materiālu.

2. pants

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2014. gada 17. jūlijā

*Komisijas vārdā –
priekšsēdētājs*
José Manuel BARROSO

⁽¹⁾ OV L 88, 4.4.2011., 5. lpp.

⁽²⁾ Komisijas 2000. gada 8. februāra Lēmums 2000/147/EK, ar ko ievieš Padomes Direktīvu 89/106/EEK attiecībā uz būvizstrādājumu, būvkonstrukciju un to daļu ugunsdrošības klasifikāciju (OV L 50, 23.2.2000., 14. lpp.).

KOMISIJAS ĪSTENOŠANAS REGULA (ES) Nr. 1294/2014**(2014. gada 4. decembris),****ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1238/95 attiecībā uz Kopienas Augu šķirņu birojam maksājamās pieteikuma maksas un izskatīšanas maksas līmeni**

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Padomes 1994. gada 27. jūlija Regulu (EK) Nr. 2100/94 par Kopienas augu šķirņu aizsardzību ⁽¹⁾ un jo īpaši tās 113. pantu,

pēc apspriešanās ar Kopienas Augu šķirņu biroja administratīvo padomi,

tā kā:

- (1) Komisijas Regulas (EK) Nr. 1238/95 ⁽²⁾ 7. pantā ir izklāstīti noteikumi attiecībā uz pieteikuma maksu, kas maksājama Kopienas Augu šķirņu birojam (turpmāk – “Birojs”) par pieteikumu apstrādi attiecībā uz Kopienas augu šķirņu aizsardzības piešķiršanu.
- (2) Pamatojoties uz pieredzi, ko Birojs guvis attiecībā uz maksu, kas saistīta ar spēkā neesošu Kopienas augu šķirņu aizsardzības pieteikumu izskatīšanu, ir lietderīgi samazināt Biroja iekasējamo maksu par pieteikumu.
- (3) Regulas (EK) Nr. 1238/95 8. panta 1. punktā un I pielikumā noteiktas maksas par tādas šķirnes tehniskās izskatīšanas organizēšanu un veikšanu, uz kuru attiecas pieteikums par Kopienas augu šķirņu aizsardzību, kas maksājama Birojam (turpmāk – “Izskatīšanas maksa”).
- (4) Attiecībā uz tādu šķirņu tehnisko izskatīšanu, kuru materiāla ražošanai atkārtoti ir jāizmanto materiāls ar īpašiem komponentiem, pieredze liecina, ka minētās pārbaudes izmaksas katrā konkrētā gadījumā var ievērojami atšķirties. Maksai par tehnisko izskatīšanu būtu jāsedz izmaksas, kas saistītas ar šķirnes un katra īpašā šķirnes komponenta tehnisko izskatīšanu. Tāpēc šādos gadījumos nebūtu jānosaka maksimālā tehniskās izskatīšanas maksas summa.
- (5) Saistībā ar tehnisko izskatīšanu gūtā pieredze liecina, ka kopējā Biroja iekasēto izskatīšanas maksu summa nesedz to maksu kopapjomu, kas Birojam ir jāmaksā izskatīšanas birojiem. Tomēr Biroja iekasētajām maksām principā būtu jāsedz maksājumi, kas tam ir jāveic. Tādēļ Regulas (EK) Nr. 1238/95 I pielikumā noteiktā maksa būtu jāpaaugstina. Vienlaikus būtu jāvienkāršo minētajā pielikumā noteiktās izmaksu grupas.
- (6) Tādēļ būtu attiecīgi jāgroza Regula (EK) Nr. 1238/95.
- (7) Šajā regulā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Kopienas Augu šķirņu aizsardzības pastāvīgās komitejas atzinumu,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Regulu (EK) Nr. 1238/95 groza šādi:

1) regulas 7. panta 7. punktu aizstāj ar šādu:

“7. Ja pieteikuma maksa ir saņemta, bet saskaņā ar pamatregulas 50. pantu pieteikums ir spēkā neesošs, Birojs ietur pieteikuma maksu EUR 200 apmērā, bet pārējo atmaksā, pieteikuma iesniedzējam paziņojot par pieteikumā konstatētajiem trūkumiem.”;

⁽¹⁾ OV L 227, 1.9.1994., 1. lpp.

⁽²⁾ Komisijas 1995. gada 31. maija Regula (EK) Nr. 1238/95, ar ko nosaka īstenošanas noteikumus Padomes Regulas (EK) Nr. 2100/94 piemērošanai attiecībā uz maksām, kuras maksājamas Kopienas Augu šķirņu birojam (OV L 121, 1.6.1995., 31. lpp.).

2) regulas 8. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Maksas par tādas šķirnes tehniskās izskatīšanas organizēšanu un veikšanu, uz kuru attiecas pieteikums par Kopienas augu šķirņu aizsardzības piešķiršanu (izskatīšanas maksa), maksājamas saskaņā ar I pielikumu par katru sāktu kultūras audzēšanas periodu. Tādu šķirņu gadījumā, kam materiāla ražošanai atkārtoti ir jāizmanto materiāls ar īpašiem komponentiem, I pielikumā noteiktā izskatīšanas maksa ir jāmaksā par šādu šķirni un par katru no komponentiem, kam nav pieejams oficiāls apraksts un kas arī ir jāizvērtē.”;

3) regulas I pielikumu groza saskaņā ar šīs regulas pielikumu.

2. pants

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2015. gada 1. janvāra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2014. gada 4. decembrī

Komisijas vārdā –
priekšsēdētājs
Jean-Claude JUNCKER

PIELIKUMS

Regulas (EK) Nr. 1238/95 I pielikumu aizstāj ar šādu:

"I PIELIKUMS

Regulas 8. pantā minētās maksas, kas attiecas uz tehnisko izskatīšanu

Maksa par tādas šķirnes tehnisko izskatīšanu, uz kuru attiecas 8. pants, nosaka atbilstoši tabulai:

(EUR)

	Izmaksu grupa	Maksa
Lauksaimniecības augu grupa		
1.	Kartupeļi	1 960
2.	Eļļas rapši	1 860
3.	Stiebrzāles	2 210
4.	Pārējās lauksaimniecības sugas	1 430
Augļu grupa		
5.	Āboli	3 210
6.	Zemenes	2 740
7.	Pārējās augļu sugas	2 550
Dekoratīvo augu grupa		
8.	Dekoratīvie siltumnīcas augi	2 140
9.	Dekoratīvie āra augi	1 960
10.	Dekoratīvie siltumnīcā neaudzējamie augi	1 770
11.	Dekoratīvie ārā neaudzējamie augi	1 570
12.	Īpašie dekoratīvie augi	3 040
Dārzeņu grupa		
13.	Siltumnīcas dārzeņi	2 150
14.	Āra dārzeņi	1 960"

KOMISIJAS ĪSTENOŠANAS REGULA (ES) Nr. 1295/2014**(2014. gada 4. decembris),****ar kuru groza I pielikumu Regulai (EK) Nr. 669/2009, ar ko īsteno Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 882/2004 saistībā ar dzīvnieku barības un pārtikas, kas nav dzīvnieku izcelsmes barība un pārtika, pastiprinātu importa oficiālo kontroli****(Dokuments attiecas uz EEZ)**

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Regulu (EK) Nr. 882/2004 par oficiālo kontroli, ko veic, lai nodrošinātu atbilstības pārbaudi saistībā ar dzīvnieku barības un pārtikas aprites tiesību aktiem un dzīvnieku veselības un dzīvnieku labturības noteikumiem ⁽¹⁾, un jo īpaši tās 15. panta 5. punktu,

tā kā:

- (1) Komisijas Regula (EK) Nr. 669/2009 ⁽²⁾ paredz noteikumus par pastiprinātu oficiālo kontroli, kas jāpiemēro, importējot tās I pielikumā uzskaitīto ("saraksts") barību un pārtiku, kas nav dzīvnieku izcelsmes barība un pārtika, ieviešanas vietās Regulas (EK) Nr. 882/2004 I pielikumā minētajās teritorijās.
- (2) Regulas (EK) Nr. 669/2009 2. pantā noteikts, ka sarakstu pārskata regulāri un ne retāk kā reizi ceturksnī, ievērojot vismaz tos informācijas avotus, kas norādīti minētajā pantā.
- (3) Nesen notikuši bieži un nozīmīgi ar pārtiku saistīti incidenti ātrās brīdināšanas sistēmā pārtikas un barības jomā (RASFF), konstatējumi, kas gūti, Pārtikas un veterinārajam birojam veicot revīziju trešās valstīs, kā arī tie ceturkšņa ziņojumi par pārtikas un barības sūtījumiem, kas nav dzīvnieku izcelsmes pārtika un barība, kurus saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 669/2009 15. pantu Komisijai iesniegušas dalībvalstis, liecina, ka minētais saraksts būtu jāgroza.
- (4) Konkrētāk, saraksts būtu jāgroza, svītrojot ierakstus par precēm, par kurām pieejamajos informācijas avotos norādīts, ka kopumā tās pienācīgi atbilst attiecīgajām Savienības tiesību aktos noteiktajām nekaitīguma prasībām, un kurām tāpēc vairs nav pamata veikt pastiprinātu oficiālo kontroli. Tāpēc saraksta ieraksti par Ēģiptes izcelsmes apelsīniem un Taizemes izcelsmes koriandra lapām, baziliku un piparmētru būtu jāsvītro.
- (5) Turklāt saraksts būtu jāgroza, lai palielinātu oficiālās kontroles biežumu precēm, kurām iepriekšminētajos informācijas avotos norādīta lielāka neatbilstība attiecīgajiem Savienības tiesību aktiem, tādējādi pamatojot pastiprinātas oficiālās kontroles nepieciešamību. Tāpēc ieraksti sarakstā par Indijas izcelsmes kaltētām garšvielām, Indijas un Taizemes izcelsmes beteļauga lapām un Turcijas izcelsmes vīnogulāju lapām būtu attiecīgi jāgroza.
- (6) Lai nodrošinātu konsekvensi un skaidrību, ir lietderīgi aizstāt Regulas (EK) Nr. 669/2009 I pielikumu ar šīs regulas pielikuma tekstu.
- (7) Tāpēc Regula (EK) Nr. 669/2009 būtu attiecīgi jāgroza.
- (8) Šajā regulā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Augu, dzīvnieku, pārtikas aprites un dzīvnieku barības pastāvīgās komitejas atzinumu,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Regulas (EK) Nr. 669/2009 I pielikumu aizstāj ar šīs regulas pielikuma tekstu.

⁽¹⁾ OV L 165, 30.4.2004., 1. lpp.⁽²⁾ Komisijas 2009. gada 24. jūlija Regula (EK) Nr. 669/2009, ar ko īsteno Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 882/2004 saistībā ar dzīvnieku barības un pārtikas, kas nav dzīvnieku izcelsmes barība un pārtika, pastiprinātu importa oficiālo kontroli un groza Lēmumu 2006/504/EK (OV L 194, 25.7.2009., 11. lpp.).

2. pants

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2015. gada 1. janvāra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2014. gada 4. decembrī

Komisijas vārdā –
priekšsēdētājs
Jean-Claude JUNCKER

PIELIKUMS

"I PIELIKUMS

**Barība un pārtika, kura nav dzīvnieku izcelsmes un kuru izraudzītajā ieviešanas vietā pārbauda
pastiprinātā oficiālā kontrolē**

Barība un pārtika (paredzētā izmantošana)	KN kods ⁽¹⁾	Taric apakš- grupa	Izcelsmes valsts	Risks	Fiziskās kontroles un identitātes kontroles biežums (%)
Rozīnes (Pārtika)	0806 20		Afganistāna (AF)	Ohratoksīns A	50
— Zemesrieksti, nelobīti	— 1202 41 00		Brazīlija (BR)	Aflatoksīni	10
— Zemesrieksti, lobīti	— 1202 42 00				
— Zemesriekstu sviests	— 2008 11 10				
— Zemesrieksti, citādi sagra- tavoti vai konservēti	— 2008 11 91; 2008 11 96; 2008 11 98				
(Barība un pārtika)					
— Sparģeļpupiņas (<i>Vigna unguiculata</i> spp. <i>sesquipedalis</i>)	— ex 0708 20 00; ex 0710 22 00	10 10	Kambodža (KH)	Pesticīdu atliekas, kas analizētas, izmantojot vairāku atlieku noteik- šanas metodes, kuras balstītas uz GC-MS un LC-MS, vai izmantojot vienas atliekas noteik- šanas metodes ⁽²⁾	50
— Baklažāni	— 0709 30 00; ex 0710 80 95	72			
(Pārtika – svaigi, dzesēti vai saldēti dārzeņi)					
Lapu selerijas (<i>Apium graveo- lens</i>) (Pārtika – svaigi vai dzesēti garšaugi)	ex 0709 40 00	20	Kambodža (KH)	Pesticīdu atliekas, kas analizētas, izmantojot vairāku atlieku noteik- šanas metodes, kuras balstītas uz GC-MS un LC-MS, vai izmantojot vienas atliekas noteik- šanas metodes ⁽³⁾	50
<i>Brassica oleracea</i> (citi pārtikā lietojami <i>Brassica</i> ģints augi, Ķīnas brokoļi) ⁽⁴⁾ (Pārtika – svaiga vai dzesēta)	ex 0704 90 90	40	Ķīna (CN)	Pesticīdu atliekas, kas analizētas, izmantojot vairāku atlieku noteik- šanas metodes, kuras balstītas uz GC-MS un LC-MS, vai izmantojot vienas atliekas noteik- šanas metodes ⁽⁵⁾	50
Tēja, arī aromatizēta (Pārtika)	0902		Ķīna (CN)	Pesticīdu atliekas, kas analizētas, izmantojot vairāku atlieku noteik- šanas metodes, kuras balstītas uz GC-MS un LC-MS, vai izmantojot vienas atliekas noteik- šanas metodes ⁽⁶⁾	10

Barība un pārtika (paredzētā izmantošana)	KN kods (1)	Taric apakš- grupa	Izcelsmes valsts	Risks	Fiziskās kontroles un identitātes kontroles biežums (%)
— Baklažāni	— 0709 30 00; ex 0710 80 95	72	Dominikānas Republika (DO)	Pesticīdu atliekas, kas analizētas, izmantojot vairāku atlieku noteik- šanas metodes, kuras balstītas uz GC-MS un LC-MS, vai izmantojot vienas atliekas noteik- šanas metodes (7)	10
— Balzambumbieri (<i>Momor- dica charantia</i>)	— ex 0709 99 90; ex 0710 80 95	70 70			
(Pārtika – svaigi, dzesēti vai saldēti dārzeņi)					
— Sparģeļpupiņas (<i>Vigna unguiculata spp. sesquipedalis</i>)	— ex 0708 20 00; ex 0710 22 00	10 10	Dominikānas Republika (DO)	Pesticīdu atliekas, kas analizētas, izmantojot vairāku atlieku noteik- šanas metodes, kuras balstītas uz GC-MS un LC-MS, vai izmantojot vienas atliekas noteik- šanas metodes (7)	20
— Pipari (saldie un citi) (<i>Capsicum spp.</i>)	— 0709 60 10; ex 0709 60 99	20			
(Pārtika – svaigi, dzesēti vai saldēti dārzeņi)	— 0710 80 51; ex 0710 80 59	20			
Zemenes (svaigas) (Pārtika)	0810 10 00		Ēģipte (EG)	Pesticīdu atliekas, kas analizētas, izmantojot vairāku atlieku noteik- šanas metodes, kuras balstītas uz GC-MS un LC-MS, vai izmantojot vienas atliekas noteik- šanas metodes (8)	10
Pipari (saldie un citi) (<i>Capsicum spp.</i>)	0709 60 10; ex 0709 60 99;	20	Ēģipte (EG)	Pesticīdu atliekas, kas analizētas, izmantojot vairāku atlieku noteik- šanas metodes, kuras balstītas uz GC-MS un LC-MS, vai izmantojot vienas atliekas noteik- šanas metodes (9)	10
(Pārtika – svaiga, dzesēta vai saldēta)	0710 80 51; ex 0710 80 59	20			
Betelauga lapas (<i>Piper betle L.</i>) (Pārtika)	ex 1404 90 00	10	Indija (IN)	Salmonella (10)	50
Sezama sēklas (Pārtika – svaiga vai dzesēta)	1207 40 90		Indija (IN)	Salmonella (10)	20
— <i>Capsicum annuum</i> , veseli	— 0904 21 10	10	Indija (IN)	Aflatoksīni	20
— <i>Capsicum annuum</i> , grūsti vai malti	— ex 0904 22 00				
— Žāvēti <i>Capsicum</i> ģints augļi, veseli, izņemot saldos piparus (<i>Capsicum annuum</i>)	— 0904 21 90				
— Muskatrieksti (<i>Myristica fragrans</i>)	— 0908 11 00; 0908 12 00				
(Pārtika – kaltētas garšvielas)					

Barība un pārtika (paredzētā izmantošana)	KN kods ⁽¹⁾	Taric apakš- grupa	Izcelsmes valsts	Risks	Fiziskās kontroles un identitātes kontroles biežums (%)
Fermenti (enzīmi); fermentu (enzīmu) preparāti (Barība un pārtika)	3507		Indija (IN)	Hloramfenikols	50
— Muskatrieksti (<i>Myristica fragrans</i>) (Pārtika – kaltētas garšvielas)	— 0908 11 00; 0908 12 00		Indonēzija (ID)	Aflatoksīni	20
— Zirņi ar pākstīm (nelobīti)	— ex 0708 10 00	40	Kenija (KE)	Pesticīdu atliekas, kas analizētas, izmantojot vairāku atlieku noteikšanas metodes, kuras balstītas uz GC-MS un LC-MS, vai izmantojot vienas atliekas noteikšanas metodes ⁽¹¹⁾	10
— Pupas ar pākstīm (nelobītas) (Pārtika – svaiga vai dzesēta)	— ex 0708 20 00	40			
Piparmētras (Pārtika – svaigi vai dzesēti garšaugi)	ex 1211 90 86	30	Maroka (MA)	Pesticīdu atliekas, kas analizētas, izmantojot vairāku atlieku noteikšanas metodes, kuras balstītas uz GC-MS un LC-MS, vai izmantojot vienas atliekas noteikšanas metodes ⁽¹²⁾	10
Kaltētas pupiņas (Pārtika)	0713 39 00		Nigērija (NG)	Pesticīdu atliekas, kas analizētas, izmantojot vairāku atlieku noteikšanas metodes, kuras balstītas uz GC-MS un LC-MS, vai izmantojot vienas atliekas noteikšanas metodes ⁽¹³⁾	50
Galda vīnogas (Pārtika – svaiga)	0806 10 10		Peru (PE)	Pesticīdu atliekas, kas analizētas, izmantojot vairāku atlieku noteikšanas metodes, kuras balstītas uz GC-MS un LC-MS, vai izmantojot vienas atliekas noteikšanas metodes ⁽¹⁴⁾	10
Arbūzu (<i>Egusi, Citrullus lanatus</i>) sēklas un no tām iegūti produkti (Pārtika)	ex 1207 70 00; ex 1106 30 90; ex 2008 99 99	10 30 50	Sjerraleone (SL)	Aflatoksīni	50
— Zemesrieksti, nelobīti — Zemesrieksti, lobīti — Zemesriekstu sviests — Zemesrieksti, citādi sagatavoti vai konservēti (Barība un pārtika)	— 1202 41 00 — 1202 42 00 — 2008 11 10 — 2008 11 91; 2008 11 96; 2008 11 98		Sudāna (SD)	Aflatoksīni	50

Barība un pārtika (paredzētā izmantošana)	KN kods (1)	Taric apakš- grupa	Izcelsmes valsts	Risks	Fiziskās kontroles un identitātes kontroles biežums (%)
Pipari (izņemot saldus) (<i>Capsicum</i> spp.) (Pārtika – svaiga vai dzesēta)	ex 0709 60 99	20	Taizeme (TH)	Pesticīdu atliekas, kas analizētas, izmantojot vairāku atlieku noteikšanas metodes, kuras balstītas uz GC-MS un LC-MS, vai izmantojot vienas atliekas noteikšanas metodes (15)	10
Betēļauga lapas (<i>Piper betle</i> L.) (Pārtika)	ex 1404 90 00	10	Taizeme (TH)	Salmonella (10)	50
— Sparģeļpupiņas (<i>Vigna unguiculata</i> spp. <i>sesquipedalis</i>)	— ex 0708 20 00; ex 0710 22 00	10 10	Taizeme (TH)	Pesticīdu atliekas, kas analizētas, izmantojot vairāku atlieku noteikšanas metodes, kuras balstītas uz GC-MS un LC-MS, vai izmantojot vienas atliekas noteikšanas metodes (16)	20
— Baklažāni (Pārtika – svaigi, dzesēti vai saldēti dārzeņi)	— 0709 30 00; ex 0710 80 95	72			
Žāvētas aprikozes (Pārtika)	0813 10 00		Turcija (TR)	Sulfiti (17)	10
— Saldie pipari (<i>Capsicum annuum</i>) (Pārtika – svaigi, dzesēti vai saldēti dārzeņi)	— 0709 60 10; 0710 80 51		Turcija (TR)	Pesticīdu atliekas, kas analizētas, izmantojot vairāku atlieku noteikšanas metodes, kuras balstītas uz GC-MS un LC-MS, vai izmantojot vienas atliekas noteikšanas metodes (18)	10
Vīnogulāju lapas (Pārtika)	ex 2008 99 99	11; 19	Turcija (TR)	Pesticīdu atliekas, kas analizētas, izmantojot vairāku atlieku noteikšanas metodes, kuras balstītas uz GC-MS un LC-MS, vai izmantojot vienas atliekas noteikšanas metodes (19)	20
Rozīnes (Pārtika)	0806 20		Uzbekistāna (UZ)	Ohratoksīns A	50
— Koriandra lapas — Baziliks (svētais, saldaiss) — Piparmētras — Pētersīļi (Pārtika – svaigi vai dzesēti garšaugi)	— ex 0709 99 90 — ex 1211 90 86 — ex 1211 90 86 — ex 0709 99 90	72 20 30 40	Vjetnama (VN)	Pesticīdu atliekas, kas analizētas, izmantojot vairāku atlieku noteikšanas metodes, kuras balstītas uz GC-MS un LC-MS, vai izmantojot vienas atliekas noteikšanas metodes (20)	20

Barība un pārtika (paredzētā izmantošana)	KN kods ⁽¹⁾	Taric apakšgrupa	Izcelsmes valsts	Risks	Fiziskās kontroles un identitātes kontroles biežums (%)
— Pitahaja (pūķauglis)	— ex 0810 90 20	10	Vjetnama (VN)	Pesticīdu atliekas, kas analizētas, izmantojot vairāku atlieku noteikšanas metodes, kuras balstītas uz GC-MS un LC-MS, vai izmantojot vienas atliekas noteikšanas metodes ⁽²⁰⁾	20
— Okra	— ex 0709 99 90	20			
— Pipari (izņemot saldus) (<i>Capsicum</i> spp.)	— ex 0709 60 99	20			
(Pārtika – svaiga vai dzesēta)					

- (1) Ja jāpārbauda tikai daži ar kādu KN kodu klasificēti produkti un šim kodam nav atsevišķas apakšgrupas, tad KN kodu marķē ar "ex".
- (2) Jo īpaši šādu vielu atliekas: karbofurāns (karbofurāna un 3-hidroksi-karbofurāna summa, izteikta kā karbofurāns), hlorbufāms, dimetoāts (dimetoāta un ometoāta summa, izteikta kā dimetoāts).
- (3) Jo īpaši šādu vielu atliekas: karbofurāns (karbofurāna un 3-hidroksi-karbofurāna summa, izteikta kā karbofurāns), heksakonazols, fentoāts, triadimefons un triadimenols (triadimefona un triadimenola summa).
- (4) *Brassica oleracea* L. convar. Botrytis (L) Alef. var. italica Plenck sugas alboglabra šķirne. Pazīstama arī kā "Kai Lan", "Gai Lan", "Gailan", "Kailan", "Chinese bare Jielan".
- (5) Jo īpaši šādu vielu atliekas: hlorfenapirs, fipronils (fipronila un sulfona metabolīta (MB46136) summa, izteikta kā fipronils), karbendazīms un benomils (benomila un karbendazīma summa, izteikta kā karbendazīms), acetamiprīds, dimetomorfs un propikonazols.
- (6) Jo īpaši šādu vielu atliekas: buprofezīns, imidakloprīds, fenvalerāts un esfenvalerāts (RS un SR izomēru summa), profenofoss, trifluralīns, triazofoss, triadimefons un triadimenols (triadimefona un triadimenola summa), cipermetrīns (cipermetrīns, tostarp pārējo sastāvā esošo izomēru maisījumi (izomēru summa)).
- (7) Jo īpaši šādu vielu atliekas: amitrazs (amitrazs, arī metabolīti, kas satur 2,4-dimetilanilīna grupu, kas izteikta kā amitrazs), acefāts, aldikarbs (aldikarba, tā sulfoksīda un sulfona summa, izteikta kā aldikarbs), karbendazīms un benomils (benomila un karbendazīma summa, izteikta kā karbendazīms), hlorfenapirs, hlorpirifoss, ditiokarbamāti (ditiokarbamāti, izteikti kā CS2, tostarp manebss, mankocebs, metirāms, propinebs, tirāms un cirams), diafentiurons, diazinons, dihlorvoss, dikofols (p, p' un o,p' izomēru summa), dimetoāts (dimetoāta un ometoāta summa, izteikta kā dimetoāts), endosulfāns (alfa un beta izomēru un endosulfāna sulfāta summa, izteikta kā endosulfāns), fenamidons, imidakloprīds, malations (malationa un malaoksiona summa, izteikta kā malations), metamidofoss, metiokarbs (metiokarba un metiokarba sulfoksīda un sulfona summa, izteikta kā metiokarbs), metomils un tiodikarbs (metomila un tiodikarba summa, izteikta kā metomils), monokrotofoss, oksamils, profenofoss, propikonazols, tiabendazols, tiakloprīds.
- (8) Jo īpaši šādu vielu atliekas: karbendazīms un benomils (benomila un karbendazīma summa, izteikta kā karbendazīms), ciflutrīns (ciflutrīns, arī citi to veidojošo izomēru maisījumi (izomēru summa)), ciprodinils, diazinons, dimetoāts (dimetoāta un ometoāta summa, izteikta kā dimetoāts), etions, fenitrotions, fenpropatrīns, fludioksonils, heksaflumurons, lambda-cihalotrīns, metiokarbs (metiokarba un metiokarba sulfoksīda un sulfona summa, izteikta kā metiokarbs), metomils un tiodikarbs (metomila un tiodikarba summa, izteikta kā metomils), oksamils, fentoāts, tiofanātmētils.
- (9) Jo īpaši šādu vielu atliekas: karbofurāns (karbofurāna un 3-hidroksi-karbofurāna summa, izteikta kā karbofurāns), hlorpirifoss, cipermetrīns (cipermetrīns, arī citi to veidojošo izomēru maisījumi (izomēru summa)), cipronkazols, dikofols (p, p' un o,p' izomēru summa), difenokonazols, dinotefurāns, etions, flusilazols, folpets, prochlorāzs (prochlorāza un tā metabolītu summa, kas satur 2,4,6-trihlorfenola grupu, kas izteikta kā prochlorāzs), profenofoss, propikonazols, tiofanātmētils un triflorīns.
- (10) Atsauces metode EN/ISO 6579 vai attiecībā pret to validēta metode, kā minēts Komisijas 2005. gada 15. novembra Regulas (EK) Nr. 2073/2005 par pārtikas produktu mikrobioloģiskajiem kritērijiem (OV L 338, 22.12.2005., 1. lpp.) 5. pantā.
- (11) Jo īpaši šādu vielu atliekas: dimetoāts (dimetoāta un ometoāta summa, izteikta kā dimetoāts), hlorpirifoss, acefāts, metamidofoss, metomils un tiodikarbs (metomila un tiodikarba summa, izteikta kā metomils), diafentiurons, indoksakarbs kā izomēru S un R summa.
- (12) Jo īpaši šādu vielu atliekas: hlorpirifoss, cipermetrīns (cipermetrīns, arī citi to veidojošo izomēru maisījumi (izomēru summa)), dimetoāts (dimetoāta un ometoāta summa, izteikta kā dimetoāts), endosulfāns (alfa un beta izomēru un endosulfāna sulfāta summa, izteikta kā endosulfāns), heksakonazols, parationmētils (parationmētila un paraoksonmētila summa, izteikta kā parationmētils), metomils un tiodikarbs (metomila un tiodikarba summa, izteikta kā metomils), flutriafols, karbendazīms un benomils (benomila un karbendazīma summa, izteikta kā karbendazīms), flubendiamīds, miklobutanils, malations (malationa un malaoksiona summa, izteikta kā malations).
- (13) Jo īpaši dihlorvosa atliekas.
- (14) Jo īpaši šādu vielu atliekas: dinikonazols, etefons, metomils un tiodikarbs (metomila un tiodikarba summa, izteikta kā metomils).
- (15) Jo īpaši šādu vielu atliekas: karbofurāns (karbofurāna un 3-hidroksi-karbofurāna summa, izteikta kā karbofurāns), metomils un tiodikarbs (metomila un tiodikarba summa, izteikta kā metomils), dimetoāts (dimetoāta un ometoāta summa, izteikta kā dimetoāts), triazofoss, malations (malationa un malaoksiona summa, izteikta kā malations), profenofoss, protiofoss, etions, karbendazīms un benomils (benomila un karbendazīma summa, izteikta kā karbendazīms), triflorīns, procimidons, formetanāts (formetanāta un tā sāļu summa, izteikta kā formetanāts (hidrohlorīds)).

- (¹⁶) Jo īpaši šādu vielu atliekas: acefāts, karbarils, karbendazīms un benomils (benomila un karbendazīma summa, izteikta kā karbendazīms), karbofurāns (karbofurāna un 3-hidroksi-karbofurāna summa, izteikta kā karbofurāns), hlorpirifoss, hlorpirifosmetils, dimetoāts (dimetoāta un ometoāta summa, izteikta kā dimetoāts), etions, malations (malationa un malaoksona summa, izteikta kā malations), metalaksils un metalaksils-M (metalaksils, arī citi to veidojošo izomēru maisījumi, ieskaitot metalaksilu-M (izomēru summa)), metamidofoss, metomils un tiodikarbs (metomila un tiodikarba summa, izteikta kā metomils), monokrotofoss, profenofoss, protiofoss, kvinalfoss, triadimefons un triadimenols (triadimefona un triadimenola summa), triazofoss, dikrotofoss, EPN, trifofīns.
- (¹⁷) Atsauces metodes: EN 1988-1:1998, EN 1988-2:1998 vai ISO 5522:1981.
- (¹⁸) Jo īpaši šādu vielu atliekas: metomils un tiodikarbs (metomila un tiodikarba summa, izteikta kā metomils), oksamils, karbendazīms un benomils (benomila un karbendazīma summa, izteikta kā karbendazīms), klofentezīns, diafentiurons, dimetoāts (dimetoāta un ometoāta summa, izteikta kā dimetoāts), formetanāts (formetanāta un tā sāļu summa, izteikta kā formetanāts (hidrohlorīds)), malations (malationa un malaoksona summa, izteikta kā malations), procimidons, tetradifons, tiofanātmētils.
- (¹⁹) Jo īpaši šādu vielu atliekas: azoksistrobīns, boskalīds, hlorpirifoss, ditiokarbamāti (ditiokarbamāti, izteikti kā CS₂, tostarp manebis, mankocebs, metirāms, propinebs, tirāms un cirams), endosulfāns (alfa un beta izomēru un endosulfāna-sulfāta summa, izteikta kā endosulfāns), krezoksimmētils, lambda-cihalotrīns, metalaksils un metalaksils-M (metalaksils, arī citi to veidojošo izomēru maisījumi, ieskaitot metalaksilu-M (izomēru summa)), metoksifenozīds, metrafenons, miklobutanils, penkonazols, piraklostrobīns, piri-metanils, triadimefons un triadimenols (triadimefona un triadimenola summa), trifloksistrobīns.
- (²⁰) Jo īpaši šādu vielu atliekas: karbofurāns (karbofurāna un 3-hidroksi-karbofurāna summa, izteikta kā karbofurāns), karbendazīms un benomils (benomila un karbendazīma summa, izteikta kā karbendazīms), hlorpirifoss, ditiokarbamāti (ditiokarbamāti, izteikti kā CS₂, tostarp manebis, mankocebs, metirāms, propinebs, tirāms un cirams), profenofoss, permetrīns (izomēru summa), heksakonazols, difenokonazols, propikonazols, fipronils (fipronila un sulfona metabolīta (MB46136) summa, izteikta kā fipronils), propar-gīts, flusilazols, fentoāts, cipermetrīns (cipermetrīns, arī citi to veidojošo izomēru maisījumi (izomēru summa)), metomils un tiodi-karbs (metomila un tiodikarba summa, izteikta kā metomils), kvinalfoss, pencikurons, metidations, dimetoāts (dimetoāta un ometoāta summa, izteikta kā dimetoāts), fenbukonazols.”
-

KOMISIJAS ĪSTENOŠANAS REGULA (ES) Nr. 1296/2014**(2014. gada 4. decembris),****ar kuru nosaka standarta importa vērtības atsevišķu veidu augļu un dārzeņu ieviešanas cenas noteikšanai**

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regulu (ES) Nr. 1308/2013, ar ko izveido lauksaimniecības produktu tirgu kopīgu organizāciju un atceļ Padomes Regulas (EEK) Nr. 922/72, (EEK) Nr. 234/79, (EK) Nr. 1037/2001 un (EK) Nr. 1234/2007 ⁽¹⁾,ņemot vērā Komisijas 2011. gada 7. jūnija Īstenošanas regulu (ES) Nr. 543/2011, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Padomes Regulas (EK) Nr. 1234/2007 piemērošanai attiecībā uz augļu un dārzeņu un pārstrādātu augļu un dārzeņu nozari ⁽²⁾, un jo īpaši tās 136. panta 1. punktu,

tā kā:

- (1) Īstenošanas regulā (ES) Nr. 543/2011, piemērojot Urugvajas kārtas daudzpusējo tirdzniecības sarunu iznākumu, paredzēti kritēriji, pēc kuriem Komisija nosaka standarta importa vērtības minētās regulas XVI pielikuma A daļā norādītajiem produktiem no trešām valstīm un laika periodiem.
- (2) Standarta importa vērtību aprēķina katru darbdienu saskaņā ar Īstenošanas regulas (ES) Nr. 543/2011 136. panta 1. punktu, ņemot vērā mainīgos dienas datus. Tāpēc šai regulai būtu jāstājas spēkā dienā, kad to publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Standarta importa vērtības, kas paredzētas Īstenošanas regulas (ES) Nr. 543/2011 136. pantā, ir tādas, kā norādīts šīs regulas pielikumā.

*2. pants*Šī regula stājas spēkā dienā, kad to publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2014. gada 4. decembrī

Komisijas
un tās priekšsēdētāja vārdā –
lauksaimniecības un lauku attīstības ģenerāldirektors
Jerzy PLEWA

⁽¹⁾ OVL 347, 20.12.2013., 671. lpp.⁽²⁾ OVL 157, 15.6.2011., 1. lpp.

PIELIKUMS

Standarta importa vērtības atsevišķu veidu augļu un dārzeņu ieviešanas cenas noteikšanai

(EUR/100 kg)

KN kods	Trešās valsts kods (1)	Standarta importa vērtība
0702 00 00	AL	64,0
	IL	114,8
	MA	91,1
	TR	81,4
	ZZ	87,8
0707 00 05	AL	53,8
	JO	258,6
	MA	170,1
	TR	135,4
	ZZ	154,5
0709 93 10	MA	67,9
	TR	128,2
	ZZ	98,1
0805 10 20	AR	35,3
	SZ	34,3
	TR	74,4
	UY	32,9
	ZA	54,7
	ZW	33,1
	ZZ	44,1
	ZZ	44,1
0805 20 10	MA	73,2
	ZZ	73,2
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	IL	113,7
	JM	168,3
	TR	76,0
	ZZ	119,3
0805 50 10	AL	64,4
	TR	76,5
	ZZ	70,5
0808 10 80	BA	32,4
	BR	53,8
	CA	134,8
	CL	78,6
	MK	38,0
	NZ	96,9
	US	94,8
	ZZ	75,6

(EUR/100 kg)

KN kods	Trešās valsts kods ⁽¹⁾	Standarta importa vērtība
0808 30 90	CN	81,0
	TR	174,9
	ZZ	128,0

⁽¹⁾ Valstu nomenklatūra, kas paredzēta Komisijas 2012. gada 27. novembra Regulā (ES) Nr. 1106/2012, ar ko attiecībā uz valstu un teritoriju nomenklatūras atjaunināšanu īsteno Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 471/2009 par Kopienas statistiku attiecībā uz ārējo tirdzniecību ar ārpuskopienas valstīm (OV L 328, 28.11.2012., 7. lpp.). Kods "ZZ" nozīmē "cita izcelsme".

DIREKTĪVAS

KOMISIJAS ĪSTENOŠANAS DIREKTĪVA 2014/105/ES

(2014. gada 4. decembris),

ar ko groza Direktīvu 2003/90/EK un Direktīvu 2003/91/EK, nosakot attiecīgi Padomes Direktīvas 2002/53/EK 7. panta un Padomes Direktīvas 2002/55/EK 7. panta īstenošanas pasākumus attiecībā uz obligāti pārbaudāmajām pazīmēm un obligātajiem konkrētu lauksaimniecības augu sugu šķirņu un dārzeņu sugu šķirņu pārbaudes nosacījumiem

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Padomes 2002. gada 13. jūnija Direktīvu 2002/53/EK par lauksaimniecības augu sugu šķirņu kopējo katalogu ⁽¹⁾ un jo īpaši tās 7. panta 2. punkta a) un b) apakšpunktu,

ņemot vērā Padomes 2002. gada 13. jūnija Direktīvu 2002/55/EK par dārzeņu sēklu tirdzniecību ⁽²⁾ un jo īpaši tās 7. panta 2. punkta a) un b) apakšpunktu,

tā kā:

- (1) Komisijas Direktīvu 2003/90/EK ⁽³⁾ un Komisijas Direktīvu 2003/91/EK ⁽⁴⁾ pieņēma, lai nodrošinātu, ka dalībvalstu katalogos iekļautās šķirnes atbilst Kopienas Augu šķirņu biroja (CPVO) noteiktajām vadlīnijām par obligāti pārbaudāmajām pazīmēm, kas jāņem vērā dažādu sugu pārbaudēs, un par obligātajiem šķirņu pārbaudes nosacījumiem, ciktāl šādas vadlīnijas ir noteiktas. Minētajās direktīvās paredzēts, ka citām šķirnēm piemērojamas Starptautiskās Jaunu augu šķirņu aizsardzības savienības (UPOV) vadlīnijas.
- (2) Kopš tā laika CPVO un UPOV ir noteikuši vēl citas vadlīnijas un atjauninājuši spēkā esošās.
- (3) Tāpēc Direktīva 2003/90/EK un Direktīva 2003/91/EK būtu attiecīgi jāgroza.
- (4) Šajā direktīvā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Lauksaimniecības, dārzkopības un mežsaimniecības sēklu un pavairojamā materiāla pastāvīgās komitejas atzinumu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Direktīvas 2003/90/EK I un II pielikumu aizstāj ar šīs direktīvas pielikuma A daļas tekstu.

2. pants

Direktīvas 2003/91/EK pielikumus aizstāj ar šīs direktīvas pielikuma B daļas tekstu.

⁽¹⁾ OV L 193, 20.7.2002., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 193, 20.7.2002., 33. lpp.

⁽³⁾ Komisijas 2003. gada 6. oktobra Direktīva 2003/90/EK, ar ko nosaka īstenošanas pasākumus Padomes Direktīvas 2002/53/EK 7. pantā attiecībā uz obligāti pārbaudāmajām pazīmēm un obligātajiem konkrētu lauksaimniecības augu sugu pārbaudes nosacījumiem (OV L 254, 8.10.2003., 7. lpp.).

⁽⁴⁾ Komisijas 2003. gada 6. oktobra Direktīva 2003/91/EK, kurā izklāstīti īstenošanas noteikumi, ar ko piemēro 7. pantu Padomes Direktīvā 2002/55/EK attiecībā uz raksturīgajām pazīmēm, kas obligāti jāaptver pārbaudē, un obligātajiem nosacījumiem dažādu dārzeņu sugu šķirņu pārbaudei (OV L 254, 8.10.2003., 11. lpp.).

3. pants

Attiecībā uz pārbaudēm, kuras sāktas pirms 2016. gada 1. janvāra, dalībvalstis var pieņemt lēmumu piemērot Direktīvu 2003/90/EK un Direktīvu 2003/91/EK tajā redakcijā, ko piemēroja, pirms tika izdarīti grozījumi ar šo direktīvu.

4. pants

Dalībvalstis vēlākais līdz 2015. gada 31. decembrim pieņem un publicē normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis tūlīt dara zināmu Komisijai minēto noteikumu tekstu.

Dalībvalstis minētos noteikumus piemēro no 2016. gada 1. janvāra.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce.

5. pants

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

6. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 2014. gada 4. decembrī

*Komisijas vārdā –
priekšsēdētājs*
Jean-Claude JUNCKER

PIELIKUMS

A DAĻA

"I PIELIKUMS

Direktīvas 1. panta 2. punkta a) apakšpunktā minēto to sugu saraksts, kurām jāatbilst CPVO pārbažu protokoliem

Zinātniskais nosaukums	Vispārpieņemtais nosaukums	CPVO protokols
<i>Festuca filiformis</i> Pourr.	Šaurlapu aitu auzene	TP 67/1, 23.6.2011.
<i>Festuca ovina</i> L.	Aitu auzene	TP 67/1, 23.6.2011.
<i>Festuca rubra</i> L.	Sarkanā auzene	TP 67/1, 23.6.2011.
<i>Festuca trachyphylla</i> (Hack.) Krajina	Asā auzene	TP 67/1, 23.6.2011.
<i>Lolium multiflorum</i> Lam.	Daudzziedu airene	TP 4/1, 23.6.2011.
<i>Lolium perenne</i> L.	Ganību airene	TP 4/1, 23.6.2011.
<i>Lolium × boucheanum</i> Kunth	Hibrīdā airene	TP 4/1, 23.6.2011.
<i>Pisum sativum</i> L.	Sējas zirņi	TP 7/2, 11.3.2010.
<i>Brassica napus</i> L.	Rapsis	TP 36/2, 16.11.2011.
<i>Cannabis sativa</i> L.	Kaņepes	TP 276/1, 28.11.2012.
<i>Helianthus annuus</i> L.	Saulespuķes	TP 81/1, 31.10.2002.
<i>Linum usitatissimum</i> L.	Šķiedras lini, eļļas lini	TP 57/2, 19.3.2014.
<i>Avena nuda</i> L.	Kailgraudu auzas	TP 20/1, 6.11.2003.
<i>Avena sativa</i> L. (arī <i>A. byzantina</i> K. Koch)	Auzas (arī Bizantijas auzas)	TP 20/1, 6.11.2003.
<i>Hordeum vulgare</i> L.	Mieži	TP 19/3, 21.3.2012.
<i>Oryza sativa</i> L.	Rīsi	TP 16/2, 21.3.2012.
<i>Secale cereale</i> L.	Rudzi	TP 58/1, 31.10.2002.
<i>xTriticosecale</i> Wittm. ex A. Camus	Hibrīdi, kas radušies, krustojot <i>Triticum</i> ģints sugas ar <i>Secale</i> ģints sugām	TP 121/2 rev. 1, 16.2.2011.
<i>Triticum aestivum</i> L.	Kvieši	TP 3/4 rev. 2, 16.2.2011.
<i>Triticum durum</i> Desf.	Cietie kvieši	TP 120/3, 19.3.2014.
<i>Zea mays</i> L.	Kukurūza	TP 2/3, 11.3.2010.
<i>Solanum tuberosum</i> L.	Kartupeļi	TP 23/2, 1.12.2005.

Šo protokolu teksts ir pieejams CPVO tīmekļa vietnē (www.cpvo.europa.eu).

II PIELIKUMS

Direktīvas 1. panta 2. punkta b) apakšpunktā minēto to sugu saraksts, kurām jāatbilst UPOV pārbažu vadlīnijām

Zinātniskais nosaukums	Vispārpieņemtais nosaukums	UPOV vadlīnija
<i>Beta vulgaris</i> L.	Lopbarības bietes	TG/150/3, 4.11.1994.
<i>Agrostis canina</i> L.	Suņu smilga	TG/30/6, 12.10.1990.
<i>Agrostis gigantea</i> Roth.	Baltā smilga	TG/30/6, 12.10.1990.
<i>Agrostis stolonifera</i> L.	Ložņu smilga	TG/30/6, 12.10.1990.
<i>Agrostis capillaris</i> L.	Parastā smilga	TG/30/6, 12.10.1990.

Zinātniskais nosaukums	Vispārpieņemtais nosaukums	UPOV vadlīnija
<i>Bromus catharticus</i> Vahl	Akotu lāčauza	TG/180/3, 4.4.2001.
<i>Bromus sitchensis</i> Trin.	Sitkas lāčauza	TG/180/3, 4.4.2001.
<i>Dactylis glomerata</i> L.	Kamolzāle	TG/31/8, 17.4.2002.
<i>Festuca arundinacea</i> Schreb.	Niedru auzene	TG/39/8, 17.4.2002.
<i>Festuca pratensis</i> Huds.	Pļavas auzene	TG/39/8, 17.4.2002.
<i>xFestulolium</i> Asch. et Graebn.	Hibrīdi, kas radušies, krustojot <i>Festuca</i> ģints sugas ar <i>Lolium</i> ģints sugām	TG/243/1, 9.4.2008.
<i>Phleum nodosum</i> L.	Gumainais timotiņš	TG/34/6, 7.11.1984.
<i>Phleum pratense</i> L.	Pļavas timotiņš	TG/34/6, 7.11.1984.
<i>Poa pratensis</i> L.	Pļavas skarene	TG/33/7, 9.4.2014.
<i>Lotus corniculatus</i> L.	Ragainie vanagnadziņi	TG/193/1, 9.4.2008.
<i>Lupinus albus</i> L.	Baltā lupīna	TG/66/4, 31.3.2004.
<i>Lupinus angustifolius</i> L.	Šaurlapu lupīna	TG/66/4, 31.3.2004.
<i>Lupinus luteus</i> L.	Dzeltenā lupīna	TG/66/4, 31.3.2004.
<i>Medicago sativa</i> L.	Sējas lucerna	TG/6/5, 6.4.2005.
<i>Medicago</i> × <i>varia</i> T. Martyn	Hibrīdā lucerna	TG/6/5, 6.4.2005.
<i>Trifolium pratense</i> L.	Sarkanais āboliņš	TG/5/7, 4.4.2001.
<i>Trifolium repens</i> L.	Baltais āboliņš	TG/38/7, 9.4.2003.
<i>Vicia faba</i> L.	Lauka pupas	TG/8/6, 17.4.2002.
<i>Vicia sativa</i> L.	Vasaras vīķi	TG/32/7, 20.3.2013.
<i>Brassica napus</i> L. var. <i>napobrassica</i> (L.) Rchb.	Lopbarības kāļi	TG/89/6 rev., 4.4.2001. un 1.4.2009.
<i>Raphanus sativus</i> L. var. <i>oleiformis</i> Pers.	Eļļas rutki	TG/178/3, 4.4.2001.
<i>Arachis hypogaea</i> L.	Zemesrieksti	TG/93/4, 9.4.2014.
<i>Brassica rapa</i> L. var. <i>silvestris</i> (Lam.) Briggs	Ripsis	TG/185/3, 17.4.2002.
<i>Carthamus tinctorius</i> L.	Saflora sēklas	TG/134/3, 12.10.1990.
<i>Gossypium</i> spp.	Kokvilna	TG/88/6, 4.4.2001.
<i>Papaver somniferum</i> L.	Miega magones	TG/166/4, 9.4.2014.
<i>Sinapis alba</i> L.	Baltās sinepes	TG/179/3, 4.4.2001.
<i>Glycine max</i> (L.) Merr.	Sojas pupas	TG/80/6, 1.4.1998.
<i>Sorghum bicolor</i> (L.) Moench	Sorgo	TG/122/3, 6.10.1989.

Šo vadlīniju teksts ir pieejams UPOV tīmekļa vietnē (www.upov.int).

B DAĻA

“I PIELIKUMS

Direktīvas 1. panta 2. punkta a) apakšpunktā minēto to sugu saraksts, kurām jāatbilst CPVO pārbaužu protokoliem

Zinātniskais nosaukums	Vispārpieņemtais nosaukums	CPVO protokols
<i>Allium cepa</i> L. (Cepa grupa)	Sīpoli un dārza sīpoli	TP 46/2, 1.4.2009.
<i>Allium cepa</i> L. (Aggregatum grupa)	Šalotes	TP 46/2, 1.4.2009.
<i>Allium fistulosum</i> L.	Lielloku sīpoli	TP 161/1, 11.3.2010.

Zinātniskais nosaukums	Vispārpieņemtais nosaukums	CPVO protokols
<i>Allium porrum</i> L.	Puravi	TP 85/2, 1.4.2009.
<i>Allium sativum</i> L.	Ķiploki	TP 162/1, 25.3.2004.
<i>Allium schoenoprasum</i> L.	Maurloki	TP 198/1, 1.4.2009.
<i>Apium graveolens</i> L.	Selerijas	TP 82/1, 13.3.2008.
<i>Apium graveolens</i> L.	Sakņu selerijas	TP 74/1, 13.3.2008.
<i>Asparagus officinalis</i> L.	Sparģeļi	TP 130/2, 16.2.2011.
<i>Beta vulgaris</i> L.	Bietes, ieskaitot <i>Cheltenham</i> bietes	TP 60/1, 1.4.2009.
<i>Brassica oleracea</i> L.	Virziņkāposti	TP 90/1, 16.2.2011.
<i>Brassica oleracea</i> L.	Ziedkāposti	TP 45/2, 11.3.2010.
<i>Brassica oleracea</i> L.	Sparģelkāposti jeb brokoļi	TP 151/2, 21.3.2007.
<i>Brassica oleracea</i> L.	Briseles kāposti	TP 54/2, 1.12.2005.
<i>Brassica oleracea</i> L.	Kolrābji	TP 65/1, 25.3.2004.
<i>Brassica oleracea</i> L.	Savojas kāposti, baltie galviņkāposti un sarkanie galviņkāposti	TP 48/3, 16.2.2011.
<i>Brassica rapa</i> L.	Ķīnas kāposti	TP 105/1, 13.3.2008.
<i>Capsicum annuum</i> L.	Sīvie dārzeņpipari vai dārzeņpipari	TP 76/2, 21.3.2007.
<i>Cichorium endivia</i> L.	Krokainās endīvijās un platlapu endīvijās	TP 118/3, 19.3.2014.
<i>Cichorium intybus</i> L.	Sakņu cigoriņi	TP 172/2, 1.12.2005.
<i>Cichorium intybus</i> L.	Parastie cigoriņi	TP 173/1, 25.3.2004.
<i>Citrullus lanatus</i> (Thunb.) Matsum. et Nakai	Arbūzi	TP 142/2, 19.3.2014.
<i>Cucumis melo</i> L.	Melones	TP 104/2, 21.3.2007.
<i>Cucumis sativus</i> L.	Gurķi un īsaugļu gurķi	TP 61/2, 13.3.2008.
<i>Cucurbita pepo</i> L.	Kabači vai tumšzaļie kabači	TP 119/1 rev., 19.3.2014.
<i>Cynara cardunculus</i> L.	Artišoki un lapu artišoki	TP 184/2, 27.2.2013.
<i>Daucus carota</i> L.	Galda burkāni un lopbarības burkāni	TP 49/3, 13.3.2008.
<i>Foeniculum vulgare</i> Mill.	Fenheļi	TP 183/1, 25.3.2004.
<i>Lactuca sativa</i> L.	Dārza salāti	TP 13/5, 16.2.2011.
<i>Solanum lycopersicum</i> L.	Tomāti	TP 44/4 rev., 27.2.2013.
<i>Petroselinum crispum</i> (Mill.) Nyman ex A. W. Hill	Pētersīļi	TP 136/1, 21.3.2007.
<i>Phaseolus coccineus</i> L.	Daudzdziedu pupiņas	TP 9/1, 21.3.2007.
<i>Phaseolus vulgaris</i> L.	Krūmu pupiņas un kāršu pupiņas	TP 12/4, 27.2.2013.
<i>Pisum sativum</i> L. (partim)	Šķautņainie zirņi, lobāmie zirņi un cukurzirņi	TP 7/2, 11.3.2010.
<i>Raphanus sativus</i> L.	Redīsi, rutki	TP 64/2, 27.2.2013.
<i>Solanum melongena</i> L.	Baklažāni	TP 117/1, 13.3.2008.
<i>Spinacia oleracea</i> L.	Spināti	TP 55/5, 27.2.2013.
<i>Valerianella locusta</i> (L.) Laterr.	Lauka salāti	TP 75/2, 21.3.2007.
<i>Vicia faba</i> L. (partim)	Dārza pupas	TP Broadbean/1, 25.3.2004.

Zinātniskais nosaukums	Vispārpieņemtais nosaukums	CPVO protokols
<i>Zea mays</i> L. (partim)	Cukurkukurūza un uzplīstošā kukurūza	TP 2/3, 11.3.2010.
<i>Solanum lycopersicum</i> L. × <i>Solanum habrochaites</i> S. Knapp & D.M. Spooner; <i>Solanum lycopersicum</i> L. × <i>Solanum peruvianum</i> (L.) Mill.; <i>Solanum lycopersicum</i> L. × <i>Solanum cheesmaniae</i> (L. Ridley) Fosberg	Tomātu potzari	TP 294/1, 19.3.2014.

Šo protokolu teksts ir pieejams CPVO tīmekļa vietnē (www.cpvo.europa.eu).

II PIELIKUMS

Direktīvas 1. panta 2. punkta b) apakšpunktā minēto to sugu saraksts, kurām jāatbilst UPOV pārbažu vadlīnijām

Zinātniskais nosaukums	Vispārpieņemtais nosaukums	UPOV vadlīnija
<i>Beta vulgaris</i> L.	Mangoldi vai lapu bietes	TG/106/4, 31.3.2004.
<i>Brassica rapa</i> L.	Rāceņi	TG/37/10, 4.4.2001.
<i>Cichorium intybus</i> L.	Liellapu cigoriņi vai itāļu cigoriņi	TG/154/3, 18.10.1996.
<i>Cucurbita maxima</i> Duchesne	Lielaugļu ķirbji	TG/155/4 rev., 28.3.2007. un 1.4.2009.
<i>Rheum rhabarbarum</i> L.	Rabarberi	TG/62/6, 24.3.1999.
<i>Scorzonera hispanica</i> L.	Melnsakne	TG/116/4, 24.3.2010.

Šo vadlīniju teksts ir pieejams UPOV tīmekļa vietnē (www.upov.int).”

LĒMUMI

PADOMES LĒMUMS

(2014. gada 1. decembris)

par nostāju, kas Eiropas Savienības vārdā jāieņem Konvencijas par rūpniecisko avāriju pārrobežu iedarbību Pušu astotajā konferencē attiecībā uz priekšlikumu grozīt minētās konvencijas I pielikumu

(2014/871/ES)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 192. panta 1. punktu saistībā ar 218. panta 9. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

tā kā:

- (1) Savienība ir 1992. gada 17. martā Helsinkos noslēgtās Konvencijas par rūpniecisko avāriju pārrobežu iedarbību ⁽¹⁾ ("konvencija") Puse.
- (2) Konvencijas I pielikumā iekļautas kategorijas un konkrētas bīstamās vielas, lai definētu bīstamās darbības.
- (3) Saskaņā ar konvencijas 26. panta 4. punktu jebkādi konvencijas I pielikuma grozījumi kļūst saistoši Pusēm, kuras nav iesniegušas iebildumus 12 mēnešus pēc tam, kad izpildsekretārs tos ir paziņojis Pusēm uzreiz pēc grozījumu pieņemšanas Pušu konferencē, kurā tos atbalstījušas vismaz deviņas desmitdaļas no Pusēm, kas ir klāt sanāksmē un piedalās balsošanā, ar noteikumu, ka vismaz sešpadsmit Puses nav cēlušas iebildumus.
- (4) Konvencijas pilnveidošanas darba grupā tika panākta vienošanās par priekšlikumu konvencijas I pielikuma grozījumam, Konvencijas birojs priekšlikuma tekstu apstiprināja, un astotajā Pušu konferencē, kas 2014. gada 3. līdz 5. decembrī notiks Ženēvā, tiks ierosināts to pieņemt.
- (5) Konvencijas I pielikuma grozījums minēto pielikumu pilnībā pielāgos Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2012/18/ES ⁽²⁾ I pielikumam.
- (6) Tādēļ konvencijas I pielikuma grozījums būtu jāapstiprina.
- (7) Noslēdzot konvenciju, Savienība iesniedza atrunas par konvencijas piemērošanu saskaņā ar Kopienas iekšējiem noteikumiem. Minēto atrunu pamatā bija neatbilstības starp konvencijas I pielikumu un Savienībā spēkā esošajiem tiesību aktiem. Minētās neatbilstības vairs nepastāvēs pēc konvencijas I pielikuma grozīšanas. Tādēļ minētās atrunas būtu jāatceļ, tiklīdz konvencijas I pielikuma grozījums stāsies spēkā,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Nostāja, kas Savienības vārdā jāieņem Konvencijas par rūpniecisko avāriju pārrobežu iedarbību Pušu astotajā konferencē, ir pēc būtības atbalstīt ierosināto konvencijas I pielikuma grozījumu, tostarp tā kļūdu labojumu, kas pievienots šim lēmumam.

⁽¹⁾ OV L 326, 3.12.1998., 5. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2012/18/ES (2012. gada 4. jūlijs) par lielu ar bīstamām vielām saistītu avāriju risku pārvaldību, ar kuru groza un vēlāk atceļ Padomes Direktīvu 96/82/EK (OV L 197, 24.7.2012., 1. lpp.).

2. pants

Padomes priekšsēdētājs ar šo tiek pilnvarots norīkot personu vai personas, kas ir tiesīgas Savienības vārdā atcelt esošās atrunas, kuras iesniegtas, ievērojot Padomes Lēmumu 98/685/EK ⁽¹⁾, ja stājas spēkā konvencijas I pielikuma grozījums, kas minēts šā lēmuma 1. pantā, ievērojot konvencijas 26. panta 4. punktu.

3. pants

Šis lēmums stājas spēkā tā pieņemšanas dienā.

Briselē, 2014. gada 1. decembrī

*Padomes vārdā –
priekšsēdētāja
B. LORENZIN*

⁽¹⁾ Padomes Lēmums 98/685/EK (1998. gada 23. marts) par Konvencijas noslēgšanu par ražošanas negadījumiem ar pārrobežu ietekmi (OV L 326, 3.12.1998., 1. lpp.).

PROJEKTS LĒMUMAM, AR KO GROZA KONVENCIJAS I PIELIKUMU

Iesniegusi konvencijas pilnveidošanas darba grupa

Pušu konference,

atzīstot nepieciešamību atjaunināt Konvencijas par rūpniecisko avāriju pārrobežu iedarbību I pielikumā iekļauto vielu un maisījumu kategoriju un konkrēto vielu un to robežvērtību sarakstu ar mērķi ieviest ANO Ķīmisko vielu klasificēšanas un marķēšanas globāli harmonizētās sistēmas kritērijus (ST/SG/AC.10/30/Rev.4) un saglabāt konsekveci ar atbilstīgajiem Eiropas Savienības tiesību aktiem,

paturot prātā savu lēmumu pārskatīt I pielikumā iekļauto bīstamo vielu un to daudzumu sarakstu un Lēmumu 2004/4, ar ko izveido konvencijas pilnveidošanas darba grupu,

aplūcinot priekšlikumu grozīt I pielikumu, kuru uz rūpīgas pārskatīšanas pamata sagatavoja darba grupa,

groza konvencijas I pielikumu par bīstamajām vielām ar mērķi definēt bīstamās darbības, aizstājot to ar tekstu, kas sniegts šā lēmuma pielikumā.

—

PIELIKUMS

BĪSTAMĀS VIELAS BĪSTAMO DARBĪBU DEFINĒŠANAI ⁽¹⁾

Ja II daļā minēta viela vai maisījums turklāt atbilst arī vienai vai vairākām kategorijām I daļā, izmanto II daļā noteikto robežvērtību.

Lai identificētu bīstamās darbības, Puses ņem vērā faktiskās vai paredzamās bīstamās īpašības un/vai daudzumus attiecībā uz visām klātesošām bīstamajām vielām vai tādām bīstamajām vielām, par kurām ir pamatoti uzskatīt, ka tās varētu veidoties, attiecīgās bīstamās darbības, ietverot uzglabāšanu, laikā, zaudējot kontroli pār šo darbību.

I daļa

Vielu un maisījumu kategorijas, kas nav atsevišķi izdalītas II daļā

Kategorija saskaņā ar ANO Ķīmisko vielu klasificēšanas un marķēšanas globāli harmonizēto sistēmu (GHS)	Robežvērtība (tonnas)
1. Akūtas toksicitātes 1. kategorija, visi iedarbības ceļi ⁽²⁾	20
2. Akūtas toksicitātes: 2. kategorija, visi iedarbības ceļi ⁽³⁾ 3. kategorija, iedarbības ceļš ieelpojot ⁽⁴⁾	200
3. Toksiska ietekme uz konkrētiem mērķorgāniem (STOT) – vienreizēja iedarbība (SE) STOT 1. kategorija ⁽⁵⁾	200
4. Sprādzienbīstami materiāli – nestabili sprādzienbīstami materiāli vai tādi sprādzienbīstami materiāli, kuros esošā viela, maisījums vai pats izstrādājums ir iekļauts GHS kritēriju 2.1.2. nodaļas 1.1., 1.2., 1.3., 1.5. vai 1.6. sadaļā, vai tādās vielas vai maisījumi, kam piemīt sprādzienbīstamas īpašības atbilstoši 2. sērijas testiem, kuri aprakstīti ANO dokumenta "Rekomendācijas par bīstamo kravu pārvadāšanu: testu un kritēriju rokasgrāmata" (testu un kritēriju rokasgrāmata) I daļā, un kas neietilpst organisko peroksīdu vai pašreaģējošu vielu un maisījumu bīstamības klasēs ⁽⁶⁾ ⁽⁷⁾	50
5. Sprādzienbīstami materiāli, kuros esošā viela, maisījums vai pats izstrādājums ir iekļauts GHS 2.1.2. nodaļas 1.4. sadaļā ⁽⁷⁾ ⁽⁸⁾	200
6. Uzliesmojošas gāzes, 1. vai 2. kategorija ⁽⁹⁾	50
7. 1. vai 2. kategorijas aerosoli ⁽¹⁰⁾ , kuru sastāvā ir 1. vai 2. kategorijas uzliesmojošas gāzes vai 1. kategorijas uzliesmojoši šķidrumi	500 (neto)
8. 1. vai 2. kategorijas aerosoli, kuru sastāvā nav 1. vai 2. kategorijas uzliesmojošu gāzu vai 1. kategorijas uzliesmojošu šķidrumu ⁽¹¹⁾	50 000 (neto)
9. Oksidējošas gāzes, 1. kategorija ⁽¹²⁾	200
10. Uzliesmojoši šķidrumi: 1. kategorijas uzliesmojoši šķidrumi vai 2. vai 3. kategorijas uzliesmojoši šķidrumi, kurus uztur temperatūrā, kas ir augstāka par to viršanas temperatūru ⁽¹³⁾ , vai citi šķidrumi ar uzliesmošanas temperatūru ≤ 60 °C, kurus uztur temperatūrā, kas ir augstāka par to viršanas temperatūru ⁽¹⁴⁾	50
11. Uzliesmojoši šķidrumi: 2. un 3. kategorijas uzliesmojoši šķidrumi, kuri īpašos pārstrādes apstākļos, piemēram, pie augsta spiediena vai augstas temperatūras, var izraisīt ražošanas negadījumu bīstamību ⁽¹⁵⁾ , vai citi šķidrumi ar uzliesmošanas temperatūru ≤ 60 °C, kuri īpašos pārstrādes apstākļos, piemēram, pie augsta spiediena vai augstas temperatūras, var izraisīt ražošanas negadījumu bīstamību	200
12. 2. un 3. kategorijas uzliesmojoši šķidrumi ⁽¹⁶⁾ , uz kuriem neattiecas 10. un 11. punkts	50 000
13. Pašreaģējošas vielas un maisījumi un organiskie peroksīdi: A vai B tipa pašreaģējošas vielas un maisījumi vai A vai B tipa organiskie peroksīdi ⁽¹⁷⁾	50

Kategorija saskaņā ar ANO Ķīmisko vielu klasificēšanas un marķēšanas globāli harmonizēto sistēmu (GHS)	Robežvērtība (tonnas)
14. Pašreaģējošas vielas un maisījumi un organiskie peroksīdi: C, D, E vai F tipa pašreaģējošas vielas un maisījumi vai C, D, E vai F tipa organiskie peroksīdi ⁽¹⁸⁾	200
15. Pirofori šķidrums un cietvielas, 1. kategorija	200
16. Oksidējoši šķidrums un cietvielas, 1., 2. vai 3. kategorija	200
17. Ūdensvidei bīstama viela, akūtas toksicitātes 1. kategorija vai hroniskas toksicitātes 1. kategorija ⁽¹⁹⁾	200
18. Ūdensvidei bīstama viela, hroniskas toksicitātes 2. kategorija ⁽²⁰⁾	500
19. Vielas un maisījumi, kas spēcīgi reaģē ar ūdeni, piemēram, acetilhlors, titāna tetrahlorīds	500
20. Vielas un maisījumi, kas saskarē ar ūdeni izdala uzliesmojošas gāzes, 1. kategorija ⁽²¹⁾	500
21. Vielas un maisījumi, kas saskarē ar ūdeni izdala toksiskas gāzes (vielas un maisījumi, kas saskarē ar ūdeni vai mitru gaisu izdala gāzes, kuras klasificētas akūtas toksicitātes 1., 2. vai 3. kategorijā, piemēram, alumīnija fosfīds, fosfora pentasulfīds)	200

II daļa

Konkrētas vielas

Vielas	Robežvērtība (tonnas)
1.a Amonija nitrāts ⁽²²⁾	10 000
1.b Amonija nitrāts ⁽²³⁾	5 000
1.c Amonija nitrāts ⁽²⁴⁾	2 500
1.d Amonija nitrāts ⁽²⁵⁾	50
2.a Kālija nitrāts ⁽²⁶⁾	10 000
2.b Kālija nitrāts ⁽²⁷⁾	5 000
3. Arsēna pentoksīds, arsēnskābe un/vai tās sāļi	2
4. Arsēna trioksīds, arsēnpaskābe un/vai tās sāļi	0,1
5. Broms	100
6. Hlors	25
7. Niķeļa savienojumi ieelpojama pulvera veidā: niķeļa monoksīds, niķeļa dioksīds, niķeļa sulfīds, triniķeļa disulfīds, diniķeļa trioksīds	1
8. Etilēnimīns	20
9. Fluors	20
10. Formaldehīds (koncentrācija $\geq 90\%$)	50
11. Ūdeņradis	50
12. Hlorūdeņradis (sašķīdināta gāze)	250
13. Svina alkilsavienojumi	50
14. Sašķīdinātās uzliesmojošās gāzes (tostarp sašķīdināta naftas gāze), 1. vai 2. kategorija, un dabasgāze ⁽²⁸⁾	200
15. Acetilēns	50
16. Etilēnoksīds	50
17. Propilēnoksīds	50
18. Metanols	5 000
19. 4,4'-metilēn-bis(2-hloranilīns) un/vai tā sāļi, pulverveidā	0,01

	Vielā	Robežvērtība (tonnas)
20.	Metilizocianāts	0,15
21.	Skābeklis	2 000
22.	Toluoldiizocianāts (2,4-toluoldiizocianāts un 2,6-toluoldiizocianāts)	100
23.	Karbonildihlorīds (fosgēns)	0,75
24.	Arsīns (arsēntrihidrīds)	1
25.	Fosfīns (fosfora trihidrīds)	1
26.	Sēra dihlorīds	1
27.	Sēra trioksīds	75
28.	Polihlordibenzofurāni un polihlordibenzodioksīni (t. sk. tetrahlordibenzodioksīns (TCDD)), aprēķināti TCDD ekvivalentā ⁽²⁹⁾	0,001
29.	Kancerogēnas vielas vai maisījumi, kuru sastāvā ir šādas kancerogēnas vielas koncentrācijā, kas pārsniedz 5 masas %: 4-aminobifenils un/vai tā sāļi, benztrihlorīds, benzidīns un/vai tā sāļi, bis(hlormetil)ēteris, hlormetilmetilēteris, 1,2-dibrometāns, dietilsulfāts, dimetilsulfāts, dimetilkarbamoilhlorīds, 1,2-dibrom-3-hlorpropāns, 1,2-dimetilhidrazīns, dimetilnitrozamīns, heksametilfosforskābes triamīds, hidrazīns, 2-naftilamīns un/vai tā sāļi, 4-nitrodifenils un 1,3-propānsultons	2
30.	Naftas produkti un alternatīvi degvielas veidi: a) benzīni un jēlbenzīni; b) petrolejas (arī reaktīvo dzinēju degviela); c) gāzeļļas (arī dīzeļdegvielas, šķidrās sadzīves kurināmais un gāzeļļas maisījumi); d) smagās naftas pārstrādes frakcijas; e) tādi alternatīvi degvielas veidi tiem pašiem nolūkiem, kam ir līdzīgas īpašības attiecībā uz uzliesmojamību un bīstamību videi kā a) līdz d) apakšpunktā minētajām vielām	25 000
31.	Bezūdens amonjaks	200
32.	Bora trifluorīds	20
33.	Sērūdeņradis	20
34.	Piperidīns	200
35.	Bis(2-dimetilaminoetil)(metil)amīns	200
36.	3-(2-etilheksiloksi)propilamīns	200
37.	Nātrija hipohlorīta maisījumi, kas klasificēti kā akūti toksiski ūdens organismiem, 1. kategorija [H400], un satur mazāk nekā 5 % aktīvā hlora un nav iekļauti citās I pielikuma 1. daļā minētajās bīstamības kategorijās ⁽³⁰⁾	500
38.	Propilamīns ⁽³¹⁾	2 000
39.	Tercbutilakrilāts ⁽³¹⁾	500
40.	2-metil-3-butēnitrils ⁽³¹⁾	2 000
41.	3,5-dimetil-1,3,5-tetrahidrotiadiazīn-2-tions (dazomets) ⁽³¹⁾	200
42.	Metilakrilāts ⁽³¹⁾	2 000
43.	Metilpiridīns ⁽³¹⁾	2 000
44.	Brom-3-hlorpropāns ⁽³¹⁾	2 000

Piezīmes:

(1) Kritēriji saskaņā ar ANO Ķīmisko vielu klasificēšanas un marķēšanas globāli harmonizēto sistēmu (GHS) (ST/SG/AC.10/30/Rev.4). Šie kritēriji Pusēm būtu jāizmanto nolūkā klasificēt vielas vai maisījumus saskaņā ar šā pielikuma I daļu, ja vien valsts tiesību aktos nav pieņemti citi juridiski saistoši kritēriji. Maisījumus pielīdzina vielai tūrā veidā, ievērojot nosacījumu, ka tajos nav pārsniegtas atbilstīgi to īpašībām un saskaņā ar GHS noteiktās koncentrācijas robežvērtības, ja vien īpaši nav norādīts procentuālais sastāvs vai dots cits apraksts.

- (2) Saskaņā ar kritērijiem GHS 3.1.2. un 3.1.3. nodaļā.
- (3) Saskaņā ar kritērijiem GHS 3.1.2. un 3.1.3. nodaļā.
- (4) Akūtas toksicitātes 3. kategorijas vielas, kuras nonāk organismā orālā ceļā, klasificējamās kā akūtas toksicitātes vielas 2. pozīcijā šādos gadījumos: nav klasificējama ne akūta toksicitāte ieelpojot, ne akūta dermāla toksicitāte, tāpēc ka, piemēram, trūkst pārlicinošu datu par toksicitāti ieelpojot vai dermālo toksicitāti.
- (5) Vielas, kuras ir radījušas būtisku toksicitāti cilvēkiem, vai vielas, kurām, pamatojoties uz pētījumiem ar izmēģinājuma dzīvniekiem, piemīt potenciāls izraisīt būtisku toksicitāti cilvēkiem vienreizējas iedarbības rezultātā. Sīkāki norādījumi ir pieejami GHS 3. daļas 3.8.1. attēlā un 3.8.1. tabulā.
- (6) Vielu un maisījumu sprādzienbīstamības testēšanu veic tikai tad, ja pēc Testēšanas un kritēriju rokasgrāmatas 6. papildinājuma 3. daļā norādītajām skrīninga procedūrām tiek konstatēts, ka vielai vai maisījumam potenciāli piemīt sprādzienbīstamība.
- (7) Pie bīstamības klases "Sprādzienbīstami materiāli" pieskaitāmi arī sprādzienbīstami izstrādājumi. Ja ir zināms sprādzienbīstamas vielas vai maisījuma daudzums šādā izstrādājumā, tas šīs konvencijas izpratnē ir jāņem vērā. Ja sprādzienbīstamas vielas vai maisījuma daudzums šādā izstrādājumā nav zināms, tad šīs konvencijas izpratnē visu izstrādājumu uzskata par sprādzienbīstamu.
- (8) Ja 1.4. sadaļā minētos sprādzienbīstamos materiālus izpako vai pārpako, tos klasificē kā "Sprādzienbīstamus materiālus" 4. pozīcijā, ja vien nav pierādīts, ka bīstamība joprojām atbilst GHS 1.4. sadaļai.
- (9) Saskaņā ar kritērijiem GHS 2.2.2. nodaļā.
- (10) Aerosolus klasificē saskaņā ar GHS 2.3. nodaļu un šeit minētās testu un kritēriju rokasgrāmatas III daļas 31. iedaļu.
- (11) Lai klasificētu šajā pozīcijā, ir jābūt dokumentētam, ka aerosola iepakojums nesatur ne 1. vai 2. kategorijas uzliesmojošu gāzi, ne 1. kategorijas uzliesmojošu šķidrumu.
- (12) Saskaņā ar kritērijiem GHS 2.4.2. nodaļā.
- (13) Saskaņā ar kritērijiem GHS 2.4.2. nodaļā.
- (14) Šķidrumus, kuru uzliesmošanas temperatūra ir augstāka par 35 °C, dažiem regulatīviem nolūkiem, piemēram, transportēšanai, var klasificēt kā neuzliesmojošus šķidrumus, ja saskaņā ar Testu un kritēriju rokasgrāmatas III daļas 32. iedaļas L.2. punktu veikta ilgstošas degšanas testā ir iegūti negatīvi rezultāti. Tomēr šis nosacījums nav spēkā tādos apstākļos kā paaugstināta temperatūra vai augsts spiediens, tāpēc minētie šķidrums klasificēti šajā pozīcijā.
- (15) Saskaņā ar kritērijiem GHS 2.4.2. nodaļā.
- (16) Saskaņā ar kritērijiem GHS 2.4.2. nodaļā.
- (17) Saskaņā ar kritērijiem GHS 2.8.2. un 2.15.2.2. nodaļā.
- (18) Saskaņā ar kritērijiem GHS 2.8.2. un 2.15.2.2. nodaļā.
- (19) Saskaņā ar kritērijiem GHS 4.1.2. nodaļā.
- (20) Saskaņā ar kritērijiem GHS 4.1.2. nodaļā.
- (21) Saskaņā ar kritērijiem GHS 2.12.2. nodaļā.
- (22) Amonija nitrāts (10 000): mēslošanas līdzekļi ar pašsadališanās spēju.
- Attiecas uz kombinētiem/saliktiem mēslošanas līdzekļiem uz amonija nitrāta bāzes (kombinēti/salikti mēslošanas līdzekļi, kuri satur amonija nitrātu ar fosfātu un/vai potašu), kuriem piemīt pašsadališanās spēja, ko apliecina teknes tests (sk. Testu un kritēriju rokasgrāmatas III daļas 38.2. apakšiedaļu), un kuros slāpekļa saturs no amonija nitrāta ir šāds:
- a) 15,75–24,5 masas % (slāpekļa saturs no amonija nitrāta 15,75–24,5 masas % atbilst attiecīgi 45–70 % amonija nitrāta) un kuri vai nu satur kopumā ne vairāk kā 0,4 % degošu/organisku materiālu, vai atbilst tāda piemērota testa prasībām, ar ko pārbauda izturību pret detonāciju (piemēram, tests ar 4 collu tērauda cauruli);
- b) 15,75 masas % vai mazāks, un degošu materiālu saturs netiek ierobežots.
- (23) Mēslošanas līdzekļu klases amonija nitrāts (5 000).
- Attiecas uz mēslošanas līdzekļiem uz tīra amonija nitrāta bāzes un tādiem kombinētiem/saliktiem mēslošanas līdzekļiem uz amonija nitrāta bāzes, kuros slāpekļa saturs no amonija nitrāta ir šāds:
- a) lielāks par 24,5 masas %, izņemot mēslošanas līdzekļu uz tīra amonija nitrāta bāzes maisījumus ar dolomītu, kaļķakmeni un/vai kalcija karbonātu ar tīrības pakāpi vismaz 90 %;
- b) lielāks par 15,75 masas % amonija nitrāta un amonija sulfāta maisījumiem;
- c) lielāks par 28 masas % (slāpekļa saturs no amonija nitrāta 28 masas % atbilst 80 % amonija nitrāta) mēslošanas līdzekļu uz tīra amonija nitrāta bāzes maisījumiem ar dolomītu, kaļķakmeni un/vai kalcija karbonātu ar tīrības pakāpi vismaz 90 %, un kuri atbilst tāda piemērota testa prasībām, ar ko pārbauda izturību pret detonāciju (piemēram, tests ar 4 collu tērauda cauruli).
- (24) Tehniskās klases amonija nitrāts (2 500).
- Attiecas uz:
- a) amonija nitrātu un amonija nitrāta maisījumiem, kuros slāpekļa saturs no amonija nitrāta ir šāds:
- i) 24,5–28 masas % un kuri satur ne vairāk kā 0,4 % degošu vielu;
- ii) lielāks par 28 masas % un kuri satur ne vairāk kā 0,2 % degošu vielu;
- b) amonija nitrāta šķīdumiem ūdenī, kuros amonija nitrāta koncentrācija pārsniedz 80 masas %.

- (25) Amonija nitrāts (50): specifikācijai neatbilstoši materiāli un mēslošanas līdzekļi, kuri neatbilst tāda piemērota testa prasībām, ar ko pārbauda izturību pret detonāciju (piemēram, tests ar 4 collu tērauda cauruli).
Attiecas uz:
- a) ražošanas procesā izbrāķētu materiālu un uz tādu 23. un 24. piezīmē minētu amonija nitrātu un tādiem 23. un 24. piezīmē minētiem amonija nitrāta maisījumiem, mēslošanas līdzekļiem uz tīra amonija nitrāta bāzes, kombinētiem/saliktiem mēslošanas līdzekļiem uz amonija nitrāta bāzes, kurus galalietotājs nosūta vai ir nosūtījis atpakaļ ražotājam vai pagaidu glabāšanā, vai uz pārstrādes iekārtu uzlabošanai, atkārtotai pārstrādei vai attīrīšanai, lai to lietošana būtu droša, jo tie vairs neatbilst 23. un 24. piezīmē norādītajām specifikācijām;
- b) 22. piezīmes a) punktā un 23. piezīmē minētiem mēslošanas līdzekļiem, kuri neatbilst tāda piemērota testa prasībām, ar ko pārbauda izturību pret detonāciju (piemēram, tests ar 4 collu tērauda cauruli).
- (26) Kālija nitrāts (10 000): salikti mēslošanas līdzekļi (mikrogranulas un granulas) uz kālija nitrāta bāzes, kuriem ir tādas pašas īpašības kā tīram kālija nitrātam.
- (27) Kālija nitrāts (5 000): salikti mēslošanas līdzekļi (kristāliskā veidā) uz kālija nitrāta bāzes, kuriem ir tādas pašas bīstamības īpašības kā tīram kālija nitrātam.
- (28) Uzlabotas kvalitātes biogāze: Konvencijas īstenošanas nolūkā attīrītu biogāzi var klasificēt I pielikuma 2. daļas 14. pozīcijā ar nosacījumu, ka tā ir pārstrādāta saskaņā ar attīrītai un uzlabotas kvalitātes biogāzei piemērojamajiem standartiem, nodrošinot dabasgāzes kvalitātei līdzvērtīgu kvalitāti, tostarp līdzvērtīgu metāna saturu un ne vairāk kā 1 % skābekļa.
- (29) Polihlordibenzofurāni un polihlordibenzodioksīni.
Polihlordibenzofurānu un polihlordibenzodioksīnu daudzumus aprēķina, izmantojot Pasaules Veselības organizācijas (PVO) noteiktos dioksīnu un dioksīniem līdzīgu savienojumu toksiskuma ekvivalences koeficientus (TEF) attiecībā uz cilvēkiem un zīdītājiem (2005. gada atkārtotā novērtēšana):

PVO 2005 TEF

Dioksīni	TEF	Furāni	TEF
2,3,7,8-TCDD	1	2,3,7,8-TCDF	0,1
1,2,3,7,8-PeCDD	1	2,3,4,7,8-PeCDF	0,3
1,2,3,4,7,8-HxCDD	0,1	1,2,3,7,8-PeCDF	0,03
1,2,3,6,7,8-HxCDD	0,1	1,2,3,4,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,7,8,9-HxCDD	0,1	1,2,3,7,8,9-HxCDF	0,1
1,2,3,4,6,7,8-HpCDD	0,01	2,3,4,6,7,8-HxCDF	0,1
OCDD	0,0003	1,2,3,7,8,9-HxCDF	0,1
		1,2,3,4,6,7,8-HpCDF	0,01
		1,2,3,4,7,8,9-HpCDF	0,01
		OCDF	0,0003

Sāsinājumi: Hx = hekša, Hp = hepta, O = okta, P = penta, T = tetra.

Atsauce: Martin Van den Berg and others, *The 2005 World Health Organization Re-evaluation of Human and Mammalian Toxic Equivalency Factors for Dioxins and Dioxin-like Compounds*, *Toxicological Sciences*, vol. 93, No. 2 (2006. gada oktobris), 223.–241. lpp. (2006).

- (30) Ar noteikumu, ka maisījums, kura sastāvā nav nātrija hipohlorīta, netiek klasificēts kā 1. kategorijas akūti toksisks ūdens organismiem.
- (31) Ja konkrētā bīstamā viela ir iekļauta 10. kategorijā "Uzliesmojoši šķidrums" vai 11. kategorijā "Uzliesmojoši šķidrums", Konvencijas izpratnē piemēro mazāko attiecīgo daudzumu.

Kļūdu labojums

- Pielikums, I daļa, 8. pozīcija
teksts: aerosoli
jālasa: aerosoli ⁽¹⁰⁾
- Pielikums, I daļa, 11. pozīcija, pēdējā rindiņa
teksts: ražošanas negadījumu bīstamību
jālasa: ražošanas negadījumu bīstamību ⁽¹⁴⁾
- Pielikums, II daļa, 43. pozīcija
teksts: Metilpiridīns ⁽³¹⁾
jālasa: 3-Metilpiridīns ⁽³¹⁾
- Pielikums, 13., 15. un 16. piezīme
teksts: 2.4.2. nodaļā
jālasa: 2.6.2. nodaļā

PADOMES LĒMUMS 2014/872/KĀDP**(2014. gada 4. decembris),****ar ko groza Lēmumu 2014/512/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar Krievijas darbībām, kas destabilizē situāciju Ukrainā, un Lēmumu 2014/659/KĀDP, ar ko groza Lēmumu 2014/512/KĀDP**

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienību un jo īpaši tā 29. pantu,

tā kā:

- (1) Padome 2014. gada 31. jūlijā pieņēma Lēmumu 2014/512/KĀDP ⁽¹⁾.
- (2) Padome 2014. gada 8. septembrī pieņēma Lēmumu 2014/659/KĀDP ⁽²⁾, lai noteiktu turpmākus ierobežojošus pasākumus.
- (3) Padome uzskata, ka ir svarīgi precizēt dažus noteikumus.
- (4) Ir vajadzīga Savienības papildu rīcība, lai īstenotu dažus pasākumus,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Lēmumu 2014/512/KĀDP ar šo groza šādi:

1) lēmuma 1. pantu groza šādi:

a) panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Ir aizliegts tieši vai netieši veidot jebkādas mehānismus tādu jaunu aizdevumu vai kredītu izsniegšanai, kuru termiņš pārsniedz 30 dienas un kurus pēc 2014. gada 12. septembra izsniedz jebkurai 1. vai 2. punktā minētai juridiskai personai, vienībai vai struktūrai, izņemot aizdevumus vai kredītus, kuru konkrētais un dokumentētais mērķis ir sniegt tiešu vai netiešu finansējumu neaizliegtam preču importam vai eksportam un nefinanšu pakalpojumiem starp Savienību un Krieviju, un jebkuru citu trešo valsti, vai aizdevumus, kuru konkrētais un dokumentētais mērķis ir sniegt ārkārtas finansējumu, lai izpildītu maksātspējas un likviditātes kritērijus, juridiskām personām, kuras veic uzņēmējdarbību Savienībā un īpašumtiesības uz kurām vairāk nekā 50 % apmērā pieder I pielikumā uzskaitītai vienībai, vai piedalīties šādos mehānismos.”;

b) pievieno šādu punktu:

“4. Šā panta 3. punktā minētais aizliegums neattiecas uz izņemšanu vai izmaksām, kas tiek veiktas saskaņā ar līgumu, kas bija noslēgts pirms 2014. gada 12. septembra, ja:

a) par visiem šādiem izņemšanas vai izmaksu noteikumiem:

- i) bija panākta vienošanās pirms 2014. gada 12. septembra; un
- ii) tie nav grozīti minētajā dienā vai pēc tās; un

b) pirms 2014. gada 12. septembra ir bijis noteikts līguma izpildes datums visu to līdzekļu pilnīgai atmaksai, kas darīti pieejami, un lai atceltu visas saistības, tiesības un pienākumus saskaņā ar līgumu.

Izņemšanas vai izmaksu noteikumos, kas minēti šajā punktā, ietver noteikumus attiecībā uz atmaksas laikposma ilgumu katrai izņemšanai vai izmaksai, piemērojamo procentu likmi vai procentu likmes aprēķināšanas metodi, un maksimālo apmēru.”;

2) lēmuma 2. panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

“4. Šā panta 1., 2. un 3. punktā minētie aizliegumi neskar pirms 2014. gada 1. augusta noslēgtu līgumu vai papildu līgumu, kas vajadzīgi šādu līgumu izpildei, izpildi un tādu rezerves daļu un pakalpojumu sniegšanu, kas nepieciešami esošo spēju uzturēšanai un drošībai Savienībā.”;

⁽¹⁾ Padomes Lēmums 2014/512/KĀDP (2014. gada 31. jūlijs) par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar Krievijas darbībām, kas destabilizē situāciju Ukrainā (OV L 229, 31.7.2014., 13. lpp.).

⁽²⁾ Padomes Lēmums 2014/659/KĀDP (2014. gada 8. septembris), ar ko groza Lēmumu 2014/512/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar Krievijas darbībām, kas destabilizē situāciju Ukrainā (OV L 271, 12.9.2014., 54. lpp.).

3) lēmuma 3. panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Šā panta 1. un 2. punktā minētie aizliegumi neskar tādu līgumu izpildi, kuri noslēgti pirms 2014. gada 1. augusta, vai šādu līgumu izpildei vajadzīgu papildu līgumu izpildi.”;

4) lēmuma 3.a panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Šā panta 1. un 2. punktā minētie aizliegumi neskar tādu pirms 2014. gada 12. septembra noslēgtu līgumu vai šādu līgumu izpildei vajadzīgu papildu līgumu izpildi un tādas palīdzības sniegšanu, kuri nepieciešami esošo spēju uzturēšanai un drošībai ES.”;

5) lēmuma 4. pantu aizstāj ar šādu:

“4. pants

1. Dalībvalstu valstspiederīgie vai no dalībvalstu teritorijām, vai izmantojot dalībvalstu jurisdikcijā esošus kuģus vai gaisa kuģus, ar eksportētājas dalībvalsts kompetentās iestādes iepriekšēju atļauju veic tāda konkrēta aprīkojuma tiešu vai netiešu pārdošanu, piegādi, nodošanu vai eksportu, kurš Krievijā, tostarp tās ekskluzīvajā ekonomiskajā zonā un kontinentālajā šelfā, ir derīgs izmantošanai šādās izpētes un ieguves projektu kategorijās:

- a) naftas izpēte un ieguve ūdeņos, kas ir dziļāki par 150 metriem;
- b) naftas izpēte un ieguve piekrastes apgabalā uz ziemeļiem no polārā loka;
- c) projekti, kam ir potenciāls iegūt naftu no resursiem, kuri atrodas slānekļa veidojumos, izmantojot hidraulisku šķelšanu; tas neattiecas uz izpēti un ieguvi no slānekļa veidojumiem, lai atklātu atradnes, kas nav slānekļis, vai iegūtu tajās naftu.

Savienība veic vajadzīgos pasākumus, lai noteiktu atbilstīgos priekšmetus, kuriem piemēro šo punktu.

2. Arī:

- a) tehnisku palīdzību vai citus pakalpojumus, kas saistīti ar 1. punktā minētajām iekārtām;
- b) finansējumu vai finansiālu palīdzību 1. punktā jebkādai minēto svarīgo iekārtu pārdošanai, piegādei, nodošanai vai eksportam vai ar to saistītas tehniskas palīdzības vai apmācības sniegšanai;

nodrošina tikai ar eksportētājas dalībvalsts kompetentās iestādes iepriekšēju atļauju.

3. Dalībvalstu kompetentās iestādes nepiešķir atļauju aprīkojuma pārdošanai, piegādei, nodošanai vai eksportam vai pakalpojumu sniegšanai, kā minēts 1. un 2. punktā, ja tās konstatē, ka attiecīgā pārdošana, piegāde, nodošana vai eksports vai attiecīgā pakalpojuma sniegšana ir paredzēta vienai no 1. punktā paredzētajām izpētes un ieguves kategorijām.

4. Panta 3. punkts neskar pirms 2014. gada 1. augusta noslēgtu līgumu vai papildu līgumu, kas vajadzīgi šādu līgumu izpildei, izpildi.

5. Var tikt piešķirta atļauja, ja iekārtu pārdošana, piegāde, nodošana vai eksports vai pakalpojumu sniegšana, kā minēts 1. un 2. punktā, ir nepieciešama tam, lai steidzami novērstu notikumu, kas var nopietni un ievērojami ietekmēt cilvēku veselību un drošību vai vidi, vai steidzami mazinātu tā sekas. Pienācīgi pamatots ārkārtas gadījumos pārdošanu, piegādi, nodošanu vai eksportu vai pakalpojumu sniegšanu, kā minēts 1. un 2. punktā, var veikt bez iepriekšējas atļaujas ar noteikumu, ka eksportētājs piecu darbdienu laikā pēc tam, kad ir notikusi pārdošana, piegāde, nodošana vai eksports vai sniegti pakalpojumi, informē kompetento iestādi, sniedzot bez iepriekšējas atļaujas veiktās pārdošanas, piegādes, nodošanas vai eksporta, vai pakalpojumu sniegšanas attiecīgā pamatojuma detalizētu izklāstu.”;

6) lēmuma 4.a panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Dalībvalstu valstspiederīgajiem vai no dalībvalstu teritorijām, vai izmantojot to jurisdikcijā esošus kuģus vai gaisa kuģus, aizliegts tieši vai netieši sniegt saistītus pakalpojumus, kas Krievijā, tostarp tās ekskluzīvajā ekonomiskajā zonā un kontinentālajā šelfā, ir nepieciešami šādu izpētes un ieguves projektu kategorijās:

- a) naftas izpēte un ieguve ūdeņos, kas ir dziļāki par 150 metriem;
- b) naftas izpēte un ieguve piekrastes apgabalā uz ziemeļiem no polārā loka;
- c) projekti, kam ir potenciāls iegūt naftu no resursiem, kuri atrodas slānekļa veidojumos, izmantojot hidraulisku šķelšanu; tas neattiecas uz izpēti un ieguvi no slānekļa veidojumiem, lai atklātu atradnes, kas nav slānekļis, vai iegūtu tajās naftu.”.

2. pants

Lēmuma 2014/659/KĀDP 5. apsvērumu aizstāj ar šādu:

- “(5) Šajā sakarā ir pamatoti pagarināt aizliegumu attiecībā uz konkrētiem finanšu instrumentiem. Būtu jānosaka papildu ierobežojumi piekļuvei kapitāla tirgum attiecībā uz valstij piederošām Krievijas finanšu iestādēm, konkrētām Krievijas aizsardzības nozares vienībām un konkrētām Krievijas vienībām, kuru galvenā darbība ir naftas pārdošana vai transportēšana. Minētie aizliegumi neskar finanšu pakalpojumus, kas nav minēti 1. pantā.”

3. pants

Šis lēmums stājas spēkā dienā, kad to publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Briselē, 2014. gada 4. decembrī

*Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
S. GOZI*

KOMISIJAS ĪSTENOŠANAS LĒMUMS**(2014. gada 3. decembris),****ar ko atceļ Lēmumu 2002/249/EK par dažiem aizsardzības pasākumiem attiecībā uz dažiem lietošanai pārtikā paredzētiem zvejniecības un akvakultūras produktiem, kas ievesti no Mjanmas***(izziņots ar dokumenta numuru C(2014) 9057***(Dokuments attiecas uz EEZ)****(2014/873/ES)**

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 28. janvāra Regulu (EK) Nr. 178/2002, ar ko paredz pārtikas aprites tiesību aktu vispārīgus principus un prasības, izveido Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi un paredz procedūras saistībā ar pārtikas nekaitīgumu ⁽¹⁾, un jo īpaši tās 53. panta 1. punktu,

ņemot vērā Padomes 1997. gada 18. decembra Direktīvu 97/78/EK, ar ko nosaka principus, kuri reglamentē veterināro pārbaužu organizēšanu attiecībā uz produktiem, ko ievēd Kopienā no trešām valstīm ⁽²⁾, un jo īpaši tās 22. panta 1. punktu,

tā kā:

- (1) Ar Komisijas Lēmumu 2002/249/EK ⁽³⁾ ievieš dažus aizsardzības pasākumus attiecībā uz dažiem lietošanai pārtikā paredzētiem zvejniecības un akvakultūras produktiem, kas importēti no Mjanmas, un nosaka analīzes, kas dalībvalstīm jāveic attiecībā uz garneļēm.
- (2) Lēmumā 2002/249/EK paredzēts, ka tas jāpārskata, ņemot vērā Mjanmas kompetento iestāžu sniegtās garantijas un dalībvalstu veikto analīžu rezultātus.
- (3) Eiropas Savienībā nav atļauts importēt akvakultūras produktus no Mjanmas.
- (4) Kopš 2011. gada 16. novembra ar Birmas Direktīvu 6/2011 Mjanmā ir aizliegti visi hloramfenikola un nitrofurānu lietojumi zvejniecības un akvakultūras produktos.
- (5) Kopš aizlieguma stāšanās spēkā Mjanmas kompetentās iestādes ir veikušas zvejniecības produktu uzraudzības pārbaudes, un to rezultāti bija negatīvi attiecībā uz hloramfenikola un nitrofurānu klātbūtni.
- (6) Lēmuma 2002/249/EK 2. pantā minētajās dalībvalstu veiktajās analīzēs attiecībā uz garneļēm, kas importētas no Mjanmas, nav gūti neapmierinoši rezultāti kopš 2009. gada jūnija. Tādēļ vairs nav nepieciešams analizēt katru sūtījumu, īpaši lai konstatētu hloramfenikola klātbūtni.
- (7) Tādēļ attiecīgi būtu jāatceļ Lēmums 2002/249/EK.
- (8) Šajā lēmumā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Pārtikas aprites un dzīvnieku veselības pastāvīgās komitejas atzinumu,

IR PIENĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Ar šo Lēmumu 2002/249/EK tiek atcelts.

⁽¹⁾ OV L 31, 1.2.2002., 1. lpp.⁽²⁾ OV L 24, 30.1.1998., 9. lpp.⁽³⁾ Komisijas 2002. gada 27. marta Lēmums 2002/249/EK par dažiem aizsardzības pasākumiem attiecībā uz dažiem lietošanai pārtikā paredzētiem zvejniecības un akvakultūras produktiem, kas ievesti no Mjanmas (OV L 84, 28.3.2002., 73. lpp.).

2. pants

Šis lēmums ir adresēts dalībvalstīm.

Briselē, 2014. gada 3. decembrī

*Komisijas vārdā –
Komisijas loceklis
Vytenis ANDRIUKAITIS*

KOMISIJAS ĪSTENOŠANAS LĒMUMS**(2014. gada 3. decembris),****ar ko attiecībā uz piemērošanas termiņu groza Lēmumu 2008/866/EK par neatliekamajiem pasākumiem, ar ko pārtrauc lietošanai pārtikā paredzētu konkrētu gliemeņu importu no Peru***(izziņots ar dokumenta numuru C(2014) 9113)***(Dokuments attiecas uz EEZ)****(2014/874/ES)**

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 28. janvāra Regulu (EK) Nr. 178/2002, ar ko paredz pārtikas aprites tiesību aktu vispārīgos principus un prasības, izveido Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi un paredz procedūras saistībā ar pārtikas nekaitīgumu ⁽¹⁾, un jo īpaši tās 53. panta 1. punkta b) apakšpunkta i) punktu,

tā kā:

- (1) Regulā (EK) Nr. 178/2002 noteikti vispārīgi principi, kas Savienības un valstu līmenī reglamentē pārtiku un barību kopumā un jo īpaši pārtikas un barības nekaitīgumu. Tajā noteikts, ka gadījumos, kad ir pierādījumi tam, ka no kādas trešās valsts importēta pārtika vai barība var radīt nopietnu risku cilvēku veselībai, dzīvnieku veselībai vai videi un ka šo risku nevar apmierinoši novērst ar attiecīgās(-o) dalībvalsts(-u) veiktajiem pasākumiem, ir jāīsteno ārkārtas pasākumi.
- (2) Komisijas Lēmums 2008/866/EK ⁽²⁾ tika pieņemts pēc A hepatīta uzliesmojuma cilvēkiem, kuri bija pārtikā lietojuši no Peru importētas, ar A hepatīta vīrusu (HAV) inficētas gliemenes. Sākotnēji lēmumu piemēroja līdz 2009. gada 31. martam, taču tā piemērošanas termiņu ar Komisijas Īstenošanas lēmumu 2013/636/ES ⁽³⁾ visbeidzot pagarināja līdz 2014. gada 30. novembrim.
- (3) Peru kompetentā iestāde lūdza sniegt pietiekamas garantijas, lai nodrošinātu, ka tiek novērsti konstatētie trūkumi attiecībā uz uzraudzības sistēmu vīrusu noteikšanai dzīvās gliemenēs. Piemēram, būtu jādarā zināmi uzraudzības programmu rezultāti attiecībā uz *Donax* ģints gliemenēm (*Donax* spp.). Neraugoties uz to, ka *Donax* ģints gliemenes (*Donax* spp.) izraisīja A hepatīta uzliesmojumus cilvēkiem, uzraudzības programmas rezultāti attiecībā uz minētajām sugām Komisijai nav iesniegti. Tāpēc Komisija nevar secināt, ka kontroles sistēma un uzraudzības plāns, kas attiecībā uz konkrētām gliemenēm pašlaik darbojas Peru, spēj nodrošināt tādas garantijas, kādas tiek pieprasītas Savienības tiesību aktos. Tādēļ ārkārtas pasākumi būtu jā saglabā.
- (4) Tāpēc attiecīgi būtu jāgroza Lēmuma 2008/866/EK piemērošanas termiņš.
- (5) Šajā lēmumā paredzētie pasākumi atbilst Augu, dzīvnieku, pārtikas aprites un dzīvnieku barības pastāvīgās komitejas atzinumam,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Lēmuma 2008/866/EK 5. pantā datumu "2014. gada 30. novembrim" aizstāj ar datumu "2015. gada 30. novembrim".

⁽¹⁾ OVL 31, 1.2.2002., 1. lpp.⁽²⁾ Komisijas 2008. gada 12. novembra Lēmums 2008/866/EK par neatliekamajiem pasākumiem, ar ko pārtrauc lietošanai pārtikā paredzētu konkrētu gliemeņu importu no Peru (OVL 307, 18.11.2008., 9. lpp.).⁽³⁾ Komisijas 2013. gada 31. oktobra Īstenošanas lēmums 2013/636/ES, ar ko attiecībā uz piemērošanas termiņu groza Lēmumu 2008/866/EK par neatliekamajiem pasākumiem, ar ko pārtrauc lietošanai pārtikā paredzētu konkrētu gliemeņu importu no Peru (OVL 293, 5.11.2013., 42. lpp.).

2. pants

Šis lēmums ir adresēts dalībvalstīm.

Briselē, 2014. gada 3. decembrī

Komisijas vārdā –
Komisijas loceklis
Vytenis ANDRIUKAITIS

KOMISIJAS ĪSTENOŠANAS LĒMUMS**(2014. gada 4. decembris)****par atsauču uz standartu EN 15649-2:2009+A2:2013 par peldlīdzekļiem lietošanai ūdenī un uz ūdens brīvajā laikā un uz standartu EN 957-6:2010+A1:2014 par stacionārajiem trenāžieriem publicēšanu Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2001/95/EK****(Dokuments attiecas uz EEZ)**

(2014/875/ES)

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 3. decembra Direktīvu 2001/95/EK par produktu vispārēju drošību ⁽¹⁾, un jo īpaši tās 4. panta 2. punkta pirmo daļu,

tā kā:

- (1) Direktīvas 2001/95/EK 3. panta 1. punktā noteikts, ka ražotājiem ir pienākums laist tirgū vienīgi drošus produktus.
- (2) Saskaņā ar Direktīvas 2001/95/EK 3. panta 2. punkta otro daļu produktu uzskata par drošu attiecībā pret atbilstošajos valsts standartos aptvertajiem riskiem un risku kategorijām, ja tas atbilst valsts standartiem, kuros transponēti Eiropas standarti, uz kuriem Komisija saskaņā ar minētās direktīvas 4. panta 2. punktu publicējusi atsauces *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.
- (3) Atbilstīgi Direktīvas 2001/95/EK 4. panta 1. punktam Eiropas standartus iedibina Eiropas standartizācijas iestādes, pamatojoties uz Komisijas izdotajiem pilnvarojumiem.
- (4) Atbilstīgi Direktīvas 2001/95/EK 4. panta 2. punktam Komisijai jāpublicē atsauces uz šādiem standartiem.
- (5) Komisija 2005. gada 21. aprīlī pieņēma Lēmumu 2005/323/EK ⁽²⁾ par drošības prasībām, kas jāizvirza Eiropas standartos attiecībā uz atpūtai paredzētiem peldošiem izstrādājumiem, kuri izmantojami uz ūdens virsmas vai ūdenī.
- (6) Komisija 2005. gada 6. septembrī izdeva pilnvarojumu M/372, ar kuru pilnvaroja Eiropas standartizācijas iestādes izstrādāt Eiropas standartus, lai novērstu galvenos riskus, ko izraisa atpūtai paredzētu peldlīdzekļu lietošana ūdenī un uz ūdens, proti, noslīkšanu un sliksšanu, citus ar produkta konstrukciju saistītus riskus, ieskaitot aizdreifēšanu, kontroles zaudēšanu, nokrišanu no liela augstuma, risku tikt iesprostotam vai sapīties virs vai zem ūdens, pēkšņu peldspējas zudumu, apgāšanos, temperatūras šoku, kā arī ar produkta lietošanu saistītus riskus, piemēram, sadursmes un trieciena risku, un ar vēju, strauēm un plūdmaiņām saistītus riskus.
- (7) Ņemot vērā Komisijas pilnvarojumu, Eiropas Standartizācijas komiteja pieņēma vairākus Eiropas standartus (EN 15649 1.–7. daļa) attiecībā uz peldlīdzekļiem lietošanai brīvajā laikā. Komisija 2013. gada 18. jūlijā pieņēma Īstenošanas lēmumu 2013/390/ES ⁽³⁾, ar kuru atzina, ka attiecībā uz tajos aptvertajiem riskiem Eiropas standarti EN 15649 (1.–7. daļa) attiecībā uz peldlīdzekļiem lietošanai brīvajā laikā atbilst Direktīvā 2001/95/EK paredzētajai vispārējā drošuma prasībai, un publicēja atsauces uz minētajiem standartiem *Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša* C daļā.
- (8) Kopš tā laika Eiropas standartizācijas komiteja ir pārskatījusi Eiropas standartu EN 15649-2:2009+A2:2013 par peldlīdzekļiem lietošanai ūdenī un uz ūdens brīvajā laikā.

⁽¹⁾ OV L 11, 15.1.2002., 4. lpp.

⁽²⁾ Komisijas 2005. gada 21. aprīļa Lēmums 2005/323/EK par drošības prasībām, kas jāizvirza Eiropas standartos attiecībā uz atpūtai paredzētiem peldošiem izstrādājumiem, kuri izmantojami uz ūdens virsmas vai ūdenī, atbilstīgi Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 2001/95/EK (OV L 104, 23.4.2005., 39. lpp.).

⁽³⁾ Komisijas 2013. gada 18. jūlija Īstenošanas lēmums 2013/390/ES par EN 15649 sērijas (1.–7. daļa) Eiropas standartu attiecībā uz atpūtai paredzētiem peldošiem izstrādājumiem, kuri izmantojami uz ūdens virsmas vai ūdenī, atbilstību Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/95/EK vispārējām drošības prasībām un par atsauču uz minētajiem standartiem publicēšanu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* (OV L 196, 19.7.2013., 22. lpp.).

- (9) Eiropas standarts EN 15649-2:2009+A2:2013 ir saskaņā ar pilnvarojumu M/372 un atbilst Direktīvā 2001/95/EK paredzētajai vispārējā drošuma prasībai. Tādēļ atsauce uz šo standartu būtu jāpublicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.
- (10) Komisija 2011. gada 27. jūlijā pieņēma Lēmumu 2011/476/ES ⁽¹⁾ par drošības prasībām, kuras jāievēro Eiropas standartos attiecībā uz stacionārajiem trenāžieriem.
- (11) Komisija 2012. gada 5. septembrī izdeva pilnvarojumu M/506, ar kuru pilnvaroja Eiropas standartizācijas iestādes izstrādāt Eiropas standartus stacionārajiem trenāžieriem. Šiem standartiem bija jābalstās uz principu, ka normālos, saprātīgos un paredzamos lietošanas apstākļos, ar ierīces konstrukciju un drošības pasākumiem līdz minimumam samazina riskus iegūt traumu vai radīt kaitējumu veselībai un drošībai.
- (12) Eiropas Standartizācijas komiteja pieņēma Eiropas standartus EN 957 (2. daļa un 4.–10. daļa) un Eiropas standartu EN ISO 20957 (1. daļa). Tie ietilpst Komisijas pilnvarojuma darbības jomā.
- (13) Komisija 2014. gada 13. jūnijā pieņēma Īstenošanas lēmumu 2014/357/ES ⁽²⁾, ar kuru atzina, ka EN 957 sērijas (2. daļa un 4.–10. daļa) Eiropas standarti un Eiropas standarts EN ISO 20957 (1. daļa) attiecībā uz stacionārajiem trenāžieriem atbilst Direktīvā 2001/95/EK paredzētajai vispārējā drošuma prasībai, un publicēja atsauces uz minētajiem standartiem *Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša C daļā*.
- (14) Kopš tā laika Eiropas standartizācijas komiteja ir pārskatījusi Eiropas standartu EN 957-6:2010+A1:2014 par stacionārajiem trenāžieriem.
- (15) Eiropas standarts EN 957-6:2010+A1:2014 ir saskaņā ar pilnvarojumu M/506 un atbilst Direktīvā 2001/95/EK paredzētajai vispārējā drošuma prasībai. Tādēļ atsauce uz šo standartu būtu jāpublicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.
- (16) Šajā lēmumā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar atzinumu, ko sniegusi ar Direktīvu 2001/95/EK izveidotā komiteja,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Atsauces uz turpmāk minētajiem standartiem publicē *Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša C daļā*:

- a) EN 15649-2:2009+A2:2013 “Peldlīdzekļi lietošanai ūdenī un uz ūdens brīvajā laikā. 2. daļa: Informācija patērētājiem”;
- b) EN 957-6:2010+A1:2014 “Stacionārie trenāžieri. 6. daļa: Slīdošie celiņi, īpašās drošuma papildprasības un testēšanas metodes”.

2. pants

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Briselē, 2014. gada 4. decembris

Komisijas vārdā –
priekšsēdētājs
Jean-Claude JUNCKER

⁽¹⁾ Komisijas 2011. gada 27. jūlija Lēmums 2011/476/ES par drošības prasībām, kuras saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2001/95/EK jāievēro Eiropas standartos attiecībā uz stacionārajiem trenāžieriem (OV L 196, 28.7.2011., 16. lpp.).

⁽²⁾ Komisijas 2014. gada 13. jūnija Īstenošanas lēmums 2014/357/ES par EN 957 sērijas (2. un 4.–10. daļa) Eiropas standartu un Eiropas standarta EN ISO 20957 (1. daļa) attiecībā uz stacionārajiem trenāžieriem un desmit Eiropas standartu attiecībā uz vingrošanas aprīkojumu atbilstību Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2001/95/EK paredzētajai vispārējā drošuma prasībai un par atsauču uz minētajiem standartiem publicēšanu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* (OV L 175, 14.6.2014., 40. lpp.).

ISSN 1977-0715 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5112 (papīra izdevums)

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV